

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

www.kizilbayrak.net

Sayı 2015 / 27 • 10 Temmuz 2015 • 1 TL

Büyük direniş tarihi adımla taçlandı: Metal işçileri yeni sendikayı kurdu!

SÖZ-YETKİ-KARAR METAL İŞÇİLERİNDE!

"Bizler Reno'dan, Ford'dan, Tofaş'tan, Arçelik'ten, Delphi'den, Valeo'dan, Çemtaş'tan, Cansan'dan, Farba'dan, Arçelik'ten, Borusan'dan ve daha pek çok fabrikadan işçileriz. Hakları ve onurları için tarih yazan metal işçileriyiz. Sırtımıza kene gibi yapışan, kanımızı sülük gibi emen, ücretlerimizden kesilen aidatlarla saltanatlar kuranlardan kurtulduk. Haklarımızı söke söke aldık.

Bugün burada bu onurlu mücadelemizi tarihi bir adımla taçlandırıyoruz. Yeni sendikamızda, Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nda gücümüzü birleştiriyoruz."

Kurucular Kurulu açıklamasından...

TÜRKİYE OTOMOTİV VE METAL İŞÇİLERİ SENDİKASI'NIN TÜZÜĞÜNDEN...

1. Sendikada hiçbir patronluğa izin verilmez. Söz, yetki ve karar hakkı işçindir.
2. Toplu sözleşmelerin hiçbir maddesi işçinin onayı alınmadan kabul edilemez.
3. Sendika yöneticileri işyerinde çalıştığı ücretten fazlasını alamaz.
4. İşyeri temsilcileri işyerlerine sandık kurularak seçilir.
5. Sendikanın tüm organlarına seçimle gelir. İşçilerin çoğunluğunca görevden alınır.
6. Sendikanın idari ve mali denetimi bütün üyelere açıktır.
7. Üyelik aidatı 2 saatlik ücret tutarındır.

Emperyalist saldırganlık ve savaşa, AKP'nin karanlığına ve dinci-gerici çetelere karşı...

Tek seçenek birleşik devrimdir!

7 Haziran seçimleri sırasında düzen siyasetine kararsız bir denge hakimdi. Seçimlerin bu kararsız dengenin nasıl ve ne yönde değişeceğine açıklık getireceği bekleniyordu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'nın belirleyici konumda bulunduğu bir AKP iktidarının sona erdiği, seçimlerden nispeten zayıflayarak çıkmış bir AKP'nin, seçimlerden nispeten güçlenerek çıkmış bir muhalefetle dengelendiği bir yeni tablo; düzenin egemenlerinin arzuları bu yöneydi.

AKP seçimlerden nispeten zayıflayarak, muhalefetse nispeten güçlenerek çıktı. Böylece AKP'nin 13 yıllık iktidarı sona erdi. En önemlisi ise, mutlak bir iktidar hedefiyle seçimler boyunca varını yoğunu ortaya koyan T. Erdoğan muradına eremedi. Seçimlerin ortaya çıkardığı tablo onun tüm hesaplarını altüst etti. Ne var ki, tüm bunlar yine de düzen siyasetindeki belirsizliklerin geride bırakılması için yeterli olmadı. Düzen siyasetine egemen kararsız denge hala bir biçimde sürüyor.

T. Erdoğan ve AKP iktidardan vazgeçmiyor

T. Erdoğan ve AKP seçimlerin kaybedeni oldu. Haliyle bu, özellikle AKP saflarında geleceğe dönük olarak tedirginlikle karışık bir rahatsızlığa, buna karşın emperyalist cenahta ve özellikle TUSİAD oligarkları içinde belirgin bir memnuniyet ve rahatlamaya yol açtı. Farklı nedenlerle ve farklı düzeylerde olsa da bu aynı memnuniyet ve rahatlık, MHP, CHP ve HDP'ye de egemendi. Belirtmek gerekir ki seçimlerde elde edilen tablo belli ölçülerde toplumu da rahatlatmıştı.

Komünistlerin seçimlerden önce yaptıkları öngörüler nerdeyse tamı tamamına doğrulandı. Emperyalist çevrelerden TUSİAD'da temsil edilen geleneksel sermaye çevrelerine kadar tüm egemen güçler, durumun memnuniyet verici olduğunu dile getirmeye ve bir AKP-CHP koalisyonundan söz etmeye başladılar. Belli güçlükleri olsa da bu koalisyonun pek çok açıdan en akılcı çözüm olduğunun altı çizildi. Dikkate değer olan, böylesi bir koalisyonun MUSİAD tarafından da dillendirilmesiydi. Onları, HDP ve diğer liberal sol cenah tamamlıyordu.

Doğrusu seçim sonrası ilk gelişmeler bu minvaldeydi. T. Erdoğan sürpriz sayılabilecek bir girişimde bulunarak, Deniz Baykal'la arka planı hala da bilinmeyen bir görüşme yaptı. Spekülatif yorumların yanı sıra, bu görüşme bir AKP-CHP koalisyonunun yolunu döşeyen bir adım olarak nitelendi. Deniz Baykal meclis başkanı yapılacak, ardından da koalisyon görüşmeleri başlatılacaktı, beklenti buydu. Nedir ki, bu olmadı. Devletin has adamı Devlet Bahçeli'nin mutlak hakimiyetindeki MHP, bir kez daha AKP'nin yardımına koştu, aldığı tutumla D. Baykal'ın Meclis Başkanı olmasını önledi. Meclis Başkanlığı yine AKP'de kaldı. Böylece, T. Erdoğan'nın manevrasının, mirasçısı olduğu Osmalınlılara has bir manevra olduğu ortaya çıktı. AKP-CHP koalisyonu beklentileri daha ilk aşamada devre dışı kaldı. Bu kez, AKP-MHP koalisyonu dillendirilmeye,

bu da olmazsa, bir erken seçimin kaçınılmaz olduğu dile getirilmeye başlandı.

7 Haziran seçimlerinin üzerinden bir ayı aşkın bir süre geçti. Belirsizlik devam ediyor. Seçimlerin gerçek kaybedeni olarak Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bu belirsizlikte tayin edici rolü var. Şöyle ki, T. Erdoğan mutlak iktidar ve mutlak itaat istiyor. Seçimler hastalıklı biçimde arzuladığı bu hedefi boşa düşürdü. Ancak, o, tek adam olma hırsı ve hevesinden vazgeçmiyor. İktidarı başkalarıyla paylaşmak istemiyor. O kadar ki, bir koalisyon hükümeti, ancak ve ancak mutlak biçimde kendi bugünkü konumuna dokunulmadığı, şu ya da bu şekilde sınırlandırılmadığı ve kendisi ile birlikte dinci-gerici iktidarı geriye dönük bir soruşturmanın konusu yapılmayacaksa onay verceği bir alternatiftir. Bu ise, ciddi ve önemli tavizler verilmezse eğer, ona en yakın duran MHP'nin dahi kabul etmekte çok zorlanacağı bir koşuldur. Her şeye rağmen, geline yerde bir AKP-MHP koalisyonu alternatiflerden biridir, belki de önceliklisidir.

Erdoğan ve AKP Türkiye'yi kanlı ve karanlık bir geleceğe sürüklüyor

Bir AKP-MHP koalisyonu demek, tartışmasız olarak, öncekilerden de acımasız bir sosyal yıkım ve savaş hükümeti demektir. Daha açık bir söyleyişle, seçimler öncesinde hazırlığı yapılan sosyal yıkım paketinin devreye sokulması, bu çerçevede işçi ve emekçilerin elde kalan sosyal hak kırıntılarının da gasp edilmesi, çalışma ve yaşam koşullarının cehenneme çevrilmesi demektir. Keza "çözüm süreci" yalanının bir yana bırakılarak, sadece Türkiye Kürdistanı'nda değil, Rojava'yı da kapsayan Kürt halkına dönük kanlı bir savaşın devreye sokulması ve nihayet Suriye'ye müdahale şahsında tüm bir bölgeyi yangın yerine çevirmesi muhtemel, ucu emperyalist bir savaşa dek uzanan caniyane bir savaş demektir.

Gerçek şudur ki, dinci-gerici AKP ve onun fiili lideri T. Erdoğan'nın seçimler öncesinden bugüne izlediği politika ve sergiledikleri tüm icraatlar bu yönde seyretmektedir. T. Erdoğan'ın seçimlerin hemen

başında ve tüm seçim kampanyasında "çözüm süreci" yalanını bir yana bırakıp, "Kürt sorunu yoktur, İmralı ile görüşmek yanlıştır, taraflar yoktur, devlet vardır, Dolmabahçe görüşmesi hatadır" vb. açıklamaları, Türkiye'nin pek çok kentinde bizzat AKP ve MHP tarafından kışkırtılan ırkçı-faşist saldırganlık, ardi arkası gelmeyen linç girişimleri, Kürdistan'da yeniden yoğunlaştırılan gözaltı ve tutuklama terörü, Hüda-Par canilerince Lice'de yine AKP damgalı olarak sergilenen ve sonu katliamlarla biten saldırı ve provokasyonlar, Adana ve Mersin'de, en son olarak HDP'nin Diyarbakır mitingi sırasında başvurulmuş bombalı saldırılar, bu durumun ilk işaretleriydi. Tümü de T. Erdoğan'ın kişisel hırsları, konumunu koruma ve bu sayede kirli icraatlarının açığa çıkmasını önleme amaçlı kirli, karanlık ve kanlı saldırılardı.

T. Erdoğan ve çıkar çevresi bugün de aynı yolda ilerliyor. T. Erdoğan YPG'nin Tel Abyad'ı işiD çetelerinden arındırması ve böylece Kobanê ile Afrin kantonlarını birleştirmesi karşısında tam anlamıyla çılgına dönmüştür. Bir kez daha, bunu bir savaş gerekçesi olarak nitelemiş, "sınırlarımızda yeni bir devlete asla izin vermeyiz" tehdidinde bulunmuş, Kobanê sınırına büyük bir askeri yığınak yapmıştır. En önemlisi de bu durumu bahane ederek, yeniden bir "tampon bölge"den söz etmeye başlamıştır. Öte yandan Kürdistan yeniden boydan boya savaş alanı haline getirilmeye çalışılmaktadır. Dağlıca bölgesinin ve Kandil'in bombalanması bu durumun somut iki örneğidir. En son olarak Türkiye'nin sınırları işiD canilerine açılarak ya da geçişlerine göz yumularak, bu canilerin Kobanê'de 200'ün üzerinde insanın yaşamına mal olan bir katliam yapmalarına suç ortaklığı yapılmıştır. Bunların tümü birden T. Erdoğan ve dinci-gerici iktidarın çok şeyi göze aldığıının ifadeleridir.

AKP, emperyalizmin ve TUSİAD'ı-MUSİAD'ı ile işbirlikçi burjuvazinin, kuşkusuz ki çıkarları ve ihtiyaçları çerçevesinde, buna en hazır, en istekli ve iştahlı bir çıkar çevresi olduğu için etkin biçimde desteklendi. Yani bugünkü konumunu ve gücünü emperyalizme ve dincisi ve geleneksel olanıyla burjuvaziye borçludur. Hangi renkten olursa olsun her iktidar bir sınıf iktidarındır ve yer yer ve zaman zaman

kendisine yakın sermaye çevrelerine çıkar sağlasa da, temelde, desteğini aldığı, iktidarını borçlu olduğu egemenlere hizmet eder. Fakat emperyalist çevrelerin ve TUSİAD oligarklarının deyimi ile belirlenen “limitler”i çiğnerse eğer, iktidarını borçlu olduğu güçlerle karşı karşıya gelir ve çatışma başlar. Peki, T. Erdoğan ve AKP bunu göze alabilir mi? Özerk bir davranışın içine girer mi?

T. Erdoğan ve çıkar çevresi için geride kalan seçimlerin, onun ortaya çıkardığı tablonun, şu ya da bu hükümetin, sistemin efendilerinin istemlerine uygun olup olmadığının fazlaca bir önemi bulunmamaktadır. Bulunmamaktadır, zira, *“Gelinen yerde AKP, hele de Tayyip Erdoğan’ının denetimindeki bir çıkar şebekesi olarak AKP, emperyalizmin ve burjuvazinin öncelikli ihtiyaçlarından çok artık kendi derdindedir. Bu nedenle de yılları bulan kazanımlarını korumak ve ağır suçlarının hesabından kurtulmak için her yolu deneyecektir. ... Kendi konumunu korumak ve yeni bazı hedeflere ilerleyebilmek için muhtemel muhataplarına önemli tavizler vermekten de geri durmayacaktır.” (7 Haziran seçimleri ve siyasal tablo, Ekim, sayı: 286, Nisan 2015)*

Hiç kuşkusuz bu yolun sonu selamet değil, tam olarak felakettir. MHP ile yapılacak bir koalisyon her türlü akıldışı politika ve icraata başvurmakta sakınca görmeyen T. Erdoğan ve yanındaki çıkar şebekesinin belli bakımlardan işini kolaylaştırabilir, ancak bu öte yandan onun sonunu da çabuklaştıracaktır. T. Erdoğan Enver Paşa’yı aratmayan kişisel hırsları ve Osmanlıcı hayalleri ve hevesleriyle, başta Türkiye’nin olmak üzere bölgenin tüm kardeş halklarına kanlı ve karanlık bir gelecek değil, bununla birlikte kendisinin ve sermaye devletinin de sonunu hazırlamaktadır sadece. Gerçek tam olarak budur.

Tek seçenek birleşik devrimdir

Türkiye’nin işçi ve emekçileri, başta kazanımları tehdit ve tehlike altında olan kardeş Kürt halkı olmak üzere, Arap’ı, Fars’ı, Beluci’si, Süryani ve Yezidi’si ile tüm bölge halkları her geçen gün daha da hissedilen ve alanı genişleyen bir emperyalist saldırganlık ve savaşla, halklara düşmanlıkta sınır tanımayan ve onlara kanlı ve karanlık bir gelecek hazırlayan T. Erdoğan türü diktatörler ve çağdışı gerici rejimlerle, bizzat sistemin bataklığında üreyen ve sistemin efendilerince beslenip halkların başına bela edilen insanlık düşmanı dinci-gerici çetelerle karşı karşıyadırlar. Türkiye’nin de yakınında bulunduğu bu bölge bu güçlerin bölgede eksik etmediği emperyalist ve gerici savaşlar nedeniyle boydan boya bir kan gölüne dönüşmüş bulunuyor. Önlenemezse eğer, Türkiye’nin emekçi halkları da içinde tüm kardeş halkları daha büyük acılar ve yıkımlar bekliyor. Türkiye’nin ve bölgenin emekçi halkları bu duruma mahkum değildir. Emperyalizme cepheden savaş açılırsa ve devrimci kader birliği çizgisinde devrimci bir sınıf mücadelesi yükseltirirse, bu güçler durdurulabilir, bu karanlık dağıtılabilir.

Emperyalist saldırganlık ve savaş, işbirlikçi ve çağdışı gerici rejimleri ve dinci-gerici çeteleri kesin ve kalıcı biçimde durdurup bertaraf edecek yegane güç bir kez daha merkezinde Türkiye işçi sınıfının olacağı, tüm bölge halklarının birleşik devrimci direnişidir. Bir başka anlatımla, başta aynı zamanda emperyalizmin de iktidarı olan Türkiye’deki sermaye iktidarı olmak üzere, tüm çağdışı gerici devletlerin yıkılmasını sağlayacak ve yerine Balkanlar’dan başlayıp Ön Asya’ya uzanan özgür ve eşit sosyalist cumhuriyetlerin birliğinin yolunu açacak olan birleşik bir devrimdir.

Düzen hükümete, ancak başsız değil!

Düzen siyasetinde hükümet krizi devam ediyor. Düzen partileri koalisyon için görüşmelere başlayacaklar. Hala koalisyon için farklı seçenekler tartışılıyor. AKP-CHP koalisyonu, AKP-MHP koalisyonu, erken seçim için bir seçim hükümeti kurulması gündemdeki olasılıklar. Ancak tüm tartışmalar, düzen partilerinin düzenin siyasal krizini çözmek için seferber olduğuna işaret ediyor.

Düzen partilerinin sözcülerinin yaptıkları açıklamalara bakılırsa tümü Türkiye’yi hükümete bırakmama amacıyla ortaklaşıyor. Hatta sürekli AKP’nin karıştığı yolsuzluk dosyaları üzerinden politika yapan CHP bile “rövanşist” olmayacaklarını ifade ediyor. Keza seçim kampanyasında 17-25 Aralık tarihlerini sürekli gündemde tutan MHP de bir ara AKP’nin koalisyon ortağı olmaya çok yaklaştı. Meclis başkanlığı seçimlerinde şaşılmayacağı üzere oyunu AKP’nin kazanmasına yarayacak bir kılıfla kullandı.

Düzen muhalefeti bunları yaşarken dikkat ettikleri bir diğer gerçekse hükümet ortağı olmanın getireceği sorumluluklar. Eğer AKP işçi ve emekçiler nezdinde bu kadar teşhir olmamış, başta yolsuzluklar olmak üzere AKP’nin çevirdiği tüm dümenler bu kadar çok tepki çekmemiş olsaydı, hiç kuşku yok ki şimdiye kadar çoktan hükümet kurulmuştu. Bu durumda MHP ve CHP de sermaye düzeninin hükümetinde AKP’nin koalisyon ortağı olmak için birbirleriyle yarışacaklardı.

Diğer taraftan henüz hükümetin kurulamaması olması sermaye düzeninin başıboş bırakıldığı anlamına da gelmemektedir. Hatta AKP, ortada kaybedilmiş bir seçim var iken, hala daha kendi ihtiyaçları doğrultusunda çeşitli düzenlemelere gidebilmektedir. Devletin çeşitli kademelerine yüzlerce bürokrat atayabilmiştir. Yanı sıra düzenin yargısından terör güçlerine kadar tüm kurumları dimdik ayakta. Hak ve özgürlük istemleri baskıyla karşılanmakta, emniyet teşkilatından askeri kuvvetlere kadar tüm silahlı güçler AKP’nin direktifleri doğrultusunda hareket etmektedir. Çok zayıf bir ihtimal olsa da koalisyon görüşmeleri sonucu teorik olarak hükümette olmaması dahi mümkün olan AKP’nin zorlamasıyla Suriye’ye yönelik askeri bir müdahale bile gündemdedir.

Çalışma yaşamında ise işçi ve emekçilere yönelik saldırılar aralıksız devam etmektedir.

Metal işçilerinin karşılaşmış olduğu baskılar bunun apaçık kanıtıdır. Sayılabilecek daha birçok benzeri neden, hükümeti henüz kurulamamış bir sermaye devletinin işleri olağan seyrinde yürütülebildiğini açıkça göstermektedir. Yine de hükümetin hızlıca kurulamaması en çok da AKP’nin ve dolayısıyla Erdoğan’ın işine gelmektedir.

Öncelikle kurulacak bir hükümet için geçen uzun zaman CHP ve MHP gibi partileri daha fazla ödün vermeye zorlamaktadır. Sermaye cephesi ise zaten daha başından AKP-CHP hükümetine meyillidir. AKP’nin şu durumda en kolay böyle dengelenebileceği ve uzun vadede de törpülenebileceği düşünülmektedir. Ayrıca istikrar için en uygun çözümün AKP-CHP koalisyonu olacağını söyleyen MHP lideri Bahçeli, kendine verilen görevleri ana muhalefet partisi olarak sürdüreceklerini açıklamıştır.

Yunanistan’ın IMF’ye olan borçlarını ödeme fikrini ortaya atan, dolayısıyla IMF gibi kapitalist-emperyalist sistemin mali kuruluşlarına karşıtlığının derecesini gösteren HDP de hükümet krizinde alabildiğine “uzlaşma dili” kullanmaktadır. HDP, başta Öcalan’a tecridin kaldırılması, Batı ve Kuzey Kürdistan’daki güncel durum, “çözüm süreci” vs. olmak üzere kendi beklentileri olmakla birlikte, bu istemlerin hayata geçmesinin yolunu istikrarlı bir Türkiye’de görmektedir. Çünkü Kürt sorunun çözümünü de bu düzen sınırları içinde düşünmektedir.

Kısaca 7 Haziran sonucu ortaya çıkan siyasal tabloda, hükümeti olmayan ancak başsız da kalmayan bir Türkiye gerçeği vardır. Gidişat değişkenliğe çok meyilli olsa da ister koalisyonlu, ister seçim hükümeti ve sonucunda bir erken seçim olsun, düzen kendi krizine bir şekilde çözüm bulabilecektir. Komünistlere, sosyalist bir toplumu inşa etmeye aday olanlara düşen sorumluluk ise bu gibi krizlere çözüm alternatifleri bulmak değil, düzenin krizlerini derinleştirmektir.

Bizi bekleyen tek sorun ve çözüm alanı, sınıf mücadelesini devrimci temeller üzerinde yükseltebilmektir. Hedefimiz iç siyasetinde kriz yaşayan düzeni bir başka krizle, bugüne dek ezmeyi başardığı işçi sınıfının siyasallaşmış taleplerinin yaratacağı krizle tanıştırmak olmalıdır.

İncirlik üssü için ABD'yle kirli pazarlık...

Savaş kışkırtıcılarından hesap sormak için mücadeleyi büyütelim!

Rovaja'nın savunma gücü YPG'nin Tel Ebyad'ı IŞİD çetelerinden temizlemesi dinci iktidarı telaşlandırmış, özellikle “kaçak sarayın sultanı” Tayyip Erdoğan’la müritlerini diken üstünde bırakmıştı. Ancak IŞİD’in hezimetine hayıflanarak AKP şefleri, bu durumu savaş histerisini kışkırtmak için “bulunmaz fırsat” saymaktan da geri durmadılar.

Suriye’deki yıkıcı savaşı körüklemek için kısa süre önce Ortaçağ kalıntısı eli kanlı körfez şeyhleriyle anlaşılan dinci gericiğin “büyük şef”i T. Erdoğan, Suriye halklarına karşı suç işleme pervasızlığından vazgeçmediğini bir kez daha gözler önüne serdi. Bunu yaparken PYD şahsında Kürt halkına azgınca saldıran büyük şef ve borazan medyası, ilkel/ırkçı zihniyetlerini pervasızca sergilemekte sakınca görmediler.

Burjuva hukuku yine ayaklar altında

7 Haziran seçimlerinde yediği etkili şamarla sarsılan dinci iktidar, kabarık suç dosyalarının hesabını vermekten kurtulmak için icraatlarını daha da hızlandırdı. Dönemi kapanmış olmasına rağmen yönetimi elden bırakmayan kaçak sarayın sultanı, kukla hükümete emir vererek iç politikayla ilgili onlarca yasanın “jet hızı”yla onaylanmasını sağladı.

Burjuva hukukuna göre seçim sonuçlarının kesinleşmesiyle dönemi kapanan AKP hükümeti, vekaleten yönetmek yerine, seçim öncesinden çok daha fazla yasayı onayladı. Miadı dolmuş dinci iktidar, burjuva hukukunu ayaklar altına alarak, ülkeyi savaş bataklığına sürüklemek noktasına vardırdı işi. Yıllardır IŞİD’i kuran El Kaide teröristlerine destek sunan bu iktidar, “tampon bölge oluşturmak” adı altında yıkıcı savaşa fiilen katılmak istiyor. Gırtlığına kadar kanlı savaşa batan dinci iktidar, giderayak ülkeyi de bu kanlı batağa atmak için adeta çırpınıyor. Burjuva hukukuna bile zerre kadar itibar etmeyen bu iktidarın saldırgan hırsları, ciddi bir tehdit olarak emekçilerin tepesinde sallanıyor.

Müflis politika mimarlarının savaş histerisi

Emperyalistlerle işbirlikçileri adına tetikçilik yapan dinci çeteler eliyle Baas yönetimini kolayca yıkacağını sanan kaçak saray sultanıyla müritleri, El Kaidecilerle birlikte Şam’daki Emevi camisinde namaz kılma hayaliyle yanıp tutuştular. Ancak hem Suriye’yi hem Ortadoğu’yu anlamaktan aciz olan bu ilkel zihniyetin temsilcilerinin politikası tam bir iflasla sonuçlandı. İflası tescillenen politikada ısrar, dinci teröre verilen desteğin ölçüsüzce artırılması, diğer bir ifadeyle Suriye halklarına karşı işlenen savaş suçlarına her yönüyle ortak olunmasıyla sonuçlandı.

Bu politikanın hem mimarları hem icraatçıları olan Tayyip Erdoğan-Ahmet Davutoğlu ikilisi dünya nezdinde utanç verici bir duruma düşmelerine rağmen, içine saplandıkları hezeyandan vazgeçemediler. İstifa edip ortalıktan toz olacakları yerde terfi eden müflis dış politikanın mimarı ikili, giderayak ülkeyi de

içinde çırpındıkları kanlı bataklığa sürüklemek için ellerinden geleni artlarına koymuyorlar.

Dinci iktidarın genelde Ortadoğu, özelde Suriye politikasının döne döne iflasının tescillenmesi, bu rezil yolun terk edilmesine yol açmadı. Tersine, gerçekliğin duvarına çarpıp parçalanan bu politikanın mimarları, savaş kışkırtıcılığını “tek seçenek” görmeye başladılar.

Savaş histerisine giren AKP şefleri, Washington’daki efendilerinden Suriye’ye saldırmak için ısrarla icazet ve destek talep ediyorlar. Dinci tetikçileri kullanmayı tercih eden emperyalist ABD rejimi ise, bu isteği defalarca reddetti. Bu konuda efendileriyle ayrı düşmenin sıkıntısını çeken savaş kışkırtıcısı kaçak saray sultanıyla müritleri, son koz olarak İncirlik üssünü masaya sürdüler. İncirlik üssünü –görünürde– IŞİD’e dönük hava saldırılarında kullanmak için isteyen Barack Obama yönetimi, AKP’nin “Suriye topraklarında tampon bölge ve uçuşa yasak bölge oluşturulması şartıyla İncirlik’i kullanabilirsin” teklifiyle karşılandı. Bekleneceği üzere Obama yönetimi bu teklifi –en azından şimdilik– reddetti. AKP iktidarı İncirlik üssünü her halükarda ABD’ye açacaktır. Hal böyleyken ABD’nin üs talebini tampon bölgeye bağlamak için çabalaması, Tayyip Erdoğan güdümündeki iktidarın içinde bulunduğu histerik/saldırgan durum hakkında fikir veriyor.

“İŞİD’le savaş” yalanı

Dinci caniler sürüsü IŞİD’in kurulmasında başrolü oynayan El Kaide uzantısı terörist gruplar hem varlıklarını, hem Suriye’de yuvalanmalarını körfez şeyhlerinin petro-dolarlarına ve AKP güdümündeki Türk sermaye devletinin suç ortaklığına borçlular. Nitekim etnik, dinsel, mezhepsel kıyım ve sürgünlere imza atan IŞİD halen AKP’nin fiili müttefikidir. IŞİD’le komşu olmaktan memnun olanların PYD ile komşuluğu büyük bir soruna dönüştürmeleri, AKP-IŞİD ittifakının sona ermediğine, sadece biçim değiştirdiğine işaret ediyor.

IŞİD’le işbirliğini dolaylı veya doğrudan, örtük veya açık şekilde sürdüren AKP iktidarı, sözde bu şeriatçı terör çetesiye karşı savaşa katılacak. Oysa asıl hedefi, Suudi Arabistan kralıyla yapılan anlaşmaya bağlı olarak Suriye’ye saldırmak ve elbette Kürt halkının Rojava’daki kazanımlarını elden geldiğince sınırlamaktır. İncirlik üssünü ABD’ye açan AKP iktidarı, efendilerine sunduğu bu hizmetin karşılığında tampon

bölge oluşturma, bu olmazsa bile, Suriye halklarına karşı savaşın daha da şiddetlendirilmesini istiyor.

Savaşı kışkırtan emperyalistlerle uşaklarına karşı mücadele

Baas yönetimine muhalif Suriyeli kökten dincilerle 70’i aşkın devletten devşirilen tetikçileri bir araya getirerek IŞİD’i oluşturan emperyalistlerle bölgedeki işbirlikçileri, uzun yıllara yayılacak yıkıcı bir savaşın fitilini ateşlediler. ABD, Fransa, İngiltere gibi emperyalist devletler ile Türkiye ve körfez şeyhleri eliyle devşirilen, eğitilen, silahlandırılan bu vahşi oluşum, halkların başına musallat edildi. Hakları birbirine kırdırmak için etnik, dinsel, mezhepsel farklılıkları kullanan emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki suç ortakları, bu hedeflerine ulaşabilmek için IŞİD ve El Kaide uzantılarını yarattılar. Şimdi ise kendi yarattıkları IŞİD’e karşı savaşıklarını iddia ediyorlar.

ABD savaş uçakları arada bir IŞİD mevzilerini bombalasa da, bu katiller sürüsünün ortadan kaldırılmasını istemiyor. Böyle bir hedefi olsaydı, çok daha etkili bir şekilde hava saldırıları düzenlerdi. Yani IŞİD canavarını yaratanlar, bu canavarı ortadan kaldırmayı değil, denetim altında tutup kullanmayı esas alıyorlar. Nitekim ABD başkanı Obama, IŞİD’in ancak yıllar sürecek bir savaşla ortadan kaldırılabilceğini söylerken, tam da bunu itiraf etmiş oluyor. Kaçak saraydaki şefi savaş çığırtkanlığı yapan dinci iktidar ise, değil IŞİD’e karşı savaşmak, bu canilerin (Tel Abyad’dan kovulmaları olayında olduğu gibi) zayıflamasından bile endişe ediyor.

Emperyalist/siyonist güçlerle işbirlikçileri, Ortadoğu halklarını uzun yıllara yayılacak yıkıcı bir savaşın bataklığına sürüklediler. Sadece Suriye’yi değil, aynı zamanda Irak’ı, Libya’yı, Yemeni de bu yıkım ve kıyımların ortasına bıraktılar. Savaş kışkırtıcılarının başını çeken AKP iktidarı ise, bölge halklarına karşı işlediği suçların yanı sıra ülkeyi de bu bataklığa sürüklemek için adeta çırpınıyor.

Halklarla dayanışmayı güçlendirmek, emperyalistlerin tetiklediği yıkıcı savaşlara karşı mücadeleyi yükseltmek, ülkeyi savaş bataklığına sürüklemek isteyen dinci gerici savaş kışkırtıcılarının yakasına yapışıp hesap sormak, artık tüm devrimci ilerici güçlerle işçi ve emekçilerin boyunun borcu olmalıdır.

Savaş ve saldırganlık histerisi sürüyor!

Türk sermaye devletinin harcında bulunan ırkçılık, militarizm ve saldırganlık, ülkeyi yönetenlerce bir yönetim aracı olarak sürekli gündemde tutulmaktadır. Hiçbir hükümet bunun tersi söylemlerle hareket etmemiş, her zaman sataşacak ‘düşmanlar’ bulunmuştur. Türk-İslam sentezli bu harçta Türk devleti için Kürtler, Ermeniler, Aleviler gibi esasında büyük çoğunluğu oluşturan “azınlıklar” hep kuşkulu olmuştur. “İçteki bu düşmanlar” sermaye hükümetlerinin temel propaganda argümanıdır. Ancak Türk devletinin sadece iç değil, dış politikası da savaş ve saldırganlık söylemi üzerine inşa edilmiştir.

Son AKP dönemleri de böylesi savaş ve saldırganlık söylemiyle geçmiştir. Her ne kadar “komşularla sızır sorun” söylemiyle farklılık görüntüsü yaratılmak istense de daha 2003 yılında ABD’nin Irak’a girme hazırlıklarında aktif role soyunulmuştu. O zaman da Irak sınırına asker yığınağı yapılmıştı. Ancak tezkere “kazasından” sonra bu amaçları gerçekleştirememişti.

Son günlerde yeni bir savaş ve saldırganlık dalgası yükseltilmektedir. AKP’nin son yıllarda Suriye üzerinden estirdiği savaş çığırtkanlığı biliniyor. Bu amaçla gerici dinci çeteleri her yönlüyle destekleyen AKP, fiili olmasa da bir savaş halindedir. IŞİD ile girdiği kirli ilişki, silah sevkiyatları, sınırların gerici çetelere açılması gibi örnekler yeterli bir fikir vermektedir.

Kürt düşmanlığı ve tampon bölge hevesi

Öte yandan Rojava kazanımı ve PYD’nin bölgede artan etkisi sonucu bu savaş ve saldırganlık histerisi ezeli Kürt düşmanlığı ile birleşmiştir. “Kobani düştü düşecek” arsız beklentisine rağmen hevesi kursağında kalan AKP, IŞİD vahşeti ile PYD’yi eş tutmaya çalışmaktadır.

Son olarak da “Suriye’nin kuzeyinde bir devlet kurduymayacağız” türünden söylemleriyle tekrar sıcak bir savaş havası yaratıldı. Sınıra asker göndermeler, medyanın savaş çığılıkları derken şimdilerde sesleri biraz kısıldı. Zira Türk sermaye devletinin ‘Suriye’nin kuzeyinde’ tampon bölge oluşturma hevesi

emperyalist efendilerinin onayından geçmedi.

Ki bu gerçek AKP tarafından bilinmiyor değildir. Ancak Erdoğan ve AKP’si biliyor ki bu savaş ve saldırganlık politikası, Kürt düşmanlığı, Osmanlı hayalleri ve Türk-İslam sentezi ile şekillendirilmiş tabanında bir yankı buluyor. Seçimlerden sonra tabanı tutma gayretleri ve olası bir erken seçim ile tekrar tek başına iktidar hedefi, savaş ve saldırganlık politikasını tekrar gündeme getiren etkenler arasındadır. Seçimlerde yaşadığı görece gerilemeyi dengelemek, bir “yenilenme” yaratmak için “savaş halinden” daha uygun bir ortam olabilir mi?

İç ve dış politikada kirli hesaplar

Öte yandan ülkenin koalisyon geçmişinin kötü anıları da hortlatılarak, tek partili bir iktidarın önemi hatırlatılmak isteniyor. Ortalama geri bilince yaslanarak kendilerini bu şekilde vazgeçilmez seçenek olarak sunma hevesindeler. Öte yandan Erdoğan’ın AKP’ye bir bütün olarak hala hakim olduğu mesajı verilmek istendiği de görülmektedir. Seçim öncesi AKP içinde bir takım çatlakların ortaya çıkması da böylesi bir savaş halinde unutturulmuş oldu.

Bu manevranın dış politika ayağında ise Ortadoğu’da sorunlu davranışları nedeniyle emperyalist efendilerce gözden düşen Erdoğan’ın uluslararası planda tekrar gündemde olma isteği bulunmaktadır. Türkiye oyun dışı kalmak istemiyor, kuşkusuz ki ABD de bunu istemiyor. Bu nedenle kendi emperyalist çıkarları gereği dengeleri gözetiyor. Ama PYD’siz bir Ortadoğu politikası gerçekleştiremeyeceğini de biliyor.

Tüm bunlarla birlikte savaş ve saldırganlık politikaları emperyalist efendileri ve Türk sermaye devletince sürekli gündemde tutulacaktır. Faturasını emekçi halkların ödediği savaş ve saldırganlık histerisine karşı “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!” şiarı etrafında devrimci sınıf mücadelesini büyütürken yanıt verilebilir.

Roboski’de asker saldırısı

Şırnak Uludere’ye bağlı Roboski köyünde yaylalarının askeri alan ilan edilmesine karşı köylüler, 28 Aralık 2012’de katliamın gerçekleştirildiği Şirik Yaylası’na yürümek istedi. 6 Temmuz günü sabah saatlerinde köyün meydanında toplanan Roboskilililer yürüyüşe başladı.

Yürüyüşe izin vermeyen askerler köylülere gaz bombaları ve silahlarla saldırdı. Gerçek mermilerin de kullanıldığı saldırıda, Roboski Katliamı’nda kardeşini yitiren İsa Encü karnına kurşun isabet etmesi nedeniyle yaralandı. Encü önce Uludere Devlet Hastanesi’ne, ardından da Şırnak Devlet Hastanesi’ne kaldırıldı.

7 Temmuz’da eylemlerine devam eden Roboskililere askerler bir kez daha saldırdı. Saldırıları sırasında HDP Şırnak Milletvekili Ferhat Encü ve yanında bulunan basın çalışanları da tartaklandı. Encü ve basın çalışanlarının bulunduğu araca gaz bombalı saldırı gerçekleştiren askerler, sözlü hakaretlerde de bulundular.

Alper Çakas uğurlandı

Rojava’da şehit düşen MLSPB-Devrim Cephesi ve Enternasyonal Tabur savaşçısı Alper Çakas (Ahmet Sener Koçgiri), 5 Temmuz’da İstanbul Nurtepe’de uğurlandı.

Çakas için Nurtepe’de kurulan taziye çadırında toplanan yüzlerce kişinin Çakas’ın evine doğru yürüyüşe geçmesi TOMA, akrep ve çok sayıda çevik kuvvet polisiyle engellenmek istendi. Ancak kitlenin ısrarı sonucunda yol açıldı.

“Alper Çakas yaşıyor savaşıyor” pankartını taşıyan kitle “Alper Çakas ölümsüzdür!”, “Katil IŞİD, işbirlikçi AKP!” sloganlarıyla yürüyüşünü sürdürdü.

Yürüyüş boyunca polis tacizleri devam ederken camide Çakas için dini tören yapıldığı sırada faşistler pala ve taşlarla saldırıya geçti.

Ancak kitle bu provokasyonu da boşa çıkardı. Daha sonra Hasdal Mezarlığı’na kadar yürüyüş devam etti.

Çakas’ın cenazesi defnedildikten sonra HDP İl Eşbaşkanı Cesim Soylu, YAKAY-DER adına Welat Demir’in yanı sıra Rojava şehitlerinden Mahir Arpaçay’ın babası Necef Arpaçay da bir konuşma yaparak çocuklarının şehit düşmesini onur olarak kabul etiklerini söyledi.

Çakas ailesi adına ise amca Tacebey Çakas konuştu. “Şan olsun silah elde dövüşenlere. Selam olsun halkların bağımsızlığı için toprağa düşenlere” diyen Çakas, yeğeniyle onur duyduklarını vurguladı.

TÖP-G ve SDP adına yapılan konuşmaların ardından marşlar söyleyen kitle mezarlıktan ayrıldı.

Yargıtay Karadağ davasına itirazı reddetti

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) militanı Alaattin Karadağ'ın 19 Kasım 2009'da sokak ortasında polis tarafından infaz edilmesi ile ilgili dava kararına yapılan itiraz Yargıtay tarafından reddedildi. Yargıtay, katil polis Oğuzhan Vural'ın cinayeti "usule uygun" olarak işlediğini belirtti.

Yargı katil polisi korumaya aldı

Komünist işçi Alaattin Karadağ'ın sokak ortasında polis tarafından infaz edilmesi ile ilgili olarak açılan davada düzen yargısı katil polisi koruyup akladı. Dava süreci boyunca Karadağ Ailesi'nin avukatlarının taleplerini reddeden, olay yeri incelemesi, MOBESE kayıtlarının izlenmesi, Karadağ'ın üst giysilerinin incelenmesi gibi prosedürleri dahi yerine getirmeyen mahkeme, 28 Mayıs 2013 tarihinde yapılan 11. duruşmada katil polis Oğuzhan Vural'ı akladı. Katil polis lehine verilen tanık ifadelerindeki çelişkiler gibi hukuki olarak üzerinde durulması gereken noktalar bile dava süreci boyunca önemsenmedi.

Sonuç olarak, Karadağ'ın "yasadışı örgüt üyesi" ve "aranan biri" olması üzerinden cinayeti meşru gören düzen yargısı, katil polis Oğuzhan Vural'ın hakkındaki tüm suçlardan beraat etmesine karar vererek polis cinayetlerinin bir düzen uygulaması olduğunu gösterdi.

Yargıtay katil polise korumayı perçinledi

Karadağ Ailesi'nin dava sonucuna yaptığı itiraz ise

Yargıtay tarafından reddedildi. Katil polisin beraatına ilişkin itirazı değerlendiren Yargıtay 1. Ceza Dairesi, katil polisin "Kasten öldürme suçundan, TCK.nun 24/1, CMK.nun 223/2-d maddeleri uyarınca beraatine" ve "Görevi kötüye kullanmak ve kişilerin malları üzerinde usulsüz tasarruf suçlarından, CMK.nun 223/2-e maddesi uyarınca beraatine" karar verdi.

Yargıtay ilamında karara ilişkin şunlar belirtildi: "1- Katılan Abdullah Karadağ'ın, sanık Oğuzhan hakkında görevi kötüye kullanma ve kişilerin malları üzerinde usulsüz tasarruf suçlarından kurulan hükümleri temyize yetkisi bulunmadığından, vekillerinin bu suçlardan kurulan hükümlere yönelik temyiz isteminin CMUK'nun 317. maddesi uyarınca reddine karar verilmiştir.

2- Toplanan deliller karar yerinde incelenip, sanık Oğuzhan Vural'ın, maktül Alaattin'e karşı eyleminin sübutu kabul, oluşturma ve soruşturma sonuçlarına uygun şekilde yapılan kovuşturmada eylemi TCK'nun 24. maddesi kapsamında gerçekleştirdiği anlaşılmış, incelenen dosyaya göre verilen hüküme bir isabetsizlik görülmemiş olduğundan, katılan vekillerinin sübuta, eksik incelemeye yönelen ve yerinde görülmeleyen temyiz itirazlarının reddiyle, hükmün tebliğnamedeki düşünce gibi (ONANMASINA), 20/05/2015 gününde oybirliği ile karar verildi."

Yargıtay'ın katil polise yönelik düzen korumasını perçinleyen kararı ile birlikte, sermaye devletinin devrimci kanı döken katillerine sahip çıktığı bir kez daha anlaşıldı.

aydın, akademisyen, şair ve yazarlar hasta tutsakların sorununu gündeme getirmek için kurumlara ve basına çağrı yaparak başlattıkları kampanyanın sesinin duyurulmasını istedi.

Büşra Ersanlı, Adil Okay, Beyza Üstün, Faik Bulut, Fikret Başkaya, İsmail Beşikçi, Korkut Boratav, Temel Demirer gibi isimlerin de arasında yer aldığı kampanyaya ilişkin açıklama yapan Adil Okay, son 13 yılda, 2 bin 300 insanın raporlarına rağmen tahliye edilmediği için yaşamını yitirdiğini belirterek konunun önemine dikkat çekti.

Saldırıdaki sorumluluklarını gizlemeye çalıştı

Diyarbakır'da, 5 Haziran'da İstasyon Meydanı'nda düzenlenen HDP mitingindeki çifte bombalı saldırıda 4 kişi hayatını kaybetmiş, 414 kişi de yaralanmıştı.

Bombalı saldırının faili olduğu gerekçesiyle tutuklanan Orhan Gönender'in saldırıdan 2 gün önce yani 3 Haziran'da, "Terör nitelikli kayıp şahıs" olarak kayıtlı olduğu halde sadece "asker kaçağı olarak" sorgulanıp bırakıldığı ortaya çıkmıştı.

Konuyla ilgili açıklamalarda bulunan İçişleri Bakanı Sebahattin Öztürk, saldırıdan korunmadığını öne sürerek, ancak yalnızca asker kaçağı olarak sorgulanmasının ortada ihmal olduğunu gösterdiğini söyledi. Öztürk, Orhan Gönender'in birileri tarafından özel olarak korunup kollanan bir kişi olması halinde asker kaçağı olarak da yakalanıp sorgulanmayacağını iddia etti.

Bakan Öztürk, Orhan Gönender'in serbest bırakılmasıyla ilgili olarak "Gidilmiş, yakalanıp sorgulanmış ve arandığı görülmemişse bir ihmal vardır" dedi.

Saldırganlara ait kayıtların UYAP'ta görünmemesinden şüphelendiklerini belirterek suçu bilinmez bir yere atan bakan, böylelikle kendilerini aklamaya, ihmal itirafıyla da saldırının gerçekleşmesindeki sorumluluklarının üzerini karartmaya çalıştı.

Bakan Öztürk şunları söyledi:

"UYAP'ta (Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi) görünmüyor. Polisin, Kaçakçılık İstihbarat Harekât Dairesi'nde bu ve benzeri kayıtlar tutulur. Kayıt UYAP'a girilmişse, imzalanan protokol gereğince polise verilen link ve linkteki kayıtlar polis tarafından görülür. Demek ki UYAP'ta olması gerek. Neden girilmediğini tespit etmeye çalışıyoruz. Müfettişler iki haftadır çalışıyor. Temmuz sonuna kadar raporun tamamlanmasını ve gerçeğin ortaya çıkmasını bekliyoruz.

UYAP'ta yok. Benim kanaatim, bir ihmal var. Kasti mi değil mi araştırıyoruz. Ancak teknik de olsa başka nedenle de olsa ihmal... Müfettişler ihmalin boyutlarını araştırıyor. Teknik midir, personelin aymazlık ve gafleti midir? UYAP'ta yok ama poliste 'kayıp' başvurusu nedeniyle arama var. Yani bu başvuru ile UYAP kaydı olmadan da yakalanabilirdi."

Hasta tutsaklar için 300 aydından kampanya

Hasta tutsaklar devletin katletme politikasıyla her geçen gün ölüme bir adım daha yaklaşırken 300 aydın, akademisyen, yazar ve şair hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek için kampanya başlattı.

"Hasta tutsaklar pazarlık objesi değildir. Bu ayıba ortak olma" şiarıyla imza kampanyasını başlatan

Yeni sendikayla yeniye yükseltmeye!

B. Çağ

Metal hareketinde mücadelenin seyri yeni sendikanın kuruluş başvurusuyla önemli bir dönemece girdi. Artık metal işçilerinin mücadelesinde örgütsel olarak işaret edilecek, birleşik mücadelenin kurumsallığını sağlayacak, öz örgütü olarak yerini alacak yeni sendika için, geriye devletin bürokrasisinde işleyecek süreç kaldı.

Fakat metal işçileri için bu süreç beklemeyle geçirilecek bir zaman aralığı değil. Zira hareketin dışavurumundaki-eylemlilikteki değişimler karşısında işçilerin attığı-atacağı her adım oldukça kritik bir önem taşıyor. Zira sendika adınının atıldığı zaman diliminde, sermaye cephesinin işçi eylemlerindeki farklılaşmada dolaysız bir etkisi sistematik saldırıları da artırıyor. İşten çıkarmalar yaygınlaştığı gibi, eylemler karşısında düzen kolluğu (Trakya'da jandarmanın, Gebze'de polis) artık daha somut öne sürülmekte, baskı bu yolla da arttırılmaktadır. Bunu ise belli iyileştirmelerle hareketi bölme, temel haklardan ve fiili yöntemlerden uzaklaştırma manevraları tamamlamaktadır. Böyle bir dönemde sınıf hareketi açısından atılan her adım daha önemli bir yerde duruyor. Bu noktada geçen zaman lehte işlemiyor, tersine, hareketi yavaşlatan bilinçte bulanıklık yaratan faktörlerin yayılmasına yarıyor.

Böylesi bir tabloda sınıf mücadelesi içerisinde yeni sendikanın getireceklerini doğru okumak ve buna hazırlıklı olmak durumundayız. Yeni sendika esasında metal hareketi için sığınacağı bir liman değil, onun bayrağı olabilmelidir. Dolayısıyla geçen zamanı da işçilerden yana çevirmek ve şimdiye kadar biriktirilenlerle geleceğin mücadele örgütünü yaratmak gerekiyor.

Metal işçileri Türk Metal çetesinden istifa dalgasının ardından, sendikasızken gösterdikleri fiilli-meşru mücadeleyi şimdi tek bir çatı altında organize etmek istiyorlarsa, bunun yolu güçlü bir hazırlıktan geçmektedir. Bu başarılmadıkça, yani yeni dönemin mücadele algısı yeni sendikaya nüfuz etmezse, ilan edilen sendikal mevzi, metal işkolundaki yeni bir sendika tabelası olarak kalacaktır. Yeni sendikayı diğerlerinden ayıracak ve yozlaşmayı engelleyecek olan, dönemin mücadelecisi ruhunun yaşatılıp geliştirilmesidir. İşlevsizleşme tehlikesini aşmak, hareketin geçmişteki çıkış pratiğini tekrarlamakla başarılamaz. Görev, yeni sendikayı da sınıf mücadelesinin doğruları üzerinden inşa etmek, geride kalan sürecin muhasebesiyle gedikleri kapatmak, eski algılarla yeni sendikaya yaklaşanları da dönüştürmektir.

Macera yeni sendika ile sürüyor

Kurullara dayanan taban örgütlenmesini esas olarak mücadele eden yeni sendikanın pratikleri yaratılmadan, farkı tüzük ve isimle sınırlı kalacak, bu da onun oynayabileceği misyonu daraltacaktır. Bunun için sınıf bilinçli metal işçileri yeni sendikaya doğru giderken bu yönde temeli güçlendirmesini sağlamak, yeni sendikanın kırılmaz gücünü inşa etmek gerekmektedir. Elbette yeni sendikanın tüzüğü bile

bunun için önemli bir faktördür. Fakat nice örnekte görüldüğü gibi tüzüklerde, yasalarda, programlarda yazılanlar pratikte terk edilirse ya da niyetten bağımsız olarak uygulamada tabana dayanmadan adım atılırsa, başarısızlık kaçınılmaz olur. Yeni sendikada bunu engelleyecek olan, tüzük maddelerinin sıralanması değil, tüzükteki ilke ve anlayışların yaşam içerisinde somut karşılığının üretilmesidir. Özellikle son metal hareketinin özneleri ve kurucu olarak başvuranlar olmak üzere yeni sendika için yola çıkan çeşitli fabrikalardaki işçiler bunun pratiğini yansıttıkça, yeni sendika umudu büyüyecektir.

Bugün Birleşik Metal-İş'in grev komitelerinden temsilcilik seçimlerine, grev-işgal ve mitinglerine uzanan sözde işçi demokrasisine dayanan "fiili mücadelecisi" algısını kırarak olan, işçi demokrasisi ve fiili mücadelenin gerçek öznesi eliyle hayata geçirilmesidir. İşte yeni dönemin yeni sendikası da bunu başarmaya kilitlenmeli, olmaz denilenleri başarmalıdır. Örgütlenme hedefinde "sendika giremez" denen metal fabrikalarında sendikanın nasıl kabul ettirileceğini göstermeli, krizi bahane eden sermaye gruplarına işçilerin kazanılmış haklarının nasıl savunulacağını hatırlatmalı, TİS'lerde farklı sözleşme için sakal bırakmayla değil, eylemlerle neler yapılabileceğini kanıtlamalıdır.

Macera denilen fiilli-meşru mücadeleyi önüne görev olarak koymak, olmazları olur kılmak, yeni sendikayı, kendi dünyalarındaki mücadele algısında uzlaşmacı eğilim, yasal sınır tartışması yapanlara karşı da koruyacaktır.

"Yeni ve temiz bir yola çıktık"

Şimdi öncü metal işçilerinin de sınıf devrimcilerinin de önünde yeni sendikanın resmi kabulünü beklemeden ileri çıkışlar için adımları hızlandırmak görevi var. Hedefi belirlemeli ve hazırlanmalıyız. Tek başına Türk Metal'den istifa eden fabrikaları değil, etmemiş olanları da katmak için, "Toyota modeli" ile sendikasızlık dayatılan fabrikaları da örgütlemek için, Delphi, Valeo vb. fabrikalarda istifalarla kazanılmış mevzilerin gerçek kalelere dönüştürülmesi için

hazırlanmalıyız.

Düne kadar Türk Metal çetesinin, Çelik-İş ağalarının, Birleşik Metal-İş icazetçilerinin yapamadıkları değil, yapmaktan imtina ettikleri ne varsa yeni sendikada başarmak için mücadele edilmelidir. Zira yeni sendikayı, bu yolda alınacak zaferlerden çok bunun mücadelesini veriyor olmak ayırt edecektir. Bugün işçi kıyımlarıyla önü alınmaya çalışılan metal hareketinde olduğu gibi, işçilerin hedefi işten atılmamayı başarmak olsa bile, bu olmadığında yine de işçiler verilen mücadele ve emek sayesinde başı dik yürüyor. Bu sayede hareket hala kırılmış değilse, yeni sendikaya hazırlanırken bunu akıldan çıkarmamalıyız. Evet, işten atılmalar engellenemeyebilir, ama buna karşı alınacak her tutum patron sendikacılığına verilen güçlü bir cevap olacak ve kendi derslerini çıkararak sınıfa kazanabilme yolunu açacaktır. Bu ruh metal hareketinin başından beri taşıdığı temel ve doğal bilinçti. Şimdi bunu yeni sendikaya aşılacak, hareketin kimliğini yeni sendikaya vermek gerekir.

Son sözü yeni sendikayı nasırlı elleriyle kuranlara, tek amaçlarını ezilen, horlanan, hakları çalınan metal işçisinin birliğini sağlamak, hırsızlara ve beylere karşı tek yumruk olmak olarak açıklayanlara bırakıyoruz. Kuruluş başvurusu sırasında ifade edilenler, yeni sendikaya doğru ilerleyenler için hedefi de beklentiye de gösteriyor. Kuruculardan Tofaş işçisi Atakan Aksu şunları ifade etmişti:

"Metal işçisi artık aidatlarına göz dikenlerin oyunlarına düşmeyecek. Metal işçisi bu adımla birlikte 18 Nisan'da başladığı onurlu mücadelesini geleceğe taşıyacak. Metal işçisi bundan sonra sendikasıyla güçlü ve güvende olacak. Burada bütün metal işçisi kardeşlerimizi çatımız altında buluşmaya, birlikte tıpkı Mayıs ayında yaptığımız gibi, güzel ve mutlu günlere, omuz omuza yürümeye çağırıyoruz. Bugün yeni ve temiz bir yola çıktık. Bütün işçi kardeşlerimize hayırlı olsun."

Yola çıktık, yolda mücadeleyi büyüttük, şimdi geleceğin mücadelesi için yeni sendikayla yeniye yükseltme görevi var. İşte bu başarıldığında gerisi son savaşa kadar kaybedilen savaşların hikayesi olacaktır.

Yeni sendika sermaye ve uşaklarına yanıttır

“Bizler Reno’dan, Ford’dan, Tofaş’tan, Arçelik’ten, Delphi’den, Valeo’dan, Çemtaş’tan, Cansan’dan, Farba’dan, Arçelik’ten, Borusan’dan ve daha pek çok fabrikadan işçileriz. Hakları ve onurları için tarih yazan metal işçileriyiz. Sırtımıza kene gibi yapışan, kanımızı sülük gibi emen, ücretlerimizden kesilen aidatlarla saltanatlar kuranlardan kurtulduk. Haklarımızı söke söke aldık.

Bugün burada bu onurlu mücadelemizi tarihi bir adımla taçlandırıyoruz. Yeni sendikamızda, Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası’nda gücümüzü birleştiriyoruz.”

Metal işçileri yaptıkları coşkulu açıklamayla yeni sendikalarının kuruluşunu ilan ettiler. Metal işçilerinin bu coşkusu ayları bulan haklı ve onurlu bir direnişin tarihine dayanıyor. Kurdukları sendikayla ücretli kölelik zincirlerini parçalama mücadelesinde önemli bir silaha kavuşacaklardır.

Emeğin onurlu direnişi

Kapitalist tekellerin çok yönlü, uluslararası saldırısına maruz kalan metal işçileri sendikal ihanetin en katmerlisini de bu kavgada görüp yaşadılar. Kendi öz örgütlenmelerini sağladıkları, dayanışmalarını gerçekleştirdikleri oranda bu saldırıları boşa çıkardılar. Sermayenin uluslararası saldırılarına işçilerin birliğiyle cevap verdiler. Burjuvazinin dizginsiz saldırılarına karşı durabilmek için işçilerin birlik ve örgütlü olmalarının dışında başka bir seçeneklerinin olmadığını bu kavganın sıcak ateşi içerisinde kendi öz deneylerinin bir ürünü olarak yaşayıp öğrendiler.

Sermayenin daha çok kazanmak için işçinin ve onun ailesinin günlük yaşamını olduğu gibi geleceğini de sefalet çukuruna atmaktan geri kalmadığını gördüler. Acımasız ve azgınca saldırılarla karşı karşıya kaldılar. Burjuvazi sınıf kiniyle saldırarak yüzlerce işçiyi haksız yere ve kendi yasalarını da çiğneyerek işten attı. Böylece metal işçilerine boyun eğdirip onları satılmış sendikacılara mahkum ederek, yeni sendikal örgütlenme arayış ve çabalarının yolunu tıkamaya çalıştı. Burjuvazinin çok yönlü saldırısına karşı göğüs göğüse çarpışarak yol alan metal işçileri girdikleri yoldan dönmediler. Metal işçileri bahar aylarında başlayan direnişlerinin deneylerini de kuşanarak sınıfsal birliklerini ileri bir aşamaya taşıdılar. Yeni mücadeleciler bir sendikanın kuruluşunu ilan ederek bu azgın saldırıları cevapladılar. **Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası’nın kuruluşunu cüretle ilan ettiler.**

Emeğin enternasyonal dayanışması

Metal işçilerinin bahar aylarında başlayan direnişleri ve bu direnişlerin ürünü olarak ortaya çıkardıkları örgütlenme biçim ve mücadele araçları sermaye sistemine karşı mücadelede önemli deneyleri içeriyorlar. Kapitalist üretimin uluslararasılaşmasının sonuçlarını ve sermayeye karşı mücadelede bunun ne anlama geldiğini kendi öz deneyleriyle gördüler.

Bu dinamikler üzerine oturan sendikal örgütlenmelerle işçilerin sendikal birliğini sağlayıp sermayenin azgın saldırısına karşı, karşı saldırıya geçebiliriz. Bu bakımdan metal işçilerinin kuruluşunu ilan etikleri yeni, mücadeleciler bir sendikanın kuruluşu sermaye cephesine karşı verilmiş en iyi bir cevaptır.

Burjuvazinin uluslararası saldırısının doğrudan hedefi oldular. Metal direnişi buna karşılık uluslararası alanda da sınıf kardeşlerinden önemli bir destek buldu. Onların sesi ve taleplerinin haklılığı kıtaları aşarak bant başındaki işçi kardeşleriyle buluştu. Başta Renault, Ford ve Fiat olmak üzere otomotiv tekellerinin önleri, işçi ve sendika toplantıları bu haklı direnişi duyuran cesur, yürekli ve enternasyonalist işçi kardeşlerinin eylemlerine ve açıklamalarına sahne oldular. Burjuvazinin azgın, karanlık ve saldırgan birliğine karşı işçilerin kardeşliğe dayanan enternasyonal birliklerinin örülmesinin önemli deneylerini ortaya çıkardılar.

Yeni sendikanın ilke ve amaçları uluslararası bir anlama sahiptir.

Metal işçilerinin sürdürdükleri mücadele sürecinin deneyimlerini yeni mücadeleciler bir sendika kurma aşamasına kadar taşımaları yerel olduğu kadar uluslararası bir öneme de sahiptir. Yalnız Türkiye’de değil, kapitalist ülkelerdeki sendika yönetimlerinin ezici çoğunluğu da bürokratlaşıp yozlaşarak, burjuvazinin elinde kendi krizlerini yönetmenin ve işçilerin öfkelerini bastırmanın basit aletlerine dönüşmüşler. Reel ücretlerdeki düşüş, iş koşullarının kötüleşmesi, iş yasalarında burjuvazinin lehine yapılan yasal değişiklikler, sendikasızlaştırma, taşeronlaştırma, üretimi başka ülkelere taşıma tehdit ve şantajları, kitlesel işten atmalar gibi saldırılar işçi sınıfına karşı burjuvazinin uyguladığı uluslararası saldırı politikası olarak uygulanıyorlar. İşçilerin mücadele araçları olması gereken sendikalar, buraları nemalanma ve sınıf atlama araçları olarak gören bürokratik sendika ağaları elinde içten içe çürüyerek işlevsiz hale getirildiler. Sendikalar burjuvazinin saldırılarına karşı bir eylem

planı ve direniş hattı ortaya koymadılar, koymadılar. Metal direnişi süreci, bu saldırılara karşı ancak işçilerin inisiyatif ve öz örgütlenmelerine dayanarak karşı konulabileceğini kanıtladı. Ancak bu dinamikler üzerine oturan sendikal örgütlenmelerle işçilerin sendikal birliğini sağlayıp sermayenin azgın saldırısına karşı, karşı saldırıya geçebiliriz. Bu bakımdan metal işçilerinin kuruluşunu ilan etikleri yeni, mücadeleciler bir sendikanın kuruluşu sermaye cephesine karşı verilmiş en iyi bir cevaptır.

Deneylerimizi uluslararasılaştırarak kavgamızı güçlendirmeliyiz

Türkiye metal işçilerinin mücadele deneyleriyle elde ettikleri bu başarıyı uluslararası platformlarda tanıtarak bunu uluslararası bir başarıya dönüştürmek ve işçi sınıfının uluslararası mücadele birliğini adım adım sağlamak için bütün olanaklarımızı ortaya koymalıyız.

Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası Kurucular Kurulu’ndan arkadaşlarımızı bu yürekli ve sınıflarına karşı sorumlu davranışlarından dolayı yürekten kutluyoruz. Bu yolda yalnız değilsiniz.

Bu vesileyle siz dostlarımızı 14-18 Ekim 2015 tarihlerinde Almanya’nın Stuttgart kentinde yapılacak olan Otomotiv İşçilerinin 1. Uluslararası Kongresi’ne katılarak deneyimlerinizi diğer ülkelerin işçileriyle paylaşarak, işçi sınıfının mücadelesinin uluslararası mücadele birliğinin sağlanmasına katkıda bulunmanız için davet ediyoruz.

ICOG üyesi A. Reçber

B/S/H Fabrika Kurulu: Yeni sendika için görev başına

B/S/H Fabrika Kurulu yaptığı yazılı açıklamayla Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın kurulmasının metal işçilerini daha güçlü kıldığını vurguladı. Kurul, Trakya'daki bütün metal işçilerini yeni sendikada birleşmeye çağırırdı.

B/S/H Fabrika Kurulu'nun yeni sendikanın diğer sendikalardan farkını ortaya koyduğu ve Trakya'daki metal işçilerini yeni sendika için elini taşın altına koymaya çağırdığı açıklamayı sunuyoruz:

"Yıllardır metal sektöründe çalışan işçilerin haklarını savunmakta hiçbir şey yapmayan sendikalar karşısında artık biz metal işçileri olarak daha güçlüyüz. Çünkü bizlerin sendikası olan yeni bir sendika kuruldu. Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası kuruldu. TM çetesinden, Çelik-İş'ine ve Birleşik-Metal'ine hiçbirimiz işçilerin arkasında durmadık."

Hepsi en son olarak 3 yıllık sözleşmeye imza attı. Çalışma şartlarının ağırlaşmasına işçilerin fabrikada köle gibi sömürülmesine sessiz kaldı, sessiz kalmakla yetinmedi bu köleliğin birinci dereceden sorumlusu oldular. Bu satılmalara, bu 21. yüzyıl köleliğine dur

demek haklarımızı tekrar kazanmak için Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'na (TOMİS'e) sahip çıkmalıyız.

Trakya'dan B/S/H, Arçelik, HEMA, HÜPPE, Teknik Alüminyum, Trakya Döküm, EGO ve daha bir çok sendikalı sendikasız iş yerinin umudu yeni sendikadır TOMİS'tir. Bizler TOMİS'i sahiplenmeli Trakya'da şubesinin açılmasının örgütlenmesi için elimizi taşın altına koymalıyız. TOMİS'in buradaki kurucuları biz öncü işçiler olmalıyız. Trakya'dan sesi soluğu olmalıyız.

Hiçbir sorumluluktan kaçmamalı, enerjimizi emeğimizi kendi haklarımızı tekrar kazanacağımız, köleliğe karşı mücadelemizi büyüteceğimiz bir mevziye dönüştürmeliyiz sendikamızı. Bu biz metal işçileri için tarihi bir sorumluluk ve zorunluluktur. Daha güzel günler ve çalışma yaşamı için gücümüzü, birliğimizi hep beraber büyütmeliyiz. Gelin metal işçisi arkadaşlar siz de bu mücadelede yerinizi alın. Artık kendi sözümüzü işçiler olarak biz söyleyelim. Söz-yetki-karar işçinin diyen, mücadele diyen TOMİS'te örgütlenelim."

Azgın sömürüyle yükseldi

İşçilerin 'ücretlerin iyileştirilmesi' talebini kabul etmeyen ve işten atma saldırısını hayata geçiren Türk Traktör, düşük ücret ve kölece çalışma sayesinde kazancını arttırdı.

Metal işçilerinin büyük direnişinde üretimin durdurulduğu fabrikalardan biri olan Türk Traktör "En büyük sanayi kuruluşları" listesinde 10 sıra yükseldi.

Türk Traktör, İstanbul Sanayi Odası (İSO) tarafından

hazırlanan "Türkiye'nin 500 Büyük Sanayi Kuruluşu" 2014 araştırmasında 10 basamak birden yükselerek ilk 25'te yer aldı.

Fortune 500 Türkiye araştırması sonuçlarına göre ise Türk Traktör, 2.7 milyar liralık net satışla 5 basamak birden çıkarak 45'inci sıraya yükseldi.

Aynı Türk Traktör, geçtiğimiz ay işçilerin ücretlerde iyileştirme talebini kabul etmemiş, işçilerin yaptığı fiili grevin sonlanmasının ardından işten atma saldırısını devreye sokmuştu.

Farba'da işçi kıyımı

MESS'in işçi kıyımı saldırısının son adresi Bursa'da bulunan Farba oldu. Kıyım operasyonuna başlayan fabrika yönetimi 5 işçi sözcüsünü 3 Temmuz'da işten çıkarttı. Gece saat 00.30 sıralarında insan kaynaklarının grup liderleri ile toplantı yaptığı bilgisi verilirken Metal İşçileri Birliği Facebook sayfasına mesaj gönderen işçiler, "İşten çıkartılan arkadaşlarımızın arkasında durmazsak sonrası çok geç olacak..." dedi.

Fabrika yönetiminin haklarını istedikleri için işçilere kin biriktirdiğini belirten işçiler, verilen sözlerin tutulmadığını belirterek kıyım tepki gösterdi. Bir Farba işçisi şu ifadeleri kullanarak atılan arkadaşlarına sahip çıkma çağrısında bulundu:

"Mübarek Ramazan günü bizi savunan sözcü arkadaşlarımızın işten çıkarılması işçiye yapılan en büyük hakarettir. Eğer şimdi gerekeni yapıp arkadaşlarımıza sahip çıkmazsak sıra bize de gelecek. Yarın son şansımız, bu duruma sessiz kalırsak bir daha haklarımızı savunmamız mümkün olmayacak."

MİB: Anladıkları dilden konuşalım

Metal İşçileri Birliği'de işçi kıyımına tepki gösterdi ve atılan işçilere sahip çıkılması çağrısında bulundu:

"Bursa Farba işçileri!

İşten çıkarılan 5 sözcü arkadaşımıza sahip çıkma zamanı!

Kimsenin işten atılmasına izin vermeyelim.

Bu yola birlikte çıktık. Sonuna kadar da birlikte gideceğiz.

Birimiz hepimiz için diyelim. Anladıkları dilden konuşalım!

Gün birlik olma günüdür, gün omuz omuza verme günüdür!

Bugün arkadaşına sahip çıkmazsan, yarın sıra sana gelecektir!"

Hyundai işçilerinden eylem

Hyundai işçileri, Renault işçilerinin elde ettikleri hakların aynılarını kendilerinin de istediğini belirterek 2 Temmuz'da fabrikada eylem yaptı. Yemekhanede çatal ve kaşıklarla kölelik koşullarını protesto eden Hyundai işçileri, akşam vardiyası çıkışında servislere binerken alkışlı protesto yaptı. Eylemlere katılan işçiler, yönetim tarafından baskı altına alınmasına rağmen Renault işçileri ile aynı haklara sahip olana dek mücadele edeceklerini kaydettiler.

Arçelik LG'de üretimi durduran işçilere polis saldırdı...

Zorbalık sökmedi, direniş sürüyor!

Türk Metal çetesi ve Koç tarafından baskı altına alınan Arçelik LG işçileri, **2 Temmuz** sabahı üretimi durdurdu. Gebze'deki fabrikadaki işçiler "LG klima durmuş durumda psikolojik baskı mobbing ve savunmalar isteniyor çalışanların iş sağlığı bozulmuş durumda anayasal hakkımızı kullanarak işi durdurduk" ifadelerini kullandı. Üretimin durduğu fabrikada işçiler bant başlarında bekleyişlerini sürdürerek haklarının verilmesini ve baskıların sona ermesini talep etti.

İşçilerin eylemi karşısında Arçelik LG yönetimi tehdit açıklaması yaparak eylem yapan işçilerin işten atılacağı kaydetti.

Yönetimin tehditlerine rağmen işçilerin fiili grevi devam etti. Arçelik LG yönetimi 15.30/23.30 vardiyası için eşanşör bölümüne gelen işçileri fabrikaya almayarak servislerle geri gönderdi.

"Ölmek var dönmek yok!" sloganını haykıran işçiler kendi seçtikleri sözcüleri yönetimle görüşmeye yolladı. Ancak görüşmeden bir sonuç çıkmadı.

Polis ablukası ve tehditler

Geceyi fabrikada geçiren işçiler **3 Temmuz**'da polis ablukasıyla korkutulmaya çalışıldı. Fabrika çevresi çevik kuvvet polisi ve TOMA'yla ablukaya alındı. "İşyerini tahliyeniz yasal yollarla sağlanacaktır ve hakkınızda ceza ve tazminat davası açılacaktır" diyen yönetim ayrıca iş akitlerinin fesh edileceğini söyleyerek işçileri tehdit etti.

Tehditlere rağmen işçiler fabrikayı terk etmedi ve **4 Temmuz**'da da direnişe devam etti. Şirket yönetimi sabah saatlerinde çevik kuvvet polislerini fabrika içerisine alarak işçiler üzerindeki baskıyı arttırdı. Polis şefi "iş akdiniz feshedildi" diyerek işçilere fabrikayı boşaltmaları için tehditler savurdu.

Polis tehditlerinin artması karşısında açıklama yapan Metal İşçileri Birliği şu çağrıyı yaptı: *"Başta metal işçileri olmak üzere tüm işçi kardeşlerimize çağrımızdır. Gün birlik günüdür. Gün sınıf dayanışmasını büyütme günüdür. Bu mücadeleye hep beraber başladık, hep beraber zaferle taşlandıracağız."*

Arçelik LG'ye olası gerçekleştirilecek operasyon, aslında metal işçilerinin 2 ayı aşkındır sürdürdüğü mücadeleye gerçekleştirilmiş olacaktır. Bu bilinçle hareket etmeli Arçelik LG işçisi kardeşlerimizle dayanışmayı büyütmeliyiz.

Arçelik LG işçileri kazanırsa biz kazanacağız. Haydi Arçelik LG işçilerine destek olma zamanı!"

Sözcülerin yönetime yapacağı görüşmeye yönetim polisin de girmesini isteyince işçiler buna itiraz etti. Saatler ilerledikçe çevik kuvvet otobüsleri fabrika bahçesine çekilirken işçilerin kullanmamaları için soyunma odaları, çay istasyonları kilitlendi.

Tehditlerin artmasıyla birlikte diğer fabrikalardan çok sayıda işçi de fabrika önünde sloganlarla direnişçilere destek verdi.

İşçilerin temsilcileriyle yönetim arasında yapılan görüşmeden sonuç çıkmaması üzerine işçiler mücadeleye devam kararı aldı ve taleplerini şu şekilde yineledi:

- 1- Sendika odasının geçiş güzergahından başka bir yere kaldırılması...
 - 2- Temsilcilerimizin resmi olarak tanınması...
 - 3- Reno'da sağlanan maddi imkanın Arçelik-LG'de de sağlanması...
- Bunların kesin kabul edilmesini istiyoruz..."

İşçiler polisin saat başı gelerek saldırı tehdidini sürdürmesine karşın "Ya bizi çıkarın yada artık gelmeyin!" diyerek tepki gösterdi.

Polis saldırısı

Geceyi fabrikada geçiren işçiler **5 Temmuz**'da da direnişe devam etti.

Sabah saatlerinden itibaren ZF Sach, Opsan, Ford Otosan, SeraPool gibi pek çok fabrikadan işçi gelerek direnişçi işçilere destek verdi. İlerleyen saatlerde polis fabrikanın girişine barikat kurarak işçilerin binaya girişini engelledi.

İşçiler bu durumu oturma eylemi yaparak protesto etti. Fabrikanın içinde kalan 15 işçi daha sonra polis saldırısıyla gözaltına alındı. Akşam saatlerinde bahçedeki işçilere de saldıran polis işçileri darp ederek fabrika bahçesinin dışına attı. Fabrika dışına atılan işçiler bir süre destekçilerle birlikte sloganlarla burada direnişi sürdürdü. Gözaltına alınan işçiler gece geç saatlerde serbest bırakıldı. İlerleyen saatlerde sabah gelmek üzere işçiler evlerine dağıldı.

Bu sırada fabrika yönetimi işçilerin telefonlarına gönderdiği mesajla ertesi gün "teknik bakım nedeniyle" üretime tam gün ara verildiğini duyurdu.

Direniş kapı önüne taşındı

6 Temmuz sabah saatlerinde fabrika önünde toplanan işçiler direnişlerini kapı önünde sürdürmeye başladı. İçerde kalan özel eşyalarını almak isteyen işçiler engellendi. Arçelik LG işçileri gün içerisinde

direnişte olan SeraPool işçilerini ziyaret etti.

7 Temmuz'da da sabah saatlerinden itibaren işçiler fabrika önünde direnişe devam ederken yönetim diğer işçilerle üretimi başlattı. Servislerin giriş ve çıkışları sırasında direnişçi işçiler alkış ve sloganlarla protestolarını sürdürdü. Bu arada fabrika yönetimi fabrikanın her tarafına kamera takılarak işçileri gözetlemeye başladı.

8 Temmuz'da da fabrika önündeki direnişi sürdüren işçiler servis giriş çıkışlarında protestoyu sürdürdü. Direnişçilerin çalışan işçiler üzerinde kurduğu baskıyı engellemeye çalışan fabrika yönetimi araya çektiği brandayla işçilerin birbirini görmesini engelledi. Gün içinde işçiler kendi aralarında yaptığı toplantıyla durum değerlendirmesi yaptı.

Gazetemizin baskıya hazırlandığı 9 Temmuz'da da direniş kapı önünde devam ediyordu.

Trakya Döküm'de üretim durdu!

Lüleburgaz'da Türk Metal ve patronun baskılarına karşı örgütlenme çalışmalarına hız veren işçiler, 6 Temmuz'da sermayenin saldırısıyla karşılaştı. Bahattin ve Hüseyin isimli işçiler, patron tarafından işten çıkarıldı. Trakya Döküm işçileri 5 Temmuz'da aldıkları kararın arkasında durarak atılan arkadaşlarına sahip çıktı ve 16.00-24.00 vardiyası fabrika içine girmede.

Fabrikaya girmeyen işçiler, ilerleyen dakikalarda 08.00-16.00 vardiyasından çıkan işçilerle buluştu.

MİB: Onurumuza sahip çıkalım

Metal İşçileri Birliği (MİB), Trakya Döküm işçilerine seslenerek "İşten çıkarılan işçi arkadaşlarımız onumuzdur. Onurumuza sahip çıkalım" ifadelerini kullandı.

MİB, ayrıca şu ifadelerle üretime başlanmaması gerektiğine dikkat çekti:

"Trakya Döküm işçileri kardeşler;

TM ve patron işbirliği yine iş başında. Zaman geldi çattı. Şimdi TM ve Birol'a işçinin rüştünü gösterme zamanı. İşçi Arkadaşlarımız işe alınana kadar üretimi

durdurmaya devam edelim.."

Akşam saatlerinde işçiler önce jandarma zoruyla dışarı çıkarıldılar. Ardından yönetim, kendi avukatları aracılığı ile işçileri tehdit ederek, jandarmayı da kullanarak, tutanak, kamera kayıtları vb. oyunlarla işçiler üzerinde baskı kurarak işçilerin yeniden üretime girmesini sağladı.

"Söz-yetki-karar Trakya Döküm işçilerinde!"

5 Temmuz'da toplantı yapan işçiler söz, yetki ve kararın kendilerinde olduğunu belirterek aldıkları kararları şu şekilde açıklamışlardı:

"1 Çarşamba gününe kadar tüm vardiyalardan işçilere ulaşılacak her bölümden işçi temsilcileri seçilecek.

2 Çarşamba ve Perşembe günü işçi temsilcileri görüşecek ve izlenecek yolu belirleyecek.

3 Alınacak kararlar doğrultusunda ilk etapta TM çetesi fabrikadan yollanacak.

4 İşten atmalar durumunda şartel inecek işçi atımına izin verilmeyecek ve üretim durdurulacak."

MİB sendika bürokrasisini teşhir etti

28 Haziran günü Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube'nin 6. dönem seçimleri gerçekleşti. 3 dönem yönetimde olan Kemal Coşkun ve ekibi seçimleri kaybetti. Coşkun ve ekibiyle aynı anlayışa sahip Yusuf İkisivri ve ekibi bu dönemin yönetimine geldi.

Metal İşçileri Birliği, sendika şubesinin örgütlü olduğu Dudullu OSB'deki ABB ve Alemdağ'daki Penta'da 6 Temmuz'da bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. "Bürokrasi öldü, yaşasın bürokrasi" diyen MİB, sınıf mücadelesinden uzak olanların işçilere hiçbir yararı olmayacağını ifade etti. Kişiler değişse de gelen anlayışın farksız olduğu söylenen bildiride, böyle devam edilirse kaybedenin hep işçi sınıfı olacağı vurgulandı.

ABB'ye yapılan dağıtım sırasında, yeni yönetimin işçilerle tanışma toplantısı düzenlediği gözlemlendi.

ORS işçileri hakları için eylem yaptı

Ankara'nın Polatlı ilçesinde bulunan ORS'de geçtiğimiz ay yapılan fiili grevin ardından ücret iyileştirmesini kabul eden patron sözünden dönerek işçilere meydan okudu. ORS patronu bununla da kalmayarak 4 Haziran günü ödenmesi gereken ücretleri, 9 Temmuz gününe erteledi.

Patron, MESS ve Türk Metal işbirliğinde yapılan pervasız girişime tepki gösteren ORS işçileri, günlerdir Metal İşçileri Birliği Facebook sayfasından yönetime tepkilerini dile getirerek hakları verilmediği takdirde geçtiğimiz ay olduğu gibi üretimi durdurabileceklerini vurguladılar.

Patronun meydan okumasına karşı 7 Temmuz'da başlayan protestolar, gece vardiyasında eyleme dönüştü. Yemekhanede çatal ve kaşıkları vurarak ses çıkarma eylemi yapan işçiler, daha sonra da fabrika içinde kortej oluşturarak yürüyüş yaptı. Kortej oluşturarak kol kola giren işçiler, alkış ve ıslıklar eşliğinde "Yönetim şaşırma sabrımızı taşıma!" sloganını haykırdılar.

Eylemler gece vardiyasının sabah çıktığı sırada da devam etti.

Fabrikadaki süreç hakkında açıklama yapan Metal İşçileri Birliği, ORS yönetiminin taleplerin ele alınacağı oturma öncesinde işçilerin birliğini parçalamaya çalıştığına dikkat çekti. MİB'in 8 Temmuz'da yaptığı açıklaması şu şekilde:

"Yolunuz açık olsun ORS işçisi kardeşlerimiz!"

İşçinin ücret iyileştirmesi talebine yanıt vereceğini söyleyen ORS yönetimi şimdi işi yokuşa sürüyor.

"İstediginizi veremeyiz!" diyen ORS yöneticileri bir de 4 Temmuz'da ödemesi gereken Haziran ayı maaşlarını 9 Temmuz'a erteledi. Belli ki ücret iyileştirmesi konusunun görüşüleceği oturma öncesinde ORS işçisinin direncini kıracağını, birliğini parçalayacağını hesapladı.

Ama ORS yönetimi duvara çarptı. Dünden itibaren ORS işçileri hem ödenmeyen ücretleri için hem de hak talepleri için kararlılıklarını bir kez daha gösterdiler.

ORS işçileri bugün onurlu bir yolda yürüyorlar. Omuz omuza yürünen bu yol, talep edilen hakların kazanılmasını da beraberinde getirecek.

TM ile yapılan toplantılar, MESS'ten alınan akıllar kâr etmez. ORS işçisinin bugüne kadar takındığı ağır başlı tutuma aldananlar, ORS işçisinin sabrını sınananlar ateşle oynuyorlar.

ORS işçisi artık gemileri yaktı. Yalana, dolana, oyalamaya sabrı kalmadı ORS işçisinin.

Buna rağmen ateşle oynamaya kalkanlar, bu ateşin en başta kendilerini yakacağını unutmasınlar.

07.00-15.00 vardiyasından çıkan işçiler de eylem yaptı. İşçiler "İlla tezgah mı kapatalım diyerek" fabrika yönetimine mesaj gönderdi.

Metal İşçileri Birliği"

Hema'da işçiler hakları için üretimi durdurdu

Bartın Amasra ilçesinde bulunan Hattat Holding'e bağlı Hema AŞ'ye ait maden ocağında 2 asgari ücret hakkının gasp edilmesine karşı maden işçileri 6 Temmuz'da fiili greve başladı. Sabah saatlerinden itibaren ocak önünde toplanan işçiler yer altına inmediler.

İşçilerin eylemi devam ederken Ocak'ta çalışan Çinli işçiler de yer altına inmeyerek eyleme destek verdi.

Ofis önünde basın açıklaması yapan işçiler, daha sonra kuyu başına doğru ilerlediler.

Yaklaşık 400'e yakın işçinin çalıştığı ocakta sabah üretimi durduran işçiler, geceyi de ocak girişinde geçirerek kararlılıklarını gösterdi. Ocakta sadece birkaç işçi güvenlik almak için kalırken diğer işçilerin hepsi eylemdeki yerini aldı. İşçiler daha sonra grev çadırlarını kurdu ve çadıra "Ücretler ödenene kadar iş yok!" yazılı pankart astı.

Bürokratların 'Yeraltından Sesler' korkusu

Daha önce Hema işçilerinin eylemini engelleyen Genel Maden-İş yöneticileri, tabandan gelen basıncın etkisiyle direniş alanındaki yerlerini alırken diğer yandan da işçilere baskı yaptı. GMİS Başkan Yardımcısı İsa Mutlu, bazı işçilerin Yeraltından Sesler Facebook sayfasında yaptığı paylaşımların ardından 'bunları orada niye yazıyorsunuz' diyerek işçilere mesaj atarak baskı uyguladı.

Yeraltından Sesler ise daha önce sayısız kez işçileri satan bürokratlara tepki göstererek şu açıklamayı yaptı:

"Burada kendini dürüst olarak göstermek isteyen sendika yöneticisine sesleniyoruz. Bizimle dürüstlük adına yarışamazsın! Bizler sizlerin nasıl olduğunuzu çok iyi biliyoruz. Genel Kurul zamanında birilerine para teklif ettiğinizi de çok iyi biliyoruz. Bizler işten atılmış olabiliriz. Fakat onurumuz ve namusumuz ile işimizden atıldık. Sen de o koltukta oturabilirsin. Ancak bunu tüm maden işçileri sorgulamalıdır..."

Eğitim Sen de grevdeki işçilere desteğe gelerek sınıf dayanışmasını büyüttü.

Hema Holding'ten rödovans şantajı

Diğer yandan işçi katili ve ücret gaspçısı Hema ise 2 asgari ücret uygulamasına karşılık rödovans uygulamasından faydalandıkları takdirde ücretleri ödeyecekleri şantajını yapıyor. Geçtiğimiz yıl Eylül ayında '6552 sayılı İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması ile Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılmasına Dair Kanun' ile maden işçilerine 2 asgari ücret ödenmesi zorunluluğu getirilmiş ancak Hema Holding, işçilerin bu hakkını tanımamıştı. İşçilerin geçtiğimiz aylarda yapacağı eylem ise GMİS bürokratları tarafından engellenmişti.

Sendika ağalarından eylemi sonlandırma çabası

Grevin 3. günü (8 Temmuz) GMİS yöneticileri de direniş alanındaydı. GMİS Genel Başkan Yardımcısı İsa Mutlu, Genel Mali Sekreter Adnan Tıkça'nın yanı sıra şube yöneticileri de ziyarette yer aldılar.

Burada konuşma yapan İsa Mutlu, hiçbir zaman bu eylemi yapmak istemediklerini, ancak patronun 2. asgari ücreti uygulamamak için elinden geleni yaptığını ifade etti. Mutlu, bir hafta sonra yasal olarak grev kararı alma haklarının doğacağını belirterek sorunun çözülmesi için patronlara çağrı yaptı.

Ancak sendikal ihanetle işten atılan Kandilli Hema işçileri, sendikacıların 22 Temmuz'da yasal greve çıkarız diyerek eylemi sonlandırmak için uğraştıklarını belirterek Amasra Hema işçilerini uyardı.

Ayrıca TTK'ya bağlı ocaklarda çalışan diğer işçiler de sendika bürokratlarına çağrı yaparak diğer ocaklarda da üretimi durdurmalarını istiyor.

Kızıl Bayrak / Zonguldak

"Hema işçilerinin yolunu tatalım"

Hakları için Amasra'da üretimi durduran Hema AŞ. işçileri ile sınıf dayanışmasının yükseltilmesi çağrısı yapan Yeraltından Sesler, diğer yandan da TTK bünyesinde çalışan işçilere seslenerek "HEMA işçilerinin yolunu tatalım" dedi.

Yeraltından Sesler'in çağrısı şu şekilde:

"Tüm TTK işçilerine çağrımızdır!

Haklarımızı almak için HEMA işçilerinin yolunu tatalım!

İşçi kardeşler!

İşverenler her türlü hukuksuzluğu bizim üzerimizde uyguluyor. Fakat kanunen yasallaşmış olan 2 asgari ücret tutarında maaşlarımızı vermiyor. Bizi modern köle olarak görmeye devam ediyorlar!

İşçi kardeşler!

Varolan sendika GMİS ise bu durum karşısında boşluğa düşmüş, maden işçilerine hiçbir açıklama bile yapmamıştır. Durum böyle iken HEMA işçilerinin yolunu tatalım. Haklarımızı alabilmenin tek yolu budur!"

SeraPool'da ilk dava görüldü

Cam Keramik-İş Sendikası'na üye oldukları için patronun baskıları ile karşılaşan SeraPool işçilerine patron tarafından açılan davanın ilk duruşması 7 Temmuz'da İstanbul Kartal'da bulunan Anadolu Adliyesi'nde görüldü. Direnişçi işçilerin toplu bir şekilde mahkemeye girmesi engellenirken sadece hakkında dava açılan 8 işçi salona girebildi.

İşçi düşmanı SeraPool patronunun "2 milyon lira zarar ettiği"ni ileri sürerek işçilerden şikayetçi olduğunu belirtmesi üzerine işçiler tepki gösterdi. Mahkeme ifadelerin ardından 28 Temmuz 2015'e ertelendi.

Duruşmanın ardından adliye bahçesinde eylem yapan işçiler, SeraPool'daki kölelik koşulları ve patronun baskılarına dikkat çekerek sendikalaştıkları için işten atıldıklarını belirtti.

BYUAŞ grevi ve Belediye-İş'in satışı!

Sendikal örgütlenme hakkı, atılan işçilerin işe iadesi ve toplu sözleşme talepleriyle 28 günlük bir grev örgütledikten sonra, Belediye-İş Genel Başkanı Nihat Yurdakul tarafından bir gece yarısı operasyonu ile bitirilen BYUAŞ grevinin Yüksek Hakem Kurul'undan beklenen kararı açıklandı.

Belediye başkanının imza yetkisinin olmadığı belirtilen kararda, BYUAŞ yönetim kurulunun protokole itiraz ettiği belirtildi. Böylece işçilerin talepleri kabul edilmezken, sendika yetkisinin düştüğü ortaya çıktı. Belediye-İş Genel Başkanı Nihat Yurdakul ve Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu işçilere karşı birlik olup kumpas kurarken, işçiler haklarından mahrum bırakılmış oldular.

YHK kararının ardından Belediye Başkanı'nın facebook adresinden yaptığı paylaşımda işçilerin hak mahrumiyetine uğramayacaklarını, siyasi süreci boyunca emekten yana olduğunu ifade eden açıklamalar yer aldı. Geçtiğimiz aylara kadar sendika düşmanlığı yapan zat, şimdi "işçi dostu", "işçi babası" kesildi.

Sendika patronu: Nihat Yurdakul

Belediye başkanının ne dediğinin çok da bir önemi yok aslında. Dikkat çekilmeyi hak eden, emek örgütü diye ifade edilen sendikanın tepesine çöreklenmiş, adı yolsuzluklarla haberlere konu olmuş Nihat Yurdakul ve Belediye-İş'e sinmiş olan icazetçi-bürokratik sendikal anlayıştır.

BYUAŞ grevi sürerken adı yolsuzluklarla anılan Nihat Yurdakul'un sendikayı aile şirketi haline getirdiği, sendikanın birçok şubesi ve otelinde, aile bireylerinin çeşitli görevler adı altında astronomik rakamlarda maaşlar aldığı yönünde iddialar ortaya atılmıştı. İşçilerin aidatlarını emek mücadelesi için kullanması gerekenler, anlaşılan konuyu yanlış anlamış olacaklar ki sendikayı şirkete çevirip aile boyu zengin olmanın yollarını aramaya koyulmuşlar.

Sendika genel başkanlığında 3. dönemine giren Yurdakul'un sendikacılıktan anladığı, işçilerin aidatı üzerinden sendikada saltanat kurmak, BYUAŞ grevinde olduğu gibi, işçilerin talepleri için mücadeleden uzak durup, "sorun"suz bir şekilde grevi bitirmektir. Böylece hem Bakırköy Belediyesi'nde, hem diğer örgütlü-örgütsüz işyerlerinde sermayeye karşı diş bir mücadele vermek yerine, uzlaşmacı sendikal anlayışı hakim kılıp, pastadan pay almanın derdine düşmüşlerdir.

Uzlaşmacı anlayışa son verecek olan meşru-militan mücadeledir!

BYUAŞ grevi ve sonrasında ortaya çıkan diğer bir gerçek ise alt kademe sendika temsilcilerinin, emek mücadelesinde kimden yana olduklarını net bir şekilde ortaya koymalarıydı. Sermayenin işçi ve emekçilere kölece çalışma koşullar dayattığı, polis ve yargının işbirliği içinde işçilerin eylemlerine yönelik azgın terör uyguladığı koşullarda, sendikacılığı yasalıcı-uzlaşmacı anlayış çerçevesinde yürütenlerin, üst yönetime ne kadar karşı olduklarını ifade etseler de niyetlerinden bağımsız olarak diğerlerinden bir farkı kalmamıştır.

İşçilerin birliği kazanıma götürecektir!

YHK'nın verdiği karara işçilerin tepkisi ise, "sendika başkanının ihanetinin yanına kâr kalmayacağı", hesap soracakları yönünde oldu. YHK kararı üzerine hukuki süreç başlatılırken, yanı sıra bir takım görüşmelerin yapılacağı ve çözüme kavuşacağı yönünde bir beklentinin yaratılması, süreci sekteye uğratır. Sendika genel başkanından hesap sorulması iradesine karşın, uzlaşmacı sendikal anlayış yerli yerinde durmaktadır. Direniş sürecinde Greif işçilerinin üye oldukları DİSK-Tekstil binasına gidip sendika yöneticilerinden hesap sormalarının ardından yeni sendikayla yola çıkmaları, yine Türkiye işçi sınıfına büyük bir direniş armağan eden metal işçilerinin Türk Metal'e olan haklı tepkisi yeni arayışların bir sonucuydu. Türk Metal temsilcilerine karşı amansız bir mücadele veren metal işçileri çürümüş olan sendikaya karşı kendi imkanlarıyla kurdukları, kendi taleplerini yine kendilerinin savunabilecekleri bir sendikayla yol alacaklar.

Son zamanlarda grevlerin ertelenmesi-yasaklanması artık eski tarzda sendikal mücadele anlayışlarının sonuç getirmediğini ortaya koyuyor. Yasal çerçeveye sıkıştırılan grevlerin YHK'lardan hep de reddedilmesi bu tespiti tartışmasız hale getiriyor.

Belediye-hizmet sektöründe çalışan işçilere yönelik saldırıların en başında gelen taşeron köleliğine ve örgütsüzleştirmeye karşı verilecek mücadelede kazanıma götürecektir yol, işçilerin söz, karar ve yetki sahibi olduğu komiteler ve kurulları inşa etmektir. Sendikalardan bağımsız hareket etme gücü olan komiteler güçlendikçe, yasal zeminde de alternatif mücadele araçları yaratacaklardır.

Küçükçekmecedan sınıf devrimcileri

İzenerji işçilerinden bir günlük grev

DİSK'e bağlı Genel-İş İzmir 2 No'lu Şube'ye üye olan İzenerji işçileri, İzmir Büyükşehir Belediyesi'ni (İBB) uyarmak için 2 Temmuz'da bir günlük iş bırakma eylemi yaptı.

Mart ayından itibaren süren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşmaya varamamaları üzerine çeşitli eylemler yapan işçiler, Basmane Meydanı'nda toplanarak İBB önüne yürüdü.

İBB önüne gelindiğinde İzenerji işçilerini İBB bünyesinde çalışan ve Tüm Bel Sen üyesi kamu emekçileri "İzenerji işçisi yalnız değildir" pankartıyla karşıladılar.

Burada konuşma yapan Genel-İş İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Taner Şanlı, İBB ile sendika arasında süren toplu sözleşme süreci hakkında bilgi verdi. İBB tarafından önerilen ücretin "sadakadan" başka bir şey olmadığını belirten Şanlı, emek kavgası verdiklerini ve harcanan emeğin karşılığını da mücadele ederek alacaklarını söyledi. Grev çıkma istemediklerini ama İBB başkanının anlaşmaz tavırlarının greve zorladığını ifade eden Şanlı, bayram öncesi sözleşmenin imzalanmasını istediklerini dile getirdi. Sözleşmeden sonuç çıkmaz ise bayramdan sonra greve gideceklerini ve İzmir'de yaşanacak sorunların nedeninin belediye olacağının altını çizdi. Şanlı, alanları boş bırakmayacaklarını söyleyerek sözlerini noktaladı.

Ardından DİSK Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı da sürece ilişkin konuştu. Ayrıca Sivas Katliamı'nın yıldönümü olduğunu belirten Sarı, katliamı lanetleyerek, katledilenleri saygıyla andıklarını ifade etti.

İşçiler belediye binasından "Anlaşma yok grev var" pankartı sallandırdı.

Eylem İzmir Müzisyenler Derneği'nin dinletisiyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

EÜ Tıp'ta şiddete tepki

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Genel Cerrahi Servisi'nde 4 Temmuz günü bir hemşire ile bir sağlık emekçisinin hasta yakınları tarafından saldırıya uğrayarak darp edilmesi 6 Temmuz'da protesto edildi.

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Ege Üniversitesi Hastanesi İşyeri Temsilciliği ve Genel Sağlık-İş İzmir Şubesi tarafından örgütlenen eylem hastane poliklinik girişinde yapıldı.

Sağlık emekçileri adına basın açıklamasını okuyan SES İşyeri Temsilcisi Melika Sarıtepe, Genel Cerrahi kliniğinde akşam vardiyasında görev yapmakta olan bir hemşire ve sağlık emekçisinin hasta yakınları tarafından şiddete uğrayarak darp edildiğini ifade etti.

Sarıtepe, sağlıkta dönüşümün şiddetle sürdüğünü söyleyerek sağlıkta şiddetin sona ermesini istedi. Sağlık emekçilerine yönelen bu şiddetin sağlıkta özelleştirmenin sonucu olduğunun altını çizdi.

Sarıtepe sağlık emekçilerine yönelik şiddete karşı caydırıcı yasal önlemler alınması gerektiğini belirterek açıklamayı sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / İzmir

İşçi sınıfı hakkını Faruk Çelik'e helal etmeyecek!

Faruk Çelik'lerden hesabı işçi sınıfı soracak!

Faruk Çelik, “Taşeron işçiler asıl işte çalıştırılmayacak, bu kadar net” açıklamasına tepki gösteren taşeron işçilerine, “Taşeron konusunda yaptıklarımızı, verdiğimiz mücadeleyi görmüyorsanız ne söyleyeyim? Zamanla anlarsınız ama helalliği nasıl alacaksınız, bilemem” diyerek tepki gösterdi. Faruk Çelik tam bir utanmazlık örneği göstererek, işçi sınıfına saldırılarla örülü kirli icraatlarını savundu. Kendisini eleştiren taşeron işçilerine ‘hakkını helal etmeyeceğini’ söyledi.

Faruk Çelik'in kanlı ve kirli icraatları

İşçilere hakkını helal etmeyen Faruk Çelik'in bakanlığı sürecinde işçi sınıfı ve emekçilerin kölelik koşulları daha da derinleşti. İşçi sınıfına yönelik saldırılar ayyuka çıktı. Faruk Çelik bakanlığı süresince işçi düşmanı uygulamaların altına imza attı. Taşeron çalıştırmanın, taşeronluk köleliğinin iş yaşamında egemen olması için çaba gösterdi. 7 bine yakın işçi iş cinayetlerinin kurbanı oldu. Faruk Çelik, Türkiye'nin, literatürde iş kazaları olarak geçen iş cinayetlerinde dünyada üçüncü, Avrupa'da ise birinci sıraya taşınmasında en önemli aktörlerinden biriydi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in işçi sağlığı ve iş güvenliğine yaklaşımını ele alan **İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi**, Çelik'in bakanlık koltuğunda oturduğu dönemlere ilişkin kanlı bilançoğu ortaya koydu. İŞİG Meclisi raporuna göre, 2007 yılının son dört ayında 348, 2008 yılında 866, 2009 yılının ilk dört ayında 390, 2011 yılının son altı ayında 855, 2012 yılında 878, 2013 yılında 1235, 2014 yılında 1886, 2015 yılının ilk iki buçuk ayında ise 274 işçi cinayetin kurbanı oldu.

İşçi ölümlerine ilişkin ağır bilanço da, bakanlığın denetim yapmaması etkili oldu. Bakanlığın denetimden kaçınmasının temel nedeni ise sermayeyi-kapitalistleri korumayı ilke edinen tercihiydi. İşçi kanı üzerinden kârını katlayan sermayeyi koruyan bakanlık, kapitalistleri koruyan birçok icraatı da hayata geçirdi. Bu kirli, işçi düşmanı bakanlık icraatlarının başındaki isim Faruk Çelik'in ta kendisiydi.

Faruk Çelik, 29 Ağustos 2007 ile 1 Mayıs 2009 yılları arasında Çalışma Bakanı oldu. Daha sonra ise 6 Temmuz 2011'den itibaren yine aynı göreve getirildi. Bu sürede işçi haklarına karşı birçok saldırı yapılırken iş cinayetleri toplu katliam boyutlarına ulaştı. Soma, Ermenek, Torunlar Center ve daha nice işçi katliamlarında Çelik, iş cinayetlerinde sorumluluğu hep işçilere atmaya çalıştı. Patronları korumayı temel görev olarak gördü.

Faruk Çelik, işçi sağlığı ve iş güvenliği politikası oluşturmaktan özenle kaçındı. Gerekli tedbirlerin alınması ve takip edilmesi için çaba göstermekten bilinçli olarak uzak durdu. İşçi katliamları karşısında vicdanının rahat olduğunu söyleyecek kadar kapitalistleri koruyan burjuva anlayışa kendini adamıştı.

Taşeron cumhuriyetinin kurmayı

Faruk Çelik'in bakanlığı döneminde taşeronluk köleliği devasa oranda büyüdü. 2002'de 358 bin olan taşeron işçisi sayısı 2.5 milyona ulaştı. Taşeron işçilerinin 1.1 milyonunun kamuda çalışmasına onay veren isimdi. Faruk Çelik, kamu işyerlerinde belirlenen norm kadrolar ile yapılacak asıl işlerin dışında kalan tali işlerin taşeron aracılığıyla yerine getirilebileceği düzenlenirken, bu kurala uymadı. Asıl işi de taşeronların yapmasının önünü açtı. Çok zor koşullarda çalışan, haftalık çalışma sürelerine uyulmayan, bırakın yıllık izni, bayram izni dahi olmayan binlerce taşeron işçisinin, bu haklarını almak için teker teker dava açıp kazanmalarına rağmen, özelde Faruk Çelik, genelde AKP yargı kararlarını da uygulamadı.

Taşeronlar, iş sağlığı ve güvenliğini ana işverenden bekliyor, eğitimlere gereken önemi vermiyordu. Kârı maksimize etmek için kısa süreli iş sözleşmeleri ile “en ucuza” işçi çalıştırmayı esas alan taşeronlar, eğitim ve kıdem gerektiren işlerde donanımsız kişileri çalıştırıyorlardı. Bu nedenle her yıl yüzlerce işçi, iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. Tüm bunlar yaşanırken icracı bakanlığın başı Faruk Çelik'ti.

İşçi sınıfı hakkını helal etmeyecek, hesap soracak!

Türkiye, işçi sınıfı üzerindeki sömürünün her gün daha fazla derinleştiği günleri tekrar tekrar yaşıyor. İşçilerin kanından beslenen sömürü düzeni, işçilerin çalışma koşullarını tam bir cehenneme çeviriyor. İşçi sınıfı, kendisini böylesine zor şartlar altında yaşatan sermaye düzenine ve sermaye düzenin Faruk Çelik

cinsinden yöneticilerine ve destekçilerine hakkını asla helal etmeyecektir. İşçiler, binlerce çalışanın-işçinin ölümüne seyirci kalan, çıkarttığı kanunlarla “iş kazaları” sonucu ölümlere zemin hazırlayan, gerekli kontrolleri yaptırmayarak binlerce işçinin iş kazası bahanesiyle ölümüne neden olan, sermayeye büyük bir beceri ve ustalıkla hizmet eden Faruk Çelik'i unutmayacaklar.

İş cinayetlerini makul göstermeye çalışan Faruk Çelik'ler “bu işin fitnatında ölüm var” diyerek katliamı makul göstermeye çalışmışlardır. Bu söylem AKP iktidarı ve kapitalistler için 301 işçinin can vermesinin doğal bir durum olduğunun göstergesiydi. Bu açıklamaları yapan Faruk Çelik'lerden hesap soracak güç işçi sınıfıdır.

Faruk Çelik'lerden hesap sormanın yolu devrimci sınıf mücadelesini büyütme, Sakağa çıkıp hesap sormaktır. İş cinayetlerinin, taşeronluk köleliğinin yaşanmadığı bir Türkiye için birleşik mücadeleyi büyütme, işçileri katleden kapitalistlerden ve kapitalistlerin hizmetkârı Faruk Çelik'lere hakkını helal etmemekle yetinmeyip, Faruk Çelik'lerin üretim merkezi olan sermaye düzenini yıkmak için örgütlenmek, birleşen işçilerin yenilmezliğini gösteren pratik örnekleri çoğaltmaktır.

Faruk Çelik ve onun ait olduğu burjuvazinin, işçi sınıfının katledilmesini, taşeron köleliğine mahkum edilmesini, asgari sefalet ücreti dayatılmasını, kıdem tazminatını gasp etme planlarını durdurmanın biricik yolu işçi sınıfının örgütlü mücadele birliğidir. Devrimci sınıf mücadelesini büyütme, işçi sınıfı ülkenin dört bir yanında mücadele bayrağını yükselttikçe, haklarını yok sayan, geleceğini karartan sermaye düzeni ve bekasını varlık nedeni olarak gören Faruk Çelik'lerin saldırılarını püskürtebilecek ve burjuvazinin yüreklerindeki korkuyu büyütecektir.

Manisa'da 15 tarım işçisi katledildi

Manisa'nın Gölarmara ilçesinde 6 Temmuz'da tarım işçilerinin taşındığı açık kasa kamyonetle bir süt tankerinin çarpışması sonucunda 15 işçi hayatını kaybetti.

Gölarmara'ya bağlı Haciveliler Köyü yakınlarında sabah 05.30 sularında meydana gelen kazada kamyonet kasasında asma yaprağı toplamaya götürülen 15 tarım işçisi can verdi. İki kişi de yaralandı. Hayatını kaybeden 13'ü kadın, 1'i çocuk 15 kişinin cenazeleri Manisa Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Hastanede yapılan işlemlerin ardından ailelere teslim edilen cenazeler Çökelek Köyü Mezarlığı'na defnedildi.

Manisa'da protesto

Manisa Emek Demokrasi ve Barış Platformu'nun çağrısıyla 7 Temmuz'da Manolya Meydanı'nda; katledilen işçiler için basın açıklaması düzenlendi. Eylemde "İş kazası değil, bu bir cinayet" yazılı pankartı açıldı. EDBP adına yapılan basın açıklamasında Hem Soma'da yaşananların, hem de bugün yaşananların birer katliam olduğu ve katledenin ise ucuz işçilik yaratma peşinde koşan sermaye düzeninin bizzat kendisi olduğu teşhir edildi. Yanı sıra bu ülkede kadınların birer sessiz ucuz işçi olduğuna ve yaşama dahil olabilmek için canları pahasına iş ve işçi güvenliğini baz almaksızın çalıştırıldığına vurgu yapıldı.

"Kaza, kader değil; katliam!"

Manisa'da katledilen 15 tarım işçisi 7 Temmuz'da Taksim'de gerçekleştirilen eylemle anıldı, katliama zemin hazırlayanlar protesto edildi.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi'nin çağrısıyla Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirilen eylemde KESK İstanbul Şubeler Platformu ve İTO'nun yanı sıra sol güçler de yer aldı.

İSİG, Meclisi, KESK İstanbul Şubeler Platformu ve İTO adına ortak açıklamayı yapan SES Şişli Şube Başkanı Fadime Kavak Manisa'da gerçekleşen iş cinayetini hatırlatarak, alınmayan önlemler ve uygulanan politikaların yaşanan iş cinayetlerine kapı araladığını belirtti. Kavak, dünya genelinde olduğu gibi Türkiye'de de tarım işçilerinin yoksulluk sınırının altında ve hiçbir güvencesi olmadan çalıştırıldığına dikkat çekti.

Son yaşanan kazada katledilen işçilerden 13'ünün kadın olduğunu hatırlatan Kavak, kadınların ucuz işgücü olarak esnek ve güvencesiz çalışmaya maruz bırakılmasını teşhir etti.

Ardından İTO Yönetim Kurulu Üyesi İncilay Erdoğan konuştu.

KESK, DİSK ve TMMOB'den açıklama

KESK, DİSK ve TMMOB İzmir Alsancak Ziraat Mühendisleri Lokali'nde basın toplantısı düzenleyerek Manisa'da ölen 15 tarım işçinin 'kaza' değil, iş cinayetine kurban gittiğine dikkat çekti.

Ortak açıklamayı okuyan KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ulus Bozkır Gölarmara'daki olayın 'kaza değil katliam' olduğunu belirterek 'iş kazaları'nın önlenmesi için, yapılması gerekenler konusunda hazırlanan raporların siyasi çabaya dönüşmediğini ve denetimsizliğin devlet politikası haline geldiğini vurguladı. Ölümünün iktidarın işçi sağlığı ve iş güvenliği konusundaki tutumundan kaynaklandığını ifade etti.

Açıklamanın ardından TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu Genel Sekreteri Melih Yalçın ve Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Tuncer Taneli de söz alarak katliamı teşhir etti ve tarım işçilerinin koşullarını ortaya koydu.

Kızıl Bayrak / Manisa - İstanbul - İzmir

Kapitalistler can almaya devam ediyor

Kar hırsı uğruna işçilerin canını hiçe sayan kapitalistler hafta boyunca çok sayıda işçiyi iş cinayetlerinde katlederken birçoğunun da yaralanmasına neden oldu.

Kocaeli'de Körfez Köprüsü üzerinde sondaj işlerinde de kullanılan geminin içindeki balans tanklarının temizlenmesi sırasında 2 Temmuz'da meydana gelen gaz sızıntısı nedeniyle 7 işçi zehirlendi. İşçilerin zehirlendiğinin anlaşılması üzerine işçiler, botlarla gemiden alınarak Darıca İlçesi'ndeki Farabi Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

İsparta'da merkeze bağlı Büyükgökçeli Köyü'ndeki mermer ocağında çalışan Hüseyin Ünsal, 3 Temmuz'da mermer bloğu kestiği sırada kullandığı testerenin yerinden çıkarak kendisine çarpması sonucunda ağır yaralandı. Sağlık ekiplerinin müdahale ettiği 43 yaşındaki işçi, hayatını kaybetti.

İzmir'in Menderes ilçesinde bulunan bitkisel yağ rafine fabrikasında 3 Temmuz gecesi çıkan yangında iki işçi yaralandı.

Yozgat'ın Yerköy ilçesinde mevsimlik tarım işçilerini taşıyan minibüs, 4 Temmuz'da Yozgat-Ankara karayolu Molla Osman Türbesi yakınlarında devrildi. Emine Beler adlı işçi hayatını kaybederken aralarında şoförün de olduğu 9 kişi yaralandı.

Tokat Niksar'da 4 Temmuz'da Suriyeli işçileri taşıyan bir minibüs refüje çarparak ters döndü. Minibüs şoförü Mustafa Gezener hayatını kaybederken 20 göçmen işçi yaralandı.

Kırıkkale'de Makine Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Silah Fabrikası Müdürlüğü'nde atış poligonu inşaatında çalışan taşeron işçisi Emrah Kayabaş, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadığı için 5 Temmuz'da ikinci kattan düştü. Ağır yaralanan işçi Kırıkkale Yüksek İhtisas Hastanesi'ne kaldırıldı. 23 yaşındaki işçi yapılan müdahalelere karşın hayatını kaybetti.

Kastamonu'nun Araç ilçesinde hidroelektrik santrali inşaatında çalışan Şendoğan Seven 5 Temmuz'da çalışırken ters dönen traktörün altında kalarak hayatını kaybetti.

Sivas'tan Malatya'ya travers taşıyan makinistler Ramazan Ağbaba ve Reşat Aşkın yönetimindeki trenle Malatya'dan Sivas'a gelen başka bir tren 5 Temmuz'da Kangal ilçesinde çarpıştı.

Kaza sonucunda vagonlar devrilirken ağır yaralanan makinistler Ramazan Ağbaba ve Reşat Aşkın Kangal Devlet Hastanesine kaldırıldı. Ancak tüm müdahalelere rağmen Aşkın hayatını kaybetti.

Cumhuriyet Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi'ne sevk edilen Ağbaba'nın ise hayatı tehlikesinin sürdüğü belirtildi.

Erzurum'da olimpiyatlar için hazırlanan atlama kulelerinde sürdürülen pist harfiyat ve fore kazık çakımı esnasında toprak kayması yaşandı. Olayda toprak altında kalan şantiye şefi Kutal Gönülal ile Veli Budak adındaki işçi, arkadaşları tarafından hafif yaralı olarak kurtarıldı.

Zonguldak'ta Rat Mahallesi Kırat Güntepe Caddesi üzerinde bulunan kaçak maden ocağında 7 Temmuz'da meydana gelen göçükte bir işçi toprak altında kaldı. Toprak altında kalan işçi, çalışmalar sonucunda kurtarıldı.

Büyük direniş tarihi adımla taçlandı...

Metal işçileri yeni

"Onurlu mücadelemizde tarih bir adım attık! Metal işçilerinin gözü aydın!"

Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikamızı kurduk!

MESS-Türk Metal ittifakına karşı ayağa kalkan metal işçileri, büyük direnişin fabrikalarda biriktirdiği mücadele gücünü birleştirdi, yeni sendikayı kurdu.

Bir dizi fabrikadan işçilerin katılımıyla bir süredir çalışmaları yürütülen yeni sendikanın ilanı 3 Temmuz'da yapıldı. Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın kuruluşu ilan edildi.

Sendikanın Kurucular Kurulu tarafından yapılan açıklama şöyle:

Bizler Reno'dan, Ford'dan, Tofaş'tan, Arçelik'ten, Delphi'den, Valeo'dan, Çemtaş'tan, Cansan'dan, Farba'dan, Arçelik'ten, Borusan'dan ve daha pek çok fabrikadan işçileriz. Hakları ve onurları için tarih yazan metal işçileriyiz. Sırtımıza kene gibi yapışan, kanımızı sülük gibi emen, ücretlerimizden kesilen aidatlarla saltanatlar kuranlardan kurtulduk. Haklarımızı söke söke aldık.

Bugün burada bu onurlu mücadelemizi tarihi bir adımla taçlandırıyoruz. Yeni sendikamızda, Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nda gücümüzü birleştiriyoruz.

Çünkü artık sırtımızdan geçinip bizi satan sendikaları istemiyoruz.

Çünkü artık sözümüzü hiçe sayan, ağzımızı açtığımızda işten attıran sendika beylerine boyun eğmek istemiyoruz. Onlar sefa sürsün diye aidat ödemek istemiyoruz. Çocuklarımızın rızasını onlara yedirmek istemiyoruz.

Sendikamızın temellerini büyük direnişimizin içinde attık. Büyük engellerle ve zorluklarla karşılaştık ama yılmadık. Bütün metal işçisinin dört gözle beklediği adımı attık.

Paramız, pulumuz, otellerimiz katlarımız yok. Olmasını da istemiyoruz. Çünkü yeni sendikayı nasırlı ellerimizle kuruyoruz. Tek amacımız ezilen, horlanan, hakları çalınan metal işçisinin birliğini sağlamak, hırsızlara ve beylere karşı tek yumruk olmaktır.

İnsanca yaşanılır çalışma ve yaşam içindir mücadelemiz. Nasırlı ellerimizle şekil verdiğimiz yeni sendikamızda hiçbir patronluğa izin vermeyeceğiz. Sendikamızda yönetici ücretleri işyerinde alınan ücreti geçemeyecek. İşçiler beğenmediği yöneticiyi istediği zaman görevden alabilecek. Sendikamız ağalarının, beylerinin değil, doğrudan işçinin yönettiği, her kademesinde söz ve karar hakkına sahip olduğu bir

sendika olacak. Sendikamızın işyeri temsilciliğinden genel merkez yöneticiliğine kadar tüm kademeleri doğrudan işçilerin oylarıyla seçilecek. Sendikamız ne bir holding ne de beylere çiftlik olacak. Sendikamızda aidatlar iki saatlik ücreti geçmeyecek. Tüm gelir ve giderler işçilerin denetimine açık olacak. Sendikanın gelirleri sadece ve sadece işçiler için kullanılacak.

Bugün attığımız bu adımla, 26 Nisan'da, 5 Mayıs'ta 15 Mayıs'ta büyük tarihi mücadeleler veren metal işçisinin emeği güvenceye alınmış oluyor.

Metal işçisi artık ne TM'ye geri dönecek ne de

aidatlarına göz dikenlerin oyunlarına düşecek. Metal işçisi bu adımla birlikte 18 Nisan'da başladığı onurlu mücadelesini geleceğe taşıyacak. Metal işçisi bundan sonra sendikasıyla güçlü ve güvende olacak. Burada bütün metal işçisi kardeşlerimizi çatımız altında buluşmaya, birlikte tıpkı Mayıs ayında yaptığımız gibi, güzel ve mutlu günlere, omuz omuza yürümeye çağırıyoruz. Bugün yeni ve temiz bir yola çıktık. Bütün işçi kardeşlerimize hayırlı olsun.

Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası
Kurucular Kurulu"

i sendikayı kurdu!

Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın amacı ve ilkeleri!

Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası, kuruluşunun ardından sendikanın amacını ve ilkelerini içeren temel maddelerini de deklare etti.

Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın amacı ve ilkeleri şu şekilde:

“Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın amacı ve ilkeleri:

Madde 1- Sendikanın adı ve adresi

Madde 2- Sendikanın Amacı ve İlkeleri: Sendika ağılığına karşı büyük direnişle tarih yazan metal işçileri tarafından kurulan Türkiye Otomotiv ve Metal Sendikası, metal ve otomotiv işçilerine insanca bir yaşam ve çalışma koşulları sağlamak için mücadele eder. Bunun için şu ilkeleri benimser:

1. Hak ve çıkarları için metal işçisini birleştirir.
2. Sömürüye karşı demokratik yöntemleri ile fiili-meşru mücadeleyi örgütlemeyi esas alır.
3. Yaşadığı sorunların çözümü için metal işçisinin örgütlenmesini sağlar.
4. Üyeleri başta olmak üzere, bütün işçi ve emekçilerin sosyal, kültürel, ekonomik, dayanışmasını benimser. Dayanışma kültürünün yaygınlaşması için çaba sarf eder.
5. Örgütlü olduğu kuruluşlarda planlama, uygulama, koordinasyon, denetleme vb. gibi işin tüm aşamalarında işçilerin söz ve karar sahibi olması için mücadele eder.
6. Kadını ikinci cins gören anlayışlara karşı mücadele eder.
7. Yasal ve yasa dışı biçimde çocuk işçi çalıştırılmasını önlemek için mücadele eder.
8. İnsan onurunu zedeleyen her türlü çalışma koşullarının ortadan kaldırılması için mücadele eder.
9. Anayasa, Yasalar, İnsan Hakları Bildirgesi, ILO Anayasası ve Sözleşmeleri, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa Sosyal Şartı ile diğer çok taraflı sözleşmelerden doğan hakları da kullanarak, Anayasa ve yasaların işçi sınıfından yana değiştirilmesi için mücadele eder.
10. Sınıf dayanışmasının gereklerini yerine getirir. Bu amaçla işçi ve emekçilerin ulusal ve uluslararası düzeyde birliğini sağlamayı hedefleyen adımlar atar.
11. Sendikada tam bir işçi demokrasisini esas alır.

Bütün üyelerin; söz yetki karar hakkını kullanması için çalışır. Sendikada hiçbir patronluğa izin vermez. Bu bağlamda ... aşağıdaki ilkeleri benimsemiştir.

12. Toplu sözleşmelerde hiçbir sözleşme maddesi işçinin onayı alınmadan yürürlüğe giremez.
13. Ücretli olarak çalışan sendika yöneticilerinin normal aylık ücretleri, işyerinde aldığı ücretten fazla olamaz. 2 dönem aynı görevi yapan yöneticiler 3. dönem için aday olamazlar.
14. İşyeri sendika temsilciliklerine, o işyerinde üye işçilerin, kendi aralarında sandık kurarak seçecekleri işçiler atanır. İşyerindeki üye çoğunluğunun istemi ile iş yeri sendika temsilcilerini yenilenmek zorunludur. İşyeri temsilcileri fabrika kurullarının aldığı kararları hayata geçirmek için çalışma yürütmek zorundadır.
15. Sendikanın bütün organlarına seçimle gelinir. Sendika amaç ve ilkeleri doğrultusunda çalışmayan yöneticiler, temsilciler yahut sendikanın herhangi bir kurulunda görev alan kişiler, konumlarını kişisel çıkar için kullanma eğilimi içerisine girenler, işçi sınıfının çıkarlarına ters düşen hareket etme eğilimi gösterenler genel kurul yada seçim dönemi beklenmeksizin, seçmeye yetkili kurul üye

çoğunluğunun kararı ile geri çağrılır.

16. Fabrikalarda yaşanan sorunlara karşı işçi sınıfı mücadelesi tarihinden süzülüp gelmiş mücadele yöntemleri ve araçları olduğu gibi ya da geliştirilerek kullanılır. Fabrikalar için kullanılan araç ve yöntemler sanayi havzası, bölge, kent ve ülke genelinde yürütülecek mücadeleler için de uygulanır.

17. Sendika amaç ve ilkelerine bağlı kalmak kaydı ile fabrikalarda; fabrika kurulları, şube genelinde; şube meclisi, ülke genelinde; genel meclis karar hakkına sahiptir.

18. Sendikanın idari ve mali denetimi bütün üyelere açıktır. Bunun için tüm harcamalar düzenli olarak fabrikalardaki üyelerin görebileceği noktalara asılarak duyurulur.

Madde 31- Sendika Üyelik ve Dayanışma Aidatı:1)- Sendikanın ekonomik olarak, zorunlu giderlerini karşılayıp ayakta kalabilmesi ve güçlü olup üyelerine daha fazla hizmet sağlayabilmesi için, aylık üyelik ve dayanışma aidatı; 2 saatlik ücret tutarındır.”

Metal işçileri yeni sendikayı selamladı

Metal işçileri Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın kurulması karşısında duydukları heyecan ve umutlarını, paylaştıkları şu mesajlarla dile getirdiler:

Eski Birleşik Metal üyesi: Yeni sendika kuruluşunu öğrenir öğrenmez ilk işim BM üyeliğinden istifa etmek oldu. E-devlette gözükür gözükmez de üye olup üzerime düşen son sorumluluğu da yerine getirmiş olacağım. Benim metal maceram buraya kadar. Metal işçilerinin ve sendikalarının yolu açık olsun.

B/S/H Fabrika Kurulu: B/S/H'den işçiler olarak metal işçi kardeşlerimizin attığı bu tarihi adımı bir kez daha selamlıyoruz. Bizlerde B/S/H işçileri olarak bu sendikanın kurulma sürecinde toplantılarına katıldık. Şimdi bu atılan adımı ileri taşımak, bizim sendikamız olan Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nı büyütmek bizlerin ellerinde, bizlerin omuzlarında artık. Artık işçi kardeşlerimizin kurduğu Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nın saflarına katılmaya çağırıyoruz.

B/S/H Fabrika Kurulu olarak tüm işçi kardeşlerimizi bu sendika çatısında birliğimiz büyümeye çağırıyoruz. Artık bizlere sorulmadan imzalanan sözleşmeler olmayacak, milyarlarca liralık maaşlarla çalışan kodaman sendikacılar olmayacak, ne işçinin sırtından kazandıkları paralarla gününü gün eden otel zincirleri olan sendikacılar ne de sendikalar olmayacak. Aidat avcılığı yapanları, işçinin yanında olduğunu söyleyip mücadeleden korkan işçiyi satanların devri bitti artık. Şimdi sözü direnişçi işçiler söyleyecek artık mücadelemiz daha da güçlü...

MKE işçisi: Merhabalar öncelikle sendikamızın ülkemize halkımıza ve emekçi kardeşlerimize hayırlı uğurlu olmasını temenni ederim bizler makine kimya endüstrisi işçileri olarak bu oluşumu gerçekten dört gözle beklemekteydik umarım en yakın süre zarfında işyerimizde sizleri de görmeyi temenni ederim artık işçilerin kan emici sendika ağalarından kurtulma zamanı gelmişti. Başarılar dilerim şimdiden ben ve arkadaşlarım adına desteklerimi sunarım en yakın zamanda MKE ile iletişime geçmenizi de arzu ederim saygılarımla...

Trakya Döküm işçisi: Helal olsun size arkadaşlar sizi gönülden kutluyorum biz işçilerin de güvenip arkasında durabileceğimiz bir sendikamız var artık. Trakya Döküm olarak arkanızdayız.

Renault işçisi: Hepimiz için hayırlı uğurlu olması dileğimle. Metal çalışanlarının onurlu mücadelesinin sonucu...

Renault işçisi: Hayırlı olsun yeni sendika, gelişmeleri yakinen takipteyiz...

Valeo işçileri: Biz emekçilerin yeri soyguncuların değil işçinin söz sahibi olduğu Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'dır. Bu da böyle biline...

Tofaş işçisi: Allah'ım metal işçilerinin kurduğu yeni sendikamızın gücünü arttırsın inşallah. Bu sendika TM'yi devirip en güçlü sendika olacak inşallah"

Otokar işçileri: Otokar'dan selamlar. Yeni sendikamıza tam anlamıyla destek için bekliyoruz...

Ferro Döküm işçisi: Yeni sendikanın ayak sesleri gelmeye başlayınca baş temsilci ve idare amirini bir telaş aldı. Korkunuz koltuklarınızdan olmaksız korkmayın titreyin.

Ford Otosan İnönü işçileri: Ford Otosan İnönü fabrikasının işçileri yeni kurulan ve diğer sendikalara ders olma niteliği taşıyan Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası için hazırdır...

Üstünberk işçileri: Üstünberk işçileri de birlik olsun onlar da katılsın. Köleliğe hayır. Kardeşlerim biz de örgütlenelim, yeni sendikaya üye olalım.

Çerkezköy Arçelik işçisi: Arçelik olarak yeni sendikayı selamlıyor hayırlı mutlu günlere hep birlikte yürümeyi temenni ediyoruz.

İndesit işçisi: Sendikamız da kuruldu artık. Sendikamız bu iş olmaz diyenler Bursa'da nasıl TM silindiyse Manisa'da hem TM'si hem BMİS'i hem Çelik iş'i hepsi gidecek Allah'ın izniyle!

Temsa işçileri: Temsa işçileri olarak yeni sendikamız hayırlı olsun, bizler de yeni sendika için hazırız. E-devlet şifrelerimiz hazır. Bu hafta sonu bu işi bitirelim...

İşten atılan Mako işçisi: Mako'dan işinden olan bir işçi olarak bu sendikayı ayakta alkışlıyorum ve bütün Mako'lu arkadaşları bir an önce yeni sendikaya geçmeye davet ediyorum.

Bursa Delphi işçisi: Delphi Bursa olarak sonuna kadar tam destek yeni sendikaya... Yaşasın emekçilerin kardeşliği ve beraberliği

Autoliv işçisi: Hepimizin, tüm metal işçilerinin gözü aydın!

Eskişehir Arçelik işçisi: "Gerçek sendika işçilerin birliğidir" dedi MİB; her zaman bunu söyledi bizlere. Olmaz denilen her şey olur dedi hep ve oldu iste... Gerçek sendika olan işçilerin birliğinden oluşan sendika kuruldu...

Valeo işçisi: Alınamaz dediler alındı, yapılamaz dediler yapıldı, sendika kuramazsınız dediler eyy MESS ve TM bu da size kapak olsun. Sağ olun işçileri tek yumruk yaptığınız için yeni sendikamız hayırlı olsun. Allah utandırmasın Valeo her daim yeni sendika için hazır. Bu arada Valeo'daki birkaç TM üyesi arkadaşlar sizleri de bekleriz...

Kale Kilit işçileri: Kale Kilit işçileri de yeni sendikanın kuruluşunu büyük bir sevinçle karşıladı. Hepimizin gözü aydın. Elbet Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikamızın sesi Kale Kilit'te yankılanacak. Umudumuz TOMİS.

Canel işçisi: Artık metal işçisi kenelerden, haşerelerden kurtuluyor... Yeni sendika hayırlı olsun.. Onurlu yürekli emekçi insanlara selamlar.

Çemtaş işçisi: Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikamız hayırlı uğurlu olsun. Emeği geçenlerden Allah razı olsun...

ORS işçisi: Yeni sendika hayırlı olsun. Her sendikanın kuruluş gayesi aynıdır inşallah amacına uygun hareket eder. İşçi kardeşlerimiz bu oluşuma sahip çıkar.

Tofaş yan sanayi işçisi: Tofaş'la beraber el ele tüm yan sanayiiler yeni sendikamıza...

İnönü Otosan işçisi: Gerçekten işçilerin kurduğu işçi sendikası; Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası'nı coşkuyla selamlıyoruz. Bu bizim emeğimizdir. Haydi işçi sınıfı örgütüne sahip çık!

Çerkezköy Arçelik işçisi: Metal işçilerin daha doğrusu işçi sınıfı yeni bir mevzi kurdu bu mevziyi güçlendirmek biz işçi sınıfının elinde. Gerçek sınıf sendikacılığına, biz işçilerin haklarını savunacak, tabandan gelen sese kulak verecek, inisiyatif biz işçilerde olacak; o zaman bu sendikayı güçlendirme zamanı Türkiye işçi sınıfına hayırlı olsun...

Manisa Bosch işçileri: Manisa Bosch olarak yeni sendikaya çok sevindik, tüm çalışanlara hayırlı olsun. Bu demek ki TM'nin sonu geliyor...

Ford Otosan işçisi: İşçilerine mübarek Ramazan ayında bile tehditleri, çeşitli yaptırımları ön gören yönetim senin susacağın bizim konuşacağımız günler yakındır. Yeni sendikamız şimdiden hayırlı olsun...

Ford Otosan İnönü işçisi: Yeni sendikamız hayırlı olsun hepimize. Bayram gelmeden bayram sevinci yaşadık, artık daha güçlü olacağız. Kanımızı ememeyecekler ve halen satılmış TM'de kalanlar sanırım kanınızın emilmesi hoşunuza gitti, bağımlılık yaptı...

Ankara Arçelik işçisi: Ankara Arçelik yeni sendikayı dört gözle bekliyor. Herkese bir umut oldunuz yaşasın yeni sendika kahrolsun patron kahyaları...

B/S/H işçisi: Haydi hayırlısı olsun. Metal işçisi sendikasına kavuştu. Şimdi sıra, işçilerin kendi kurullarını oluşturup temsilci arkadaşlarını yeni sendikayla temasa geçmek için görevlendirmeye geldi. Sendikalı veya sendikasız tüm metal işçisi dostlar. Bugünden itibaren kendi aranızda konuşup, kurullarınızı oluşturun. Temsilcileriniz yeni sendikayla temasa geçsin. Hep birlikte bundan sonrasını planlayalım. En kısa sürede teşkilatlanıp, en uygun zamanda, yeni sendika şemsiyesi altında, büyük ve yıkılmaz birliğimizi kuralım. MESS'e, onun uşağı eski sendikalara, kan emici patronlara hak ettikleri yumruğu vuralım. Aman E-devlet şifrelerini unutmayalım...

Almanya'da farklı iş kollarında grevler

Almanya'da 2015 yılı farklı iş kollarında genellikle ücret zamları için gerçekleşen yaygın grevlere sahne oldu, olmaya devam ediyor. İnternet alışveriş devi Amazon ve metal sektörü ile birlikte Alman Hava Yolları Lufthansa ve Posta İdaresi'nin banka bölümünde grevler gerçekleşti. Hak arama mücadeleleri için 13 bin kişinin çalıştığı üniversite kliniği Charite'de, sosyal ve eğitim hizmetlerinde, demiryollarında, postanelerde çalışan işçi ve emekçiler de haftalarca süren kitlesel grevlere gittiler.

Grevler yaygınlığı ve kitleselliği ile tüm ülkeye yayıldı.

Posta İdaresi'nde grev sona erdi

Alman Posta İdaresi (Deutsche Post AG) çalışanlarının dört haftadır süren büyük grevi, tarafların anlaşması sonrası sona erdi ve Salı gününden itibaren posta dağıtımı başladı.

Deutsche Post'ta uyarı grevleri eşliğinde süren toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varılamamış ve Ver.di sendikası grev çağrısı yapmıştı. 8 Haziran'da başlayan süresiz greve Alman Posta İdaresi'nde sözleşmeli 110 bin çalışandan 30 bin sendika üyesi katıldı.

Ver.di sendikası aylık ücretlere yüzde 5,5 zam ile haftalık çalışma saatinin 38,5'ten 36 saate düşürülmesini talep ediyordu.

4 hafta süren bu büyük grevde posta çalışanları büyük bir mücadele kararlılığı gösterdiler. Geline yerde ise sadece sınırlı kazanımlar elde edildi. Sendika ve işveren arasında yaklaşık 40 saat süren müzakereler sonucunda 140 bin sözleşmeli personel için bir kereye mahsus 400 Euro ödenmesi, gelecek yıldan itibaren %2 ve 2017 Ekim'inde tekrar %1,7 ücret zammı yapılması konusunda uzlaşma sağlandı.

Sendikanın temel taleplerinden biri olan, yeni kurulan ve bünyesinde 6.500 kişinin çalıştığı DHL Delivery gibi işletmelere son verilmesi kabul edilmedi. Paket dağıtımı bölümündeki 7.650 çalışanın şirkette kalmasına güvence verildi.

DHL Delivery, Deutsche Post AG tarafından oluşturulan ve kargo dağıtımı yapan yeni bir taşeron şirket. Deutsche Post AG'de kargo hizmetlerinde çalışan tüm emekçiler, bu yeni şirkete güvencesiz çalışanlar olarak aktarıldıkları gibi, ücretlerinde %20'lik bir kesinti yapılmak isteniyor. Deutsche Post toplu sözleşmelerinden yararlanamayacak olan DHL Delivery çalışanları, böylece bir dizi sosyal haklarını da kaybedecekler.

Sendika temsilcileri bu anlaşmayı büyük başarı olarak lanse ettiler. Oysa işveren ile yapılan uzlaşmada yeni kurulan ve çalışanlarına yüzde yirmi daha az ücret ödeyen DHL Delivery isimli yerel şirkete dokunulmuyor. İki buçuk saat daha az çalışma talebi hasıraltı ediliyor ve posta çalışanlarının yoğun iş koşullarına rağmen çalışma saatleri 38,5'ta kalıyor.

Deutsche Post AG, grev süresince saldırgan tutumunu sürdürdü. 30 bin kişinin 4 hafta süren büyük

grevine Alman basın tekelleri ise işveren ile işbirliği yapmışçasına sayfalarında yok denecek kadar az yer verdiler.

İşveren grev süresince yasal olmayan bir dizi uygulamayı hayata geçirdi. Örneğin greve karşı grev kırıcılığı devreye soktu. Posta memurları çalışmaya zorlandı. Dahası memurların ailelerini grev kırıcısı olarak çalıştırdı. Hatta yasağa aldırmayan işveren grev kırıcılarını çalışma günü olmamasına rağmen Pazar günü bile çalıştırdı. Süreli sözleşmeli işçilere baskı yaparak grev kırıcılığına zorladı. Grev kırıcılığına mahkemeye götürülen sendikaya mahkemenin verdiği yanıt ise "memurlar gönüllü olarak bu işi yapıyor" şeklindeydi. Alman Posta İdaresi, Polonya'dan getirdikleri işçileri de işe sürdü. Düşük ücretle grev kırıcısı olarak çalıştırılmak istenen üniversite öğrencileri ise Posta İdaresi'nin oyununa gelmedi ve grev kırıcılığına reddetti.

Deutsche Post AG'nin açıkladığı verilere bakıldığında, geçen yılın bilançosuna göre %3,5 artan kalkınma ile 2,7 milyar avroluk kâr yapılmış. Bu yıl itibariyle postane hisse senedi sahiplerine 3,05-3,2 milyarlık bir kâr oranı söz verilmiş. Bunu da en kolay ve iyi yapabilmenin yolu ise çalıştırdığı işçi ve emekçileri daha düşük ücretle ve daha fazla çalıştırmaktan, yani daha fazla sömürden geçiyor.

Ama işçi ve emekçiler kendilerini sefalet ücretine mahkum eden, işten atılma ile tehdit eden işverene karşı mücadele deneyimlerini biriktiriyor.

Demiryollarında grev kazanımla sonuçlandı

Almanya'da Makinistler Sendikası (GDL) ve Alman demiryolu şirketi Deutsche Bahn (DB) arasında yaklaşık bir yıldır süren toplu sözleşme anlaşmazlığı da arabuluculuk görüşmelerinin ardından kazanımlarla sona erdi.

GDL sendikasına üye makinistler, iş saatlerinin çok

uzun olmasına ve grev hakkına ek sınırlandırmalar getirecek yeni uygulamalara karşı kitlesel bir şekilde greve katıldılar.

Anlaşma ile demiryollarının 100 kondüktör ve 300 makinistin işe alınacağı ve çalışma saatlerinin düşürüleceği belirtildi. Anlaşmaya göre maaşlar 1 Temmuz itibariyle yüzde 3,5 artırılabilecek, gelecek yıl 1 Mayıs'ta yeniden yüzde 1,6 zam verilecek. Ayrıca tüm çalışanlara 350 Euro tek ödeme yapılacaktır.

Grev, makinistler sendikasının kararlı mücadelesi üzerine yükseldi. Almanya'da demiryollarında görevli makinistler dokuz kez greve gitmiş, trenler 420 saat çalışmamıştı. Grevler ulaşımın felç olmasına neden olmuştu.

Grev nedeniyle 500 milyon Euro zarara uğrayan Alman Demiryolları Şirketi burjuva medyayı da yanına alarak GDL sendikasına karşı saldırgan tutumunu son ana kadar sürdürdü. Tüm bunlar makinistleri grev kararlılığından ve mücadeleden vazgeçiremedi. Grev büyük kazanımlarla sonuçlandı.

Yeni grevler kapıda

Şimdi sırada, arabuluculara rağmen uzlaşmanın sağlanamadığı Alman Hava Yolları Lufthansa var. Temmuz ayının ikinci haftası pilotların greve başlaması bekleniyor. Bu, pilotların 13. grevi olacak.

Eğitim ve Sosyal Hizmetler'de 4 hafta süren greve ise arabulucuların devreye sokulması üzerine ara verildi. Uzlaşma sağlanamaması durumunda bu sektörde de grevler yeniden başlayabilir.

Özetlersek posta hizmetlerinde ve demiryollarında sürdürülen grevlerde işverenle uzlaşma sağlanırken, Sosyal ve Eğitim Hizmetleri'nde süreç sonlanmış değil. Alman Hava Yolları Lufthansa'da uzlaşma sağlanamadı ve grev kapıda.

Kısacası Almanya'da işçi ve emekçiler suları ısıtmaya devam ediyor.

Referandum sonuçları ve reformist Syriza'nın Troyka dansı!

İktidara gelişinin bu yana beş ayı geride bırakan SYRIZA hükümeti, AB Troykası'yla yaptığı flörtü “Hayır” kampanyasından elde ettiği sonuçlarla yeni bir düzleme taşımanın olanaklarına kavuşmuş bulunmaktadır. Daha seçim sonuçlarının mürekkebi kurumadan Yunan halkının yaptığı “Hayır” tercihini Brüksel'deki ağababalarına şirin görünmek adına “Evet”leştiren bir algı yönetimi SYRIZA tarafından dolaşıma sokuldu. Ve “Oxi” bizzat Başbakan Tsipras tarafından yapılan açıklamalarla anlamsızlaştırılmaya başlandı.

Yunan işçi ve emekçilerinin AB Troykası'nın azgın neo-liberal saldırıları karşısında yürüttüğü amansız mücadele ve bu mücadeleye yaslanarak iktidara gelen SYRIZA hareketi, iktisadi anlamda bu saldırılara bir karşı duruş sergileyememektedir özü itibarıyla. AB sermayesinin anayasası olarak kabul edilen Maastricht Sözleşmesi'ne tek sözü olmayan, sadece var olan borcun yapılandırılması üzerinden itirazlar üreten SYRIZA iktidarı, Yunan emekçilerinin hiç bir sorununu çözme gücüne sahip olmadığını bu kısacık zaman dilimi içerisinde göstermiş durumdadır. Çünkü Maastricht kriterlerine tek kelimeyle itiraz etmeyen ve bu kuralları bir parça yumuşatabilir miyim telaşında olanların çözebileceği hiç bir iktisadi ve sosyal sorun olamaz.

Maastricht kriterleri demek, AB sermayesinin değiştirilemez serbest piyasa ekonomisinin kuralları ve bu kuralların uygulanması için her türlü engelin ortadan kaldırılması demektir. Demek oluyor ki sermayenin azgın saldırıları karşısında, bu saldırganlığa cepheden savaş ilan etmeyenlerin işçi ve emekçilere verebileceği bir şeyleri de olamaz. Ortaya çıkan referandum sonuçlarını Yunan emekçilerinin neo-liberal Troyka saldırganlığına bir itirazdan çok, “ kabul edilebilir” sınırlara çekilmesi halinde uygulanabilir ekonomik tedbirler olarak gören, iflah olmaz bir reformist harekettir SYRIZA ve onun bileşenleri. Öyle ki referandum sonuçları üzerinden Brüksel'e, özellikle de Alman Maliye Bakanı Schaeuble'ye şirin görünmek için, kendi maliye bakanını istifa ettirecek kadar teslimiyetçi bir tutum sergileyerek, yeniden görüşmelere hazır olduğunu ilan etmiştir.

Yine hemen secimin ardından basta Almanya Başbakanı Merkel ve Fransa Devlet Başkanı Hollande, yaptıkları açıklamalarla görüşmelere açık olduklarını ve AB'yi hem coğrafi olarak hem de ekonomik bir birlik olarak korumanın ne kadar önemli olduğunu dile getirdiler. Son beş yıldır Yunan emekçi halkını aşağılayan, politik temsilcilerine her türlü hakareti yapan ve günün yirmi dört saati basın-yayın organlarında Yunan halkına küfreden bu aynı sermaye uşağı burjuva politikacılar, aynı açıklamalarında dayanışmanın nasıl da bir Avrupa Birliği değeri olduğunu büyük bir ikeyüzlülükle ifade etmeyi de ihmal etmediler. Bu açıklamalar Atina'daki SYRIZA yönetiminin aldığı secim sonuçlarıyla ilgili tutumun ve mesajın anlaşıldığını ve bir sekliyle borç yapılanmasında bir çözüm bulunabileceğini anlatmaktadır. Referandumun sonuçları ve tarafların açıklamaları üzerinden bakıldığında, Yunan halkının

ezici bir çoğunlukla reddettiği AB Troykası'nın saldırgan açgözlü politikaları, bizzat SYRIZA eliyle Yunan emekçilerine fatura ettirilecektir.

AB'nin periferisi olarak da tanımlanan Yunanistan, Portekiz, İspanya ve İtalya gibi ülkelerdeki derin iktisadi krizin nedenlerinin tam da bu serbest piyasa ekonomisi kuralıslığı olduğu, bir sır değil. Sermayenin Avrupa Birliği, ki bunun başını Alman sermayesi çekmektedir, izlediği ekonomik politikalarla yukarıda saydığımız çeper ülkeleri borçlandırmış ve bu borcun devasa boyutlara ulaşması üzerinden de kendi finans sermayesine bağımlı kılmıştır. Bu iktisadi bağımlılık ve kriz, sonuçları üzerinden bu aynı ülkelerde toplumsal ve sosyal hareketlenmeleri tetiklemiş ve güçlendirmiştir. Daha çok neo-liberal serbest piyasacı politikalar ve onun sosyal sonuçlarına bir itiraz olarak gelişen, Yunanistan'da SYRIZA, İspanya da Podemos gibi hareketler çok kısa bir sürede güçlenmiş ve kimi yerlerde “iktidar” bile olabilmişlerdir.

Ne var ki iktidar ufku kurulu düzenin sınırlarını aşmayan ve daha çok sosyal adalet sınırları içinde kalmaya çalışan bu reformist hareketlerin, emekçilerin sorunlarını çözme ve var olan krizin üstesinden gelme şansları ne Yunanistan'da ne de İspanya'da vardır. Bugün Yunanistan ve diğer periferi ülkelerde yaşanan ekonomik sorunlar, Avrupa Birliği Merkez Bankası'nın vereceği üçüncü yardım paketi ya da IMF eliyle borçların ötelenmesi ya da yeniden yapılandırılması üzerinden anlaşılır ve çözülebilir sorunlar kesinlikle değildir. En nihayetinde bu kriz özü itibarıyla kapitalizmin krizidir ve o aşılmadığı sürece de çözülemeyecektir. Devasa boyutlara varan iç ve dış borçlanmalar, ithalat ve ihracat arasındaki derin uçurum ve bunun yarattığı bütçe açıkları, yine bu ekonomik krizin yarattığı büyük sosyal sorunlar ve siyasal kriz bütün bunların yaratıcısı bir düzenin parçası olarak ya da kalarak çözülebilir olmaktan çıkmış durumdadır.

Kapitalist sermaye düzeninin içinde bulunduğu kriz Kıta Avrupası'nda en çok da çeper ülkeleri etkisi altına almış ve bu iktisadi krizin büyüklüğü ölçüsünde de

yine bu ülkelerde sosyal ve siyasal mücadeleler yeni boyutlar kazanmıştır. Ne var ki her gecen gün büyüyen ve yayılan bu hareketlere öncülüğü düzen içi reformist hareketler yürütmektedir. Sınıf hareketlerinin bütün bir tarihsel birikimi de göstermektedir ki, bu reformist akımların ardından ya bu hareketler devrime ya da tersinden Almanya ve İtalya örneğinde yaşadığımız gibi faşizme evrilmişlerdir. Bugün için bu tür ülkelerde devrimci partilerin olmayışı gerçekten de çok büyük bir kayıp olarak nitelendirilebilir.

Özellikle de son beş yıl içerisinde başta Yunanistan'da olmak üzere AB'nin dayattığı yıkım politikaları -ki bunu Alman ve Fransız kreditorlerin talanı olarak da anlayabiliriz- Yunan işçi ve emekçilerinin hayatını bir cehenneme çevirmiş bulunmaktadır. Referandumdan çıkan %60'ın üzerindeki “hayır” oyunu, bu talana ve yıkıma karşı Yunan halkının onurlu bir direnişi olarak görmeyenler ve buna göre devrimci bir duruş sergileyemeyenler, Yunan işçi ve emekçilerinin gazabından kurtulamayacaklardır.

Alman Sosyal Demokrat Partisi geride bıraktığı yüzyılı geçkin iflah olmaz tarihsel tecrübesiyle kimi yeni dönem reformistlerine ne yazık ki hala ilham kaynağı olabilmektedir. O sosyal demokrat parti ki Alman sermaye gericiğinin ve emperyalist emellerinin dün olduğu gibi bugün de “sol”dan temsilcisi olagelmıştır. Dün Avrupa devrimlerinin önünü tıkayarak uğursuz bir rol oynayan Alman sosyal demokratlarının akıbetini, umalım ki bugün merkez Avrupa'yı periferiden kuşatan SYRIZA, Podemos gibi hareketler yaşamasınlar.

AB'nin bütün dayatmalarına ve kölelik koşullarına Yunan emekçilerinin cepheden açtığı savaşı ancak devrimci bir programla sahiplenerek gerçek anlamda bir kurtuluş sağlanabilir. Yunan halkının referandumdaki onurlu duruşunu, AB'nin açgözlü kreditorleriyle pazarlık konusu edenler er ya da geç kaybedecek ama Yunan işçi ve emekçileri kazanacaktır.

A. Serhat

Syriza'dan ırkçı siyonist rejimle işbirliği

Troyka ile masaya oturulmayacağı vaadiyle iktidara geldikten kısa bir süre sonra Troyka'nın ismini değiştirerek "Kurumlar" ile masaya oturan Syriza, sadece icazet aldığı emperyalistlerle değil, ırkçı siyonist rejimle de içli dışlı. Syriza hükümetinin Dışişleri Bakanı Nikos Kotzias, Gazze'de iki bini aşkın Filistinlinin katledildiği saldırının birinci yıldönümünde katil Netanyahu ile görüşerek halkların kanı üzerinden yükselecek 'askeri işbirliği ve istikrar ve güvenlik konularını' ele aldı.

Daha sonra Filistinli mevkidaşı Riyad el-Maliki'yle görüşme yapan Yunanistan Dışişleri Bakanı, "İsrail'in güvenliğine ilişkin çekinceleri" ele aldıklarını belirtti ve Filistin'deki işgali meşrulaştıran açıklamalara imza attı.

Ziyaretin ardından Yunanistan Dışişleri Bakanlığı'nın resmi sitesinde Kotzias'ın açıklamaları yer aldı. "Farklı

fikir ve görüşe sahibiz, ancak..." ifadelerinin yer aldığı açıklamada şunlar dikkat çekti:

"Yunanistan ile İsrail arasındaki işbirliğini gördük, ortak noktalarımızı bulduk, ancak sadece ortak noktalarımızın olmadığı da aşikâr. Bir dizi konu hakkında farklı fikir ve görüşe sahibiz, ancak enerji, teknoloji, suyun değerlendirilmesi, askeri işbirliği ve istikrar ve güvenlik konularında işbirliği gibi geliştirebileceğimiz stratejileri inceledik."

Yunanistan sermaye devleti, Türkiye ile İsrail'in gelişen ekonomik işbirliğine karşın politik kavgasını siyonist rejimle işbirliğini geliştirmede fırsat olarak görmüştü. Sermaye devletinin kirli politikası, dünya reformistlerinin 'umudu' Syriza tarafından da eksiksiz devam ettiriliyor.

Elbit fabrikalarında işgal

İngiltere'de «London Palestine Action LPA» üyesi eylemciler, 6 Temmuz günü Birmingham yakınlarında bulunan Shenstone'daki İsrail'e silah üreten UAV Engines fabrikasının girişine kendilerini zincirledi. Polis ise eylemcilere saldırarak çok sayıda kişiyi gözaltına alırken üç ayrı fabrikada daha benzer eylemler yapıldı.

İngiltere'de eylemlerin yapıldığı fabrikalar siyonist rejime Hermes 450 adlı İHA'larda kullanılan motorları üretiyor.

Filistin'de anmalar

Filistin'de geçtiğimiz yıl siyonist çeteler tarafından yakılarak öldürülen Muhammed Ebu Hudayr için anma eylemleri düzenlendi. 2 Temmuz günü Hudayr'ın evinin önünde toplanan yüzlerce kişi, sloganlarla Siyonist İsrail'i lanetledi.

Ramallah yakınlarında bulunan bir Yahudi yerleşim biriminin girişinde de Hudayr'ı anmak için eylem yapıldı. Filistin bayrakları ile Ebu Hudayr'ın fotoğraflarını taşıyan Filistinliler, İsrail askerlerinin saldırısına uğradı. Eylemciler ise saldırıya taşlarla karşılık verdi.

Hudayr'ın ölümünün ardından Kudüs'te intifadayı andıran eylemler gerçekleştirilmişti.

Hudayr için anma yapılırken Ramallah ile Kudüs arasındaki Kalendiya askeri kontrol noktası yakınlarında Muhammed Sami el-Kusbe adlı genç de işgal güçleri tarafından katledildi.

Erivan'da direniş sürüyor

Ermenistan'da elektrik fiyatlarına zam yapılmasına karşı başlayan eylemler, devam ediyor. Eylemciler, 3 Temmuz günü, Erivan'daki Azatutyun Meydanı ve çevresindeki caddeleri gezerek yürüyüş yaptı. Eylemler nedeniyle kent merkezindeki trafik felç oldu.

Diğer yandan eylemlerin basıncı nedeniyle, 23 Haziran'da eylemcilere sert şekilde saldıran polisler hakkında soruşturma başlatıldığı belirtildi. eylemlere olan katılımda azalma yaşandığı bilgisi verilirken Baghramyan Caddesi'nden ayrılarak Azatutyun Meydanı'na çekilen "Talana hayır!" (Voç Talanın!) Platformu, daha sonra Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nın olduğu caddeye geri döndü.

Kendilerine yeni koordinasyonlar kuran eylemciler, 6 Temmuz günü, taleplerinin kabul edilmesi için barikatları ilerletme kararı aldı. Ancak bu eylem yapılamadan polis saldırıya geçti. Saldırıyı protesto ederek caddeyi trafiğe kapalı tutmaya devam eden eylemcilerden 46'sı gözaltına alındı.

Taleplerini yenileyen eylemciler, zam kararının iptal edilmesini, göstericiler ve medya mensuplarına şiddet uygulayanların cezalandırılmasını ve elektrik tarife bedelinin düşürülmesi yönünde revizyon yapılmasını istiyorlardı.

Eylemcilerin sözcülüğü yapan Sanasaryan ise ilerleyen günlerde açlık grevine başladığını açıkladı.

Devrimci gençlik yaz kampında buluştu!

Devrimci Gençlik Birliği ve Devrimci Liseliler Birliği tarafından “Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz!”, “Fırtınalara yelken açıyoruz!” şiarlarıyla örgütlenen yaz kampı programı 6 Temmuz’da başladı.

Genç devrimcilerin yaklaşık bir aydır çalışmasını yürüttüğü kampta tamamen devrimci bir atmosfer hakim.

Kampın ilk günü yapılan toplantıda kamp komitelerini kuran genç devrimciler kampın örgütlü bir şekilde devam etmesi için güvenlik, temizliğe, yemek, teknik, basın ve bir dizi konuda planlamalar yaptılar. Ayrıca polis kamp katılımcılarının ailelerini arayarak taciz ve tehdit etmesi, “oğlunuz/kızınız terör kampında” gibi demagojilere başvurusu teşhir edildi.

21.00’de başlayan etkinlik devrim şehitleri anısına saygı duruşu ile başladı. Ardından bir DLB’li kamp bileşenleri adına bir konuşma yaptı. Kampın öneminden, içerisinden geçmekte olduğumuz dönemde devrimci örgütlenme ihtiyacından bahsetti.

Sunumlar Türkçe, Arapça ve Kürtçe yapılırken konuşmanın ardından İzmir’den DGB’lilerin hazırladığı halk oyunu gösterisi, sonrasında ise İzmir Alsancak Gençlik Kültür Evi’nden DGB’lilerin hazırladıkları “Bildiri” adlı tiyatro oyunu sahnelendi. Tiyatro oyunu büyük ilgi toplarken onlarca katılımcı oyunun bir parçası oldu.

Tiyatro gösteriminin bitiminde yapılan konuşmada, “sanatın sınıf mücadelesinde nasıl bir silah olarak kullanılabilirliğini, herkesin bir parçası olabileceğini görüyoruz” denildi.

Tiyatro sonrasında ise sahnede Ankara’dan DLB’lilerin coşkulu şiir dinletisi ve son olarak da kampın ilk gününde yapılan çalışmayla etkinliği hazırlanan Müzik Atölyesi’nin müzik dinletisi yer aldı. Müzik Atölyesinin ezgileri eşliğinde halaylarla etkinlik sona erdi.

Kampın 2. günü: Seminer ve atölyeler

Yaz kampında ikinci gün sabah erken saatlerde komitelerin toplanmasıyla başladı.

İsteğe bağlı olarak yapılan sabah sporunun ardından saat 09.00’da yemek ve temizlikten sorumlu komitelerin kolektif çabasıyla kurulan ortak sofrada kahvaltı yapıldı.

Kahvaltının ardından “Bunalımlar, savaşlar ve devrimler süreci” gündemiyle seminer gerçekleştirildi. Pek çok kişinin söz alarak katkı sunduğu, devrime hazırlığın, proleter devrimler çağı denilen bu süreçte özel bir hazırlığın yapılması üzerinde durduğu seminer son olarak “Asılları değiştirmek! Bu tarihsel çağın tanımlanmasının anlamı önümüzdeki süreçlere, bugün yığılan sorunlara karşı yanıt üretmek, çözüm bulmak ve müdahale etmektir” denilerek bitirildi.

Seminerin ardından atölye çalışmaları gerçekleştirildi. Öğle yemeği öncesinde Kapital, resim, Kürtçe ve müzik atölyeleri gerçekleştirildi. Yemek sonrasında ise el sanatları, imge, tiyatro ve halk oyunları atölyeleri gerçekleştirildi. Atölyeler coşkulu bir atmosferde başlarken, özellikle Kapital atölyesi yoğun ilgi gördü.

Çukurova DGB’den sunum

Akkuyu Nükleer Enerji Santrali’nin inşasına başlanılan Mersin yerelinden gençlik kampına katılan DGB çevre sorunu ve nükleer enerji üzerine bir sunum gerçekleştirdi.

Slayt gösterileriyle beslenen sunumda “doğa ve insan” başlığı irdelendi. “Yaşanabilir kapitalizm değil; yaşamak için sosyalizm” çağrısını yineleyen DGB’liler sunumu Mersin’de yapılması planlanan nükleer santral, HES ve termik santral projeleri hakkında bilgilendirme yaparak sürdürdü. DGB’lilerin yaptıkları sunumun ardına gerçekleşen fikir akışında sorulara ve cevaplara genel yoğun bir katılım sağlandı. İki saatin üzerinde süren yoğun tartışmaların ardından etkinlik son buldu.

Devrimci gençlik kampı 3. gününde!

Kampın üçüncü günü gençlik hareketi üzerine

yapılan sunum ve tartışmaların ardından atölye çalışmalarıyla devam etti.

“Yaklaşan baharın kırlangıçları”

Gençlik hareketi üzerine yapılan sunumda son dönem gençlik hareketinin seyrinin ardından Haziran Direnişi ile birlikte devletin gençlik hareketine yönelik baskılarına değinildi.

Bütün bu süreçlerde gençlik hareketinin ileri çıktığı, sokakları doldurduğu, sonrasında kendi alanlarında forumlar, boykotlar ve direnişler örgütlediği ve sınırları olsa da devrimci potansiyelini açığa çıkarttığı vurgulandı.

Ancak hareketin daha ileriden örgütlenemediği oranda geri çekildiği ve son dönemdeki saldırılara güçlü bir yanıt üretmediği belirtildi.

Kitle hareketinin doğasının bu olduğu, önemli olanın ise bu harekete yön verecek ve onu ileriye çekecek devrimci bir gençlik örgütlenmesi olduğu vurgulanarak “Gençliğin devrimci dinamizmi hala açığa çıkartılmayı bekliyor” denildi. Bu açıdan gençlik içerisindeki faaliyetin süreklileştirilmesinin ve gençlik hareketine öncülük edecek, hareketi sokağa, eyleme ve mücadeleye çekecek bir bakışın önemi üzerinde duruldu.

Tartışma bölümünün ardından DGB – DLB Türkiye meclislerinde somut hedefler ve kararlarla yeni dönemi kucaklaması gerektiği vurgulandı.

Sabah sunumu ve atölyelerin ardından saat 18:00’de “Mizah Sunumu” gerçekleştirildi. “Gülme, çelişiklere karşı oluşan bir refleks” denilerek aslında mizahın sınıfsal çelişkileri vurgulamanın aracı olarak çok eski dönemlerden beri kullanıldığı, son dönemlerde ise Tekel direnişinden Gezi’ye, Greif’ten metal grevine mizah sanatının toplumun içerisinde tuttuğu yerin önemi belirtildi. Böylesi hareketli süreçlerde kitlenin mizahı nasıl bir silah olarak kullanabildiği örneklerle açıklandı. DGB ve DLB olarak mizahı hem yayınlarda hem de günlük siyasal faaliyette kullanmanın önemine dair tartışmalar yapıldı.

DGB-DLB 2015 Yaz Kampı'na katılanların izlenimleri...

"Düşlediğimiz dünyanın provası..."

DGB Yaz Kampı'na katılan devrimci gençler kampa dair görüşlerini paylaştı. Görüşlerin ortak vurgusu, kampın kolektif ruhu ve içeriğiyle devrimci kimliği, yoldaşlık ilişkileri ve örgütlülüğü güçlendirici yanı oldu. Katılımcıların kampa ilişkin görüşleri şöyle:

*İnanılmaz güzel geçiyor, dostluk, yoldaşlık, arkadaşlık duyguları çok yoğun. Herkes çevresine ve yoldaşlarına çok duyarlı davranıyor.

İzmir'den bir DGB'li

*Samimi bir ortam var. Bütün yoldaşlar çok paylaşımcı. Gözüme çarpan bir sorun yok şu ana kadar.

İzmir'den bir DGB'li

*Devrimci Gençlik Birliği olarak gerçekleştirdiğimiz ilk kampımız. Kampımız için diyebileceğimiz çok söz var. Geleceğe dair kurguladığımız, paylaşmaya dayalı, kapitalizmin bütün kirli ilişkilerinden arınmış, hayalini kurduğumuz yaşamı var ediyoruz aslında burada. Bütün samimiyetimizle yoldaşça ilişkiler kuruyoruz. Kampı çok sevdim ve seneye bir daha geleceğim.

İzmir'den bir DGB'li

*Kampımıza devrimci bir atmosfer hakim ve kolektif bir yaşam geçiriyoruz. Şu ana kadar bir yandan bilgileniyor, diğer yandan gülüyor, eğleniyoruz. Yoldaşlara, emeği geçen, geçmeyen herkese çok teşekkürler.

İzmir DEÜ'den bir DGB'li

*İlk defa devrimci bir yaz kampına geliyorum. Burada kolektif bir yaşama tanık oldum. Verimli tartışmalar yapıyoruz. Sunumlar güzel geçiyor. Hepimizin emeğine sağlık.

İzmir'den bir DGB'li

*Kampımız, öncesinde de düşündüğümüz gibi kolektif yaşamın küçük bir göstergesi. İnsanların kısa süre içerisinde kaynaşması, kampın moral ve motivasyonunu arttıran bir yerde duruyor. Tartışmalardan atölyelere birbirini bütünleyen kampımız, yeni dönem için iyi bir ön hazırlık oluyor.

Ankara'dan bir DGB'li

*Kampa 3. gününde dahil oldum fakat alana girildiği andan itibaren kamptaki kolektif yaşam anında hissediliyor. Kamp, benim için kuruluşumuzdan bugüne bütün bir senenin özeleştirisinin verilmesi ve yeni bir yılın örgütlenmesi anlamına geliyor.

Ankara'dan bir DGB'li

*DGB kuruluş süreci üzerine geçen sene toplanan kampın deneyimleri üzerinden gençliğin devrimci birliği politikamızı ortaya koymuştuk. Bu sene de bir yıllık deneyimlerimiz üzerinden yeni dönemi hep birlikte planlama iddiasıyla kampta buluştuk. Bu iddiamız şimdiden, burada ördüğümüz kolektif yaşamla bile gerçekleşmiş durumda.

Meslek liseli bir DLB'li

*Bir DGB'li olarak hayatımda ilk defa hem bu kadar kitlesel hem de uzun bir kamp hayatı yaşıyorum. Atölyelerden sunumlara, yemek, temizlik vb. yaşamın bütününü kolektif bir şekilde örgütlüyoruz. Yaptıklarımız hiçbir yoldaşa bir külfet, angarya gibi gelmiyor ve herkes bir hobi olarak işlere sarılıyor, sorumluluk alıyor. Sunumlar çok verimli geçiyor, atölyelerden birçok şey öğreniyoruz. Tartışmalar geleceği planlamada çok yardımcı olacak diye düşünüyorum. Kampta adeta sosyalizmi yaşıyor gibiyim. İşçi sınıfının yolundan birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz. Katılmayan ya da katılamayan dostlar yoldaşlar çok şey kaçırıyor. Onlarla da önümüzdeki yaz kampında daha güçlü bir şekilde görüşmek dileğiyle. Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Kadıköy'den bir DGB'li

*Bireyselliğin aksine kolektif yaşamı ördüğümüz kampımız şu ana kadar istediğimiz gibi gidiyor diyebiliriz. Devrime hazırlığın önemli bir ayağı olarak gördüğümüz kampımızın bir parçası olduğum için çok mutluyum.

Bir DGB'li

*Düşlediğimiz dünyanın küçük bir provasını yaptığımız gençlik kampımızda ortak görüşleri paylaştığımız yoldaşlarımızla geçirdiğimiz vakitler yoldaşlık ilişkilerimizi geliştirdiği gibi dinlediğimiz sunumlar da bizlere önemli katkılar sağlıyor. Her anını kolektif bir dayanışma içerisinde geçirdiğimiz kampımızın bir parçası olabildiğim için çok memnunum.

Bir DGB'li

*Kampımız; düşlediğimiz, özlediğimiz yaşamın inşasıdır, provasıdır. Liselerden, üniversitelerden, fabrikalardan, atölyelerden; sömürüye, zulme, baskılara karşı mücadele ve kavgaya çağrıdır. Öyle bir çağrıdır ki, sömürsüz, sınıfsız yârin yanağından gayri her şeyin paylaşıldığı bir düzen kurma çağrısıdır. Tarih bize göstermiştir mücadele verilmeden en ufak bir

kazanımın elde edilmediğini. Ve yine tarih göstermiştir bize örgütlü birlik olmadan düzenin değişmeyeceğini. Bu sebeptendir gücümüzün birliğimizden geldiği!

Kayseri'den bir DLB'li

*Aslında bu kamp benim için bir ilk. Bu kampa ilk gelişim olduğu için kolektif yaşamın da ilk adımını atıyorum. Burada birlik, beraberlik içinde olduğum yoldaşların da yardımıyla zaman geçiriyoruz. Tartışmalar, sunumlar, sohbetler ile eğlenceli vakitler geçiriyoruz. Geleceğimizin temellerini beraberlik içinde atıyoruz. Burada olmaktan gerçekten mutluyum.

Ümraniye'den bir DLB'li

*Kolektif bir şekilde yürüttüğümüz, atölyeler, sunum ve tartışmalarımızla zenginleştirdiğimiz ve sosyalist bir hayatın provasını yaşadığımız kampımızda yoldaşlarımız çok yararlı vakit geçiriyoruz.

Kartal'dan bir DLB'li

*Yeni gelmiş biri olarak yazıyorum. Atmosfer çok güzel ve yoldaşların hepsi çok cana yakın insanlar. Bir gün içerisinde çok verimli zaman geçiriyoruz. Her saniyeyi değerlendiriyoruz.

Kartal'dan bir DLB'li

*Yoldaşlar bu benim ilk kampım. Bizler kolektif bir yaşamı hayal ediyoruz ve burada kolektif bir yaşam sürüyor, kolektif dünyanın bir provasını yapıyoruz. Kampa gelemeyen herkesi kampa çağırıyorum. Gücümüz birliğimizdir yoldaşlar!

Kartal'dan bir DLB'li

*Bu benim örgütlü olarak geldiğim ilk kampım. Yoldaşlar, örgütlendiğim zamanlarda kamp süreçlerinden bahsedip nasıl geçtiğini anlatıyorlardı. Kampın harika bir işleyişi var. Hayal ettiğimiz kolektif yaşamı burada yaşıyoruz, kolektif yaşamın provasını yapıyoruz. Buradan tüm okurları kampa çağırıyorum. Gücümüz birliğimizden gelir yoldaşlar!

Kartal'dan bir DLB'li

Liselilerden polis tacizlerine yanıt

Devrimci Gençlik Birliği ve Devrimci Liseliler Birliği tarafından düzenlenen yaz kampına yönelik polis tacizleri, devrimci liseliler tarafından boşa düşürülüyor. Liseliler, polisin ailelerini arayıp "terör kampı" demagojisine sarılmasına tepki göstererek, kampa ve polis tacizlerine ilişkin görüşlerini paylaştılar.

* Onlar bizleri baskılarla susturabileceklerini sanıyorlar. Baskılar bizi yıldıramaz. Daha da birlik içinde beraberlik içinde bu yolda yürüme isteğimizi körüklüyorlar. Biz alanlarda zulmün karşısında olmaya devam edeceğiz. Bilmeliler ki baş koyduğumuz bu yolda hiçbir baskı, hiçbir zulüm bizi engelleyemez!

Bir DLB'li

* Anne baba, benim rahatım burada çok iyi. burada Devrimci Gençlik Birliği'nin düzenlediği kampta sunum ve atölye gibi eğlenceli şeyler yapıyoruz. Buradaki ortamı bozmak için bazı kişilerin ailelerini aradılar. Bizim burada gerçekleştirdiğimiz her şey yasal. Asıl onların gerçekleştirdiği şeyler yasal değil. Sizi de ararlarsa gereken cevabı verin!

Bir DLB'li

* Bugün içinde bulunduğumuz kapitalist sistemle birlikte burjuvazinin emekçilere, işçi sınıfı, öğrenci, küçük-büyük ayırt etmeden tüm din, dil, ırktan etnik kimlikten insanlara yansıtılmak istenen kendilerinde kâr hirsına, rant savaşına ortak olarak, insanları ezecek, katlederek, maden ocaklarında inşaatlarda çeşitli fabrika ve sektörlerde çalışan insanları bu kanlı oyunun içinde piyonmuşçasına kullanıyorlar. Ortadoğu'da DAİŞ çetelerini meşru göstermeye çalışıyor fakat biz ezilenler buna karşı çıkıp dur dediğimizde, doğruları söylediğimizde kafa kesip insan katledenler suçlu değil bu işten nasibini almış halk suçlu duruma düşürülüyor. Her şeye rağmen inadına devrim, inadına işçi sınıfı, inadına ezilen halkların örgütlü mücadelesi diyorum. Haklıyız kazanacağız!

Bir DLB'li

* Her şeyden önce biz liseliler birer bireyiz. Kendi kararlarımızı kendimiz verebiliriz. Bu kampa da herkesin bilinçli bir şekilde geldiğini düşünüyorum. Ne kadar baskı, kısıtlama olsa da hepsine göğüs gerip direneceğiz! Baskılar bizi yıldıramaz!

Ümraniye'den bir DLB'li

* Onlar ne kadar güçlü olduğumuzu bildikleri için bizleri yıkmaya çalışıyorlar. Düzenlerinin bozulmaması için bizi ailelerimizden vurmaya çalışıyorlar. Baskılar bizi yıldıramaz!

Kartal'dan bir DLB'li

* Öncelikle burada olmaktan çok mutluyum. Bura "terör kampı" diyen devlet aslında kendisi teröristtir! Biz burada birlik olarak bu çirkin söylemlerin yalan olduğunu kanıtıyoruz. Biz bu düzenin engellerini tanımıyoruz! Baskılar bizi yıldıramaz!

Kartal'dan bir DLB'li

* Biz teröristiz, eğer bir haftalığına kolektif bir yaşam kurmak terörse, evet, biz teröristiz. Ama asıl terör, bizleri yıldırmak için yaptığınız baskılar, tacizler ve katliamlardır. Asıl terörist sizsiniz!

Ankara'dan bir DLB'li

* Liselilerin devletin politikasını dikkate almadıklarını bugün de görebiliyoruz. İçinde bulunduğumuz kampta birçok liseli vardır. Bu da devletin baskılarına boyun eğmediğimizin göstergesidir.

Yaşadığımız olaylardan da görüldüğü üzere, devlet yoldaşlarımızın aileleri üzerinde "terror" yöntemini kullanmıştır. Fakat devlet bu yöntemleri her yıl kullanmasına rağmen bir başarı elde edememektedir. Her ne kadar kampa gelen liseli yoldaşlarımızın aileleri aranıp terör estirilse de bugün de gördüğümüz gibi, coşkularıyla, düzene olan öfkeleriyle, devletin saldırılarına karşı tok duruşlarıyla liseliler kampımıza damgasını vurmaktadır.

Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüdüğümüz bu kampta faşistler bizler ve etkinliğimiz için 'terör kampı' düzenlediğimizi ileri sürmektedir. Yaptıkları provokasyonlar kesinlikle boşa düşecektir. Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!

Gebze'den bir DLB'li

* Bizler geleceğimiz ve yarınlarımız için bu kamptayız. Devlet terörü ile bizleri yıldırmayacaklarını bir kez daha yineliyoruz. Baskılarınız bizi yıldıramaz!

Ankara'dan bir meslek liseli

* Kaç kere ararsanız arayın, biz yılar mıyız sandınız! Bugün bizi ailemizle karşı karşıya getiriyorsunuz, ya yarın!

Ankara'dan bir DLB'li

* Bizler Türkiye'nin birçok ilinden kolektif bir emeğin ürünlerini oluşturmak için, tacizlerin "terör kampı"

olarak adlandırdıkları kampa gelirken birçok arkadaşımız tacize maruz kaldı.

Ankara'dan bir DLB'li

* Bizlerin ailelerini arayarak "Terör Kampı" diye adlandırdığınız kampımıza katılımımızı engellemeye çalışıyorsunuz fakat baskılarınız bizi yıldıramayacak. Bize terörist diyorsunuz, eğer ortak bir yaşam istemek terörse evet.

Bir DLB'li

* Biz buraya kendi irademizle geldik. Terör kampı görmek istiyorsanız kendi eğit-donat kamplarınıza bakın.

Çukurova'dan bir DLB'li

* Devletin baskı ve terör politikasını yoğun olarak devreye soktuğu bu dönemlerde bir kez daha görüyoruz ki bizden çok korkuyorlar. Bunu okullarda öğretmenleri ve müdürleriyle, sokaklarda TOMA'sı ve polisiyle ve şimdi de ailelerimizi arayıp terör kampı söylemleriyle bizim birliğimizden korktuklarını kanıtlıyorlar. Bizleri baskı ve tehditleri ile yıldıramazlar.

Yaşasın gençliğin devrimci kampı!
Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!

Bir DLB'li

* Öncelikle yaz kampında olmaktan çok mutluyum. Ailelerimizi arayarak bizleri tehdit edenler, birlikte düzenlediğimiz kampımıza “terör kampı” diyen devlet asıl teröristtir. Baskılar bizi yıldıramaz!

Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!

Kartal'dan bir DLB'li

* Geçen senelerde de olduğu gibi devlet provokasyon girişimlerine hızla devam ediyor. Liseli yoldaşlarımızın ailelerini arayıp “Terör Kampı” söylemleri aslında gizlemeye çalıştıkları korkularını çok daha gün yüzüne çıkartıyor.

Bizler bugün buradayız çünkü; yaşanabilecek ve çok daha insani bir dünya kurma umuduyla yola koyulanlar.

Bizler bugün buradayız çünkü; birliğimizin gücüyle fırtınalara yelken açarak hızla ilerliyoruz.

Ve onlar, birliğimizin gücünden korkanlar bilsinler ki bütün bu çabaları boşa olacaktı!

Gebze'den bir DLB'li

* Onlar bizi baskılara susturabileceklerini sanıyorlar. Baskılar bizi yıldıramaz. Daha da birlik ve beraberlik içinde yürüme isteğimizi körüklüyorlar. Biz bu alanlarda zulmün karşısında, ezilenin yanında olmaya devam edeceğiz. Bilmeliler ki baş koyduğumuz bu yolda hiçbir baskı ve zulüm bizi engelleyemez!

Bir DLB'li

* Öncelikle baskılar bizi yıldıramaz. Biz buraya sınıf bilinci ile geldik. Burada gerçeği öğreniyoruz. Varolan sistemin ne kadar acımasız olduğunu öğreniyoruz. Burada bir beyin yıkama olmuyor. Kitaplar okuyor ve yeni arkadaşlar ile tanışıyoruz. Birbirimize yardımcı oluyoruz. Doğru insan olmayı (yardımsever, hoşgörülü, ahlaklı vs.) öğreniyoruz. Şimdi de gençleri katleden polisler bizlerin kandırıldığını söylüyor. Kendini bilmez polisler kendilerinin doğru olduğunu söylüyorlar ama onlar değil midir halkımızı vuran? Bizler susmayacağız! Hepimiz kendi irademiz ile buradayız.

Çukurova'dan bir DLB'li

* Öncelikle bu kampın “terör kampı” olmadığını biliyorum. Buraya kendi isteğimle geldim. Bu kampın benim için eğitici ve öğretici olacağını düşünüyorum.

Çukurova'dan bir DLB'li

* Liseli yoldaşlarımızın ailelerini arayıp, yoldaşlarımızın kampa gelememesi için polis çok uğraşsa da hiçbir zaman bunu başaramadı, başaramayacak da! Tüm liseli yoldaşlarımızla verdiğimiz mücadeleden dönme-yeceğiz, kavgamızı büyüteceğiz!

Selam olsun tüm DLB'ye!

Kartal'dan bir DLB'li

* Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüdüğümüz bu kampta faşistler tarafından iddia edilen “Terör Kampı” söyleşi tamamen asılsızdır. Bizler, geleceğimizi kazanmak için okullarda, sokaklarda ve bugün kamptayız.

Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!

Gebze'den bir DLB'li

* Bugün bu kamptayız çünkü bu kamp kurmak için mücadele ettiğimiz yaşamın bir yansımasıdır. Devlet her ne kadar yoldaşlarımızın kampa gelememesi için çaba sarf etse de bu çabaları hiçbir işe yaramayacaktır.

Kartal'dan bir DLB'li

DGB-DLB: Baskı ve tehditler sökmedi, sökmeyecek!

DGB ve DLB tarafından düzenlenen devrimci gençlik kampına katılımı engellemek ve aileler üzerinde korku yaratmak için sermaye düzeninin polisi yine devrede. “Terör kampı” söylemleriyle polisin estirdiği tehdit ve baskılar karşısında açıklama yapan DGB ve DLB, baskıların sökmeyeceğini vurguladı.

DGB: Baskılar, tehditler, tacizler sökmedi ve sökmeyecektir!

‘Birliğimizin gücüyle geleceğe yürüyoruz’ şiarıyla gerçekleştirdiğimiz kampımızın 2. günündeyiz. Bizler çeşitli illerden, üniversitelerden, liselerden öğrencileriz ve fabrikalardan genç işçileriz. Bu sömürü düzenine karşı devrim diyoruz. Devrime hazırlanıyoruz. Ve sermaye devleti bizlerin bu hazırlığından, bir araya gelmesinden, birlik olmamızdan rahatsız oluyor.

Sermaye düzeni kendi çıkarları için savaşa hazırlanırken, bizleri bu savaşta kullanmanın peşindeler ve kendilerinin sefil çıkarlarının peşinden gitmemizi istiyorlar. Bu baskıların arkasında da ikiye bölünmüş sürdürdükleri savaşın üzerini örtme çabası var.

Bu yüzden tehditlerle, baskılarla, tacizlerle bizleri yıldırmaya çalışıyor, liseli yoldaşlarımızın ailelerini arıyorlar. Bizleri “terörist”, kampımızı “terör kampı” ilan ediyorlar. Mücadeleden alıkoymaya çalışıyorlar. Aileleri ve liseli yoldaşlarımızı korkutma çabaları, “terör” yalanları, tehditler ve baskılar tam da bizlerin gücünden ve birliğinden korkmalarından kaynaklanıyor.

Asıl terörist üniversitelerimize dinci-gerici İŞİD beslemelerini sokanlar, gençliği sermayenin çıkarları için savaşlara sürenler, kardeş halkların kanını dökmek için kullananlardır. Gençlikten kadınlara tecavüz eden çeteler çıkaranlar, Özgecanlar’ı katledip katillerini aklayanlardır. Berkinleri katledip “vur emrini biz verdik” diyenlerdir. 13 yaşında Ahmet Yıldız’ın fabrikada çalışmasına göz yumup ölmesine zemin hazırlayanlardır. İşçilerin ve haklarını arayanların üzerine polisi, TOMA’yı, ordularını salanlardır. Genç işçileri stajlarda sömürenler, işçileri sömürü bataklığında katledenlerdir. Asıl terörist, kâr uğruna her türlü pisliğe, barbarlığa ve kirli yönetime başvuran bu sermaye devletidir.

Geleceğimiz için verdiğimiz kavganın bir ürünü olan kampımız, bu yönüyle asıl terörist olan sermaye devleti ve kolluk güçleri açısından bir tehdittir. Ama gençlik açısından çok anlamlı bir yerde durmakta, geleceğimizi karartan düzene karşı bir umuttur. Tehditleri nafi edebilir. Kampımıza birçok aile katılmakta, yoldaşlarımızın aileleri de bizlere ellerinden geldiğince destek olmaktadır.

Bugün bu baskılara karşı tekrar gençliğe ve ailelerimize bir çağrı yapıyoruz: Gelin bu düzene karşı birliğimizi büyütelim, gelin kampımıza katılın, esas teröristin kim olduğunu görün! Buradaki kolektif yaşamı, birliğimizi ve insanlığı kurtarma çabalarımızı ‘terör’ olarak yansıtanlar gerçek teröristlerdir. Berkin’i, Ali İsmail’i katledenlerdir.

Bizler geleceğe yürüyoruz. Bizlere hiçbir gelecek vaat etmeyen bu sömürü düzenini tarihin çöplüğüne atmak için yürüyoruz. Hiçbir tehdit bu yürüyüşümüzü engelleyemeyecektir. Baskılar, tehditler sökmedi ve sökmeyecektir!

Devrimci Gençlik Birliği

DLB: Telefonun öbür ucundaki, Berkin’in katili!

Gençliği 4+4+4 eğitim modelleriyle itaatkar bir nesil yapmak, İŞİD çetesine militan yetiştirmek için kullanmak isteyenlere karşı mücadele bayrağımızı daha da yükseklere taşıyoruz. Kampımıza terör kampı diyenler 15 yaşında Berkin Elvan’ı katledenlerdir. Bizlere terörist, kampımıza terör kampı diyenler 13 yaşında Ahmet Yıldız’ın fabrikada çalışmasına göz yumup ölmesine zemin hazırlayanlardır.

Bizleri ve ailelerimizi arayarak tehdit edenler, taciz edenler Berkin’in katilleridir. Herkes bunu böyle bilmelidir. Bizler birliğimizin gücüyle fırtınalara yelken açıyoruz. Düzenin önümüze kurduğu barikatları tanımıyoruz.

Kampımız bu düzene, bu düzenin katliamlarına, bizlere dayattığı geleceksizliğe karşı hesap sorma çağrısıdır, mücadele çağrısıdır, devrim çağrısıdır. Tüm liselileri ve kendi çocuklarının geleceği için çalıştıklarını söyleyen tüm aileleri, geleceğimize sahip çıkmak için kampımıza bekliyoruz.

Devrimci Liseliler Birliği

Düzen mahkemelerinin iyi hal rezaleti

Son 6 ayda kadın katillerinin yargılandığı 26 davanın 13'ünde katillere "iyi hal indirimi" yapıldı. Düzen mahkemelerinin "iyi hal" uygulamasının son örneği ise Diyarbakır'da yaşandı. Mahkemenin gerekçeli kararında, felçli ve görme engelli 70 yaşındaki kadına tecavüz eden 32 yaşındaki Abdullah Taşkiran'a olumlu davranışları nedeniyle iyi hal indirimi uygulandığı açıklandı.

Bilindiği gibi düzen mahkemelerinden kadın cinayetleri ve tecavüz vakalarında suçluları caydırıcı, cezalandırıcı kararlar pek çıkmamaktadır. Ataerkil, gerici kültürle kuşatılmış toplumun ortalama algısında kadına yönelik şiddetin cezai bir yaptırımı olmadığı kanısı boşuna yerleşmemiştir. Sermaye devleti ve yargısı suçu önlemek şöyle dursun, suçluyu adeta cezalandırmamaktadır. Bir tecavüzcüde iyi hal görebilen çürüyen bir düzen ve devlet gerçeğidir karşımızdaki. Bu, 2015 başından beri 145 kadının öldürüldüğü Türkiye gerçekliğidir.

Özgecan Aslan'ın vahşice katli sonrasında gündeme getirilen ve "Özgecan Yasası" olarak bilinen, Türk Ceza Kanunu'nun cinsel saldırı suçlarını düzenleyen 102. Maddesi'nde kadın katilleri için sıkça kullanılan "iyi hal" ve "haksız tahrik" indirimine son verilmesini ön gören kanun teklifi, geçtiğimiz günlerde meclise sunuldu. Öncesinde sosyal medya üzerinden imza kampanyası ile duyurulan bu kanun değişikliği teklifi kapsamında, çocuk yaşta evliliklerin önüne geçmek için de "rıza" kavramı kaldırılarak ceza artırımı öngörülüyor.

Kadın cinayetlerinde "iyi hal" indiriminin kaldırılması kuşkusuz ki anlamlı olacaktır. Ancak böylesi hukuksal kazanımların mevcut düzen gerçekliğinde ne denli yetersiz olduğu ortadadır. Böylesi hukuksal önlemler olsa da kurulu düzen devam ettikçe kadına yönelik şiddet bitmeyecektir.

Şöyle ki toplumsal bir mücadelenin konusu

olduğunda devlet kimi önlemler almaya gidebilmekte, hatta yasalar da çıkartmaktadır. Tıpkı Güldünya Tören'in katlinden sonra "töre cinayetleri" ile ilgili bir yasanın ya da Ayşe Paşalı'dan sonra "Koruma Kanunu" ile ilgili yasanın çıkması gibi. Ancak mevcut gerçeklikte böylesi yasalar çıksa dahi kadınlar yine töre adı altında katledilmekte ya da devlet koruması altında olsalar da öldürülmektedirler.

Özgecan Aslan'dan sonra da kadın cinayetlerinde "Ağırlaştırılmış Müebbet Hapis" in yasalaşması için pek çok kadın örgütlenmesi mücadele veriyor. Ancak böylesi yasal önlemlerin gerçek yaşamda oldukça yetersiz olduğu unutulmamalıdır.

Sermaye düzeni ve devleti kadına yönelik şiddetin doğrudan sorumlusudur. Son dönemlerde AKP gericiliğiyle birlikte giderek artan ayrımcı söylemler kadına yönelik şiddeti tırmandırmaktadır. Bundan kaynaklı yasal düzenlemeler gerçekleştirilse dahi bu sorunu önleyici olmayacaktır. Zira bu düzenin pisliğinden sürekli kadına yönelik şiddet türemektedir. Bugünden kadına yönelik şiddete karşı verilen mücadeleyi her alanda sürdürmek önemli ve gereklidir. Ancak bu mücadeleyi kurulu düzeni toplumsal bir devrim yoluyla yıkmaya mücadelesi ile birlikte ele almak gerekmektedir.

Bilecik'te kadın cinayeti

Boşanmak isteyen kadınlar, aile kurumunu ve erkek egemenliğini yücelten burjuva politikaları nedeniyle katledilmeye devam ediliyor. Bilecik'te Yasemin Örencik adlı kadın boşanmak istediği için av tüfeğiyle vurularak katledildi.

Mahkeme tarafından eşinden uzaklaştırma kararı bulunan Mustafa Örencik, 6 Temmuz sabahı boşanmak isteyen eşi Yasemin Örencik'in oturduğu eve giderek tekmeyle kapıyı kırdı. Yasemin Örencik saldırıya karşı kendisini bıçakla savunmaya çalışarak apartmandan dışarı çıksa da Mustafa Örencik'in açtığı ateşin hedefi oldu.

Kadın katili daha sonra av tüfeğini başına dayayarak intihar etti.

Öldürülen kadının cansız bedeni Bilecik Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

Yasemin Örencik'in komşularının uzaklaştırma kararına rağmen Mustafa Örencik'in evin karşısına gelerek beklediğini belirtmesi, polislin tacizleri engellemek için hiçbir şey yapmadığını gösterdi.

"İyi hal" indirimi katilleri cesaretlendirdi

Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu'nun çağrısıyla 5 Temmuz'da Kadıköy Boğa Heykeli önünde toplanan kadınlar kadına yönelik şiddeti ve kadın cinayetleri karşısında katillere uygulanan "iyi hal" ve "haksız tahrik" indirimlerini protesto etti.

"Kadın katliamı sürüyor. Susmuyoruz, yılmıyoruz, dayanışmayla hayatlarımızı savunuyoruz" pankartının açıldığı eylemde kadın cinayetlerinin anlık cinnetle değil sistematik bir şekilde işlendiği ifade edildi. Bunun görmezden gelinmesinin ise katilleri cesaretlendirdiği söylendi.

Sadece son 6 ayda kadın katillerinin yargılandığı 26 davanın 13'ünde erkek egemen düzen mahkemelerinin katillere "iyi hal" ya da "haksız tahrik" indirimi uygulaması teşhir edildi.

Açıklamanın devamında meclisteki partilere seslenilerek şu ifadelere yer verildi:

"Kimi siyasetçiler savaş hazırlıkları üzerinden koalisyon senaryoları düşünceğine, kadın katliamını sona erdirmek için erkek şiddetini engelleyecek politikaları bir an önce harekete geçirmeyi düşünsün! Bizler kadına yönelik şiddetin sebeplerini araştırmak için kurulan işlevsiz komisyonlar değil, kadınların katledilmesini engelleyecek politikalar istiyoruz!"

Göz göre göre gelen cinayetlere karşı herkese sorumluluk düşüyor. Yıllarca sustunuz, gözünüzün önündeki şiddete ses çıkarmadınız, erkekleri engellemediniz!"

Biz kadınlar artık ölümü göze alarak boşanıyoruz, toplumdaki dışlanmayı göze alarak tecavüzcüleri teşhir ediyoruz! Bizler birbirimizden cesaret buluyoruz. Erkek şiddetine karşı mücadelemizi, dayanışmamızı büyütüyor, birbirimize güç oluyor, çare oluyoruz!"

Kadın tutsakların hücrelere sevk planına protesto

Sermaye devletinin Bakırköy Hapishanesi'ndeki kadın tutsakları hücre modelindeki Silivri 9 No'lu F Tipi Hapishanesi'ne sevk etme planına karşı 8 Temmuz'da eylem yapıldı.

Adam-Der, ÇHD İstanbul Şubesi, Devrimci 78'liler, Emekliler Meclisi, HDP, Hukukta Sol Tavrı Derneği, İHD İstanbul Şubesi, KJA İstanbul, Komünist Kadınlar, ÖDAV, ÖHD İstanbul Şubesi, Tutuklu Aileleri ile Dayanışma Derneği, TOHAV, TAYAD ve SDP Bakırköy Hapishanesi önünde bir araya gelerek "Hapishanelerde tecrit ve sürgüne hayır!" yazılı pankart açarak sevk planını protesto etti. Eylemde "İçerde dışarda hücreleri parçala!", "Biji berxwedana zindana!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" ve "Tecrite hayır!" sloganları atıldı.

Eylemde ilk sözü alan ÇHD İstanbul Şube Başkanı Gökmen Yeşil, tecrit saldırısına karşı tarihe yazılan Ölüm Orucu Direnişi ile 19 Aralık Katliamı'nı hatırlattı ve tecrit saldırısının hala devam ettiğini vurguladı. Yeşil, devletin hedefinde şimdi kadın tutsakların olduğunu belirterek süreci takip etmeyi sürdüreceklerini ifade etti.

"Kabul edilemez"

Eylemi örgütleyen kurumlar adına ortak basın açıklamasını ÖHD İstanbul Şubesi'nden Ruken Gülağacı okudu. Gülağacı, Bakırköy Hapishanesi'nde bulunan kadın tutsakların Silivri 9 No'lu F Tipi Hapishanesi'ne sevk edilmesi planı ile kadın tutsakların tecrit dayatmasının hedefi haline geldiğini söyledi. F tipi hapishanelerin tecrit koşullarının yanı sıra şehirlerden çok uzakta olmasının da onu bir işkence aracı haline

getirdiğini kaydeden Gülağacı, şöyle konuştu:

"19-22 Aralık 2000'de 28 tutsağı katletme pahasına, hatta 'biz daha fazla kayıp bekliyorduk, beklediğimizden az oldu' diyerek daha fazlasını öldürmeyi göze alıp tecrit politikasını uygulamaya geçiren siyasi iradenin yeni faşizmin F tipi tecrit modelindeki ısrarı sürmektedir. Bu kez de kadın siyasi tutsaklar hedeftedir. Bu kabul edilemez..."

"Yeni bir 'Hayata Dönüş' muhtemeldir"

İmzacı olan kurumlar adına sevk saldırısına karşı çıkmalarının gerekçelerini açıklayan Gülağacı, ilk olarak 1 ve 3 kişilik hücrelerden oluşan Silivri 9 No'lu F Tipi Hapishanesi'nin tecrit esasına dayalı olduğunu belirtti. Gülağacı, ikinci gerekçelerini ise şu şekilde dile getirdi:

"Silivri 9 No'lu F Tipi Hapishanesi kreş, gündüz baskın evi, hapishanelerde anneleri ile birlikte kalmakta olan çocukların eğitimi için özel olarak tasarlanmış eğitim-öğretim ve yine rehabilitasyon merkezlerinden yoksundur. Ayrıca Silivri 9 No'lu Kapalı Hapishanesi 1500 kişi kapasiteye sahip olup, 1500 kişilik tutuklu ve hükümlüye hizmet verebilecek hastane imkanlarından yoksundur."

Bir kısım siyasi kadın tutsağın tecrit hücrelerine girmeyecekleri ve saldırı durumunda direneceklerine dikkat çeken Gülağacı, "19-22 Aralık 2000 tarihlerinde gerçekleşen ve onlarca tutsağın katledildiği, yüzlercesinin de yaralandığı 'Hayata Dönüş' katliamı benzeri bir sonuç doğması muhtemeldir" dedi.

Basın açıklamasını ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı ve saygı duruşunda bulunuldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Enternasyonal EKK toplandı

Enternasyonal Emekçi Kadın Komisyonu, 6 Temmuz'da gerçekleştirdiği toplantıyla hem gündemdeki gelişmeleri tartıştı hem de önümüzdeki süreçte yürüteceği çalışmaları planladı. Tartışmalarda, kadın çalışmasında kültürel çalışmanın önemi ve yöntemleri üzerinde durularak bütün bölgelerde yürütülen kültürel çalışmayı aynı çatı altında toplamak gerektiğine dikkat çekildi. Kültürel çalışmaya merkezi bir biçim kazandırmak konusunda fikir birliği sağlanırken bir sonraki toplantıda bölgelerin bu konudaki somut önerilerini sunmaları karara bağlandı.

Toplantıda, 1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle "Savaş ve Kadın" şiarıyla Enternasyonal EKK'nın ikinci bülteninin hazırlanması planlandı. Ayrıca 24 Kasım vesilesiyle "Kadın ve Şiddet" konulu üçüncü bülten hazırlıklarına başlanması kararlaştırıldı.

Enternasyonal EKK'nın örgütsel sürecinin değerlendirilmesi yapıldığı toplantıda süreçlere müdahale ve refleks tepkilerde yaşanan zayıflıkların giderilmesi gerektiğinin altı çizildi. Eylül ayında gerçekleştirilecek iki günlük toplantının gündemi ve tartışma konuları belirlendi.

Toplantıda Yunanistan'da gerçekleştirilen referandum ve Avrupa'nın ikiyüzlü mülteci politikası üzerine de tartışmalar yapıldı.

Kızıl Bayrak / Almanya

Ferhunde'nin katilleri aklandı

Afganistan'da polis gözetiminde 28 yaşındaki Ferhunde Muhammed'in linç edilmesini körükleyen katil, devlet tarafında aklandı. Afganistan Temyiz Mahkemesi, linç saldırısının başladığı türbenin nöbetçisi olan ve Ferhunde ile tartıştıktan sonra iftiralar eşliğinde kalabalığı linçe çağıran Omran'ı aklarken hunharca işlenen cinayette rol oynayan 4 kişiye daha verilen idam cezasını bozdu.

Kadın hakları örgütleri, mahkemenin gizli celsede aldığı karara tepki gösterdi. Ferhunde davası için kampanya yürüten Wasjima Frogh, mahkemenin yalnızca Taliban hareketinin değil, tüm Afgan sisteminin kadınlara baskı uyguladığını ortaya koyduğunu belirtti.

28 yaşındaki üniversite öğrencisi Ferhunde Muhammed, muska yazan bir gericiye "yaptığının doğru olmadığını" söylemesi üzerine Kur'an'ı yakmakla suçlanarak linç saldırısına uğramıştı. Polis genç kadının linç edilmesini izlemekle yetinirken gerici grup, Ferhunde'nin cansız bedenini ateşe vermişti.

Greif Direnişi: Sınıf hareketinin devrimci geleceği!

İstanbul Hadımköy’de Amerikan tekeli Greif çuval fabrikasında gerçekleşen işgal ve direnişi anlatan kitap hazırlandı. Eksen Yayıncılık tarafından “Greif Direnişi: Sınıf hareketinin devrimci geleceği” adıyla hazırlanan kitapta, Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde yeni bir dönemin kapısını aralayan bu şanlı direniş değerlendirmeler, röportajlar ve direniş haberleriyle okura sunuluyor. Kitabın ‘Sunuş’ ve ‘İçindekiler’ bölümlerini okurlarımızın ilgisine sunuyoruz.

Sunuş

10 Şubat 2014 günü Hadımköy Greif fabrikasında başlayan ve 60 gün süren sarsıcı işgal eylemi, zaman zaman yaşanan çıkışlara rağmen yıllardır yaşadığı kısır döngüyü aşamayan sınıf hareketinde militan bir ileriye atılışın ifadesi oldu. 12 Eylül sonrasında gerçekleşen direnişlerden belirgin farklılıklar taşıyan bu uzun soluklu ve örgütlü işçi eylemi, nasıl bir mücadele anlayışı ve çizgisiyle sınıf hareketinin önündeki engellerin aşılabileceğini ve ileriye taşınabileceğini gösterdi.

Dar ekonomik taleplerin ötesine geçilerek, işçi sınıfına kölelik koşullarını dayatan taşeron sistemine karşı İstanbul Hadımköy’den yükseltelen direniş bayrağı, başta işçi ve emekçiler olmak üzere toplumun çok değişik kesimleri tarafından büyük bir heyecan ve coşkuyla karşılandı. Cüretli bir çıkışın ifadesi olan bu fiili direniş, mücadeleye dair inanç, güven ve umut aşılayarak, son derece anlamlı bir desteğin ve dayanışmanın konusu oldu.

Bununla birlikte, sınıf hareketinin kötürümleşmesinde çok önemli bir rol oynayan sendikal bürokrasinin denetimi nedeniyle, işçi sınıfının örgütlü kesimlerinin desteğini alamadı. Çünkü Greif, sadece kapitalist patronlara değil, sendikal reformizmin sınıf hareketini kötürümleştiren yasal-icazetçi çizgisine karşı da yükseltelen bir mücadele bayrağı oldu. Direniş süreci boyunca sendika bürokratlarının dayatmalarına ve ihanetine

karşı yürütülen ilkeli ve kararlı mücadele gericilikle karşılandı. DİSK’te cisimleşen sendikal reformizm Greif gibi bir direnişe sırtını dönmekle kalmadı, grev kırılcılığı yaparak ihanetin dipsiz kuyusunda debelenen DİSK Tekstil çetesine açıkça destek sunabildi. Böylece Greif Direnişi sendikal cephede yaşanan yozlaşma ve çürümenin boyutlarına yepyeni bir düzeyde açıklık getirdi.

Greif, kendi sınırları içinde etki yaratarak geride kalmış bir direniş değil, sınıf hareketinin devrimci geleceğidir. Devrimci bir önderliğe sahip olmak sayesinde her açıdan örnek ve yüz ağartıcı bir pratiğin sergilendiği bu militan işçi eylemi, sınıf hareketi açısından paha biçilmez kazanımlarıyla, dersleri ve deneyimleriyle, yeni dönemde ileriye atılan tüm sınıf bölüklerine yol göstermektedir.

Nitekim aradan geçen bir yıllık süreçte sınıf hareketi bünyesinde yaşanan gelişmeler bunun doğrulanması olmuştur. Greif’in fiili direniş çizgisini simgeleyen “İşgal, grev, direniş!” sloganı pek çok işçi

eylemi ve direnişinde yankılanmış, yer yer kısa süreli işgal eylemleri gerçekleşmiştir.

Yakın dönemde yasaklamayla yüzyüze kalan metal grevi sürecinde metal işçilerinden yansıyan mücadele ruhuna, eylem biçimlerine, talep ve şiarlarına bakıldığında, Greif’in mücadele çizgisinin etkisi çok daha açık bir biçimde görülmektedir. Gebze’de gerçekleştirilen mitingde ve birçok fabrikada “İşgal, grev, direniş!” sloganı büyük bir kararlılık ve coşkuyla yükseltilmiş, Ejot işçileri fabrika işgali gerçekleştirmiştir. Metal işçilerinin direnme isteği ve kararlılığı karşısında sendika bürokratları, arkasında durmak gibi bir niyetleri olmasa da, grev kararı almak zorunda kalmışlardır.

Metal grevi sürecinde yaşananlar, Greif’in açtığı yoldan, sınıf hareketi saflarında fiili-meşru mücadele eğilimi ve bilincinin gelişmeye başladığının somut bir göstergesi olmuştur.

Aradan bir yıl geçtikten sonra Greif’te taşeron sisteminin kalkması, Greif Direnişi’nin etkisine ve gücüne bir başka önemli göstergedir. Greif işçilerinin taşeronu hedefleyen mücadelesini “hayalcilik”le suçlayan satılık sendika ağaları bugün tam bir arsızlıkla bunu kendi başarıları gibi sunmaya çalışsalar da, Greif’te taşeron sistemine son verdirenin bu sarsıcı direniş olduğu tartışmasız bir gerçekliktir.

Eğer, bedel ödemeyi göze alarak büyük bir kararlılıkla öne atılan Greif’in direnişçileri sendikal ihanet ile yüzyüze kalmasalardı, Greif Direnişi, sınıf hareketi açısından çok daha büyük kazanımlarla sonuçlanacak, sınıfın örgütlenmesinin önündeki en önemli engellerden biri olan taşeron sistemine büyük bir darbe olacaktı. Ancak, sözde “taşeron cumhuriyeti”ne bayrak açan çürümüş sendikal bürokrasi, direniş çizgisinin karşısına çıkarak yasal-icazetçi çizgiyi dayatmakla kalmamış, kapitalist patronlarla açık işbirliğine dayalı ihanet karşısında utanç verici bir tutum sergilemiştir.

Buna rağmen Greif Direnişi kazanmıştır! Hem Greif’te taşeron sistemine son vererek, hem

de taban inisiyatifine dayalı örgütlenmesi ve fiili direnme çizgisiyle sınıf hareketinde yeni bir dönemin önünü açarak! Greif'in direniş çizgisinin, dersleri ve deneyimlerinin yol gösterdiği devrimci bir sınıf hareketi önüne çıkan engellerle baş etmeyi, daha ileri bir direniş pratiği sergilemeyi başarabilecektir.

Ağırlıklı olarak 60 günlük işgal sürecini ele alan elinizdeki kitap, değişik bölümlerden oluşmaktadır.

Greif Direnişi'nin sınıf hareketi açısından anlamını ve önemini, derslerini ve deneyimlerini ele alan ve sendikal ihaneti irdeleyen ilk iki değerlendirme TKİP Merkez Yayın Organı Ekim'de yayınlanmıştır.

"Gün gün Greif Direnişi" başlığını taşıyan bölüm, kızılbayrak.net sitesinde yer alan direniş günlükleri ve haberlerden derlenmiş, işgal süreci olanaklı olduğu ölçüde tüm zenginliği ile yansıtılmaya çalışılmıştır.

60 günlük fabrika işgali döneminde gerçekleştirilen tüm eylem ve etkinlikler, yürütülen faaliyetler, Fabrika Komitesi ve İşgalci Greif İşçileri adına yapılan ve sürecin seyrinin anlaşılmasını kolaylaştıran önemli açıklamaların yer aldığı bu bölümde, yanı sıra, işgal fabrikasına ziyaretler, dayanışma faaliyetleri, destek eylemleri ve açıklamaları ile mesajlar, kısaca da olsa gün gün verilmiştir.

Fabrikaya polis operasyonunun ardından direnişin değişik bir kapsam kazanarak DİSK Genel Merkezi'nde sürdüğü süreç ise mümkün mertebe özetlenmiş, bu dönemde yapılan çok sayıda açıklamaya ne yazık ki yer verilememiştir.

Baştemsilci Orhan Purhan ile işgalin ilk haftasında yapılan röportajda direniş öncesi örgütlenme ve işgale giden süreç anlatıldığı için, tercihen direniş günlükünün önüne alınmıştır.

Direnış günlükünün sonuna ise, ihanet sürecinin tanıdığı olan Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi ile Greif işçilerinin avukatlarının açıklamaları eklenmiştir. Bu açıklamalar, Rıdvan Budak çetesinin ihanetini, polis operasyonuna nasıl zemin hazırlandığını ve DİSK'in de bu utanca nasıl ortak olduğunu belgelemektedir.

Bu bölümü, "Greif işçi sınıfı adına açılmış bir mücadele bayrağıdır!" başlığını taşıyan, Greif Direnişi'nin öncülerıyla Ocak 2015'de yapılan kapsamlı

bir röportaj izlemektedir. Röportaj, direniş günlükünün yansıtmakta yetersiz kaldığı arka plan ile direnişin deneyimleri ve dersleri açısından önem taşımaktadır. Ön örgütlenme deneyimi ayrıntılı olarak ele alınmakta, işgal ve sonraki süreçte yaşanan fakat kamuoyuna tam yansıtılmamış olan birçok noktaya açıklık getirilmektedir. Örgütlenme ve direniş süreci boyunca nasıl bir bakış açısıyla hareket edildiği, işçilerin bilincini geliştirmek için nasıl bir mücadele çizgisi izlendiği, Greif'in diğer fabrikalarını örgütlenme çabaları, toplu sözleşme görüşmelerinde yaşananlar, taşeron provokasyonunun içyüzü, operasyon gecesi, DİSK-Tekstil'in ihaneti ile DİSK yönetiminin buna sunduğu destek, sendikal cephedeki çürüme vb., somut anlatımlar üzerinden ortaya konulmaktadır.

"Hayal' nasıl gerçek oldu!" başlıklı bölümde, "Greif'te taşeron kalktı" haberleri üzerine kaleme alınmış iki yazı yer almaktadır.

Bunu izleyen bölüm, "Greif Emekçi Kadın Komisyonu deneyimi"ni kısaca ele alan bir değerlendirme ile direnişçi kadın işçilerle yaşadıkları sürece ilişkin yapılan bir röportajdan oluşmaktadır.

"Direnişe içerden tanıklık" başlıklı yazı, başından sonuna kadar direnişin bir parçası haline gelen bir sınıf devrimcisinin gözlemlerini ve değerlendirmelerini içermektedir.

"Direnişe ilişkin değerlendirmeler" bölümünde, işgal süreci boyunca Kızıl Bayrak'ta yayınlanan, direnişin seyrine bağlı olarak kaleme alınmış olan ve sürecin anlaşılmasını kolaylaştıran çok sayıda değerlendirmeden en önemlilerine yer verilmiştir.

İşgal sürecinde çok değişik kesimler tarafından kaleme alınan, direnişi değerlendiren ve selamlayan yazılar "Greif hakkında yazılanlar" başlıklı bölümde yer almaktadır.

Bütün bir süreç boyunca direnişe maddi-manevi çok yönlü bir destek sunan BİR-KAR'ın (İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu) kaleme aldığı metin, yurtdışında yürütülen destek kampanyası ile "Dersleri ve kazanımları"ni ele almaktadır.

"İhanet dosyası" ise, Tarih'ten bugüne değişik işçi direnişleri üzerinden, Rıdvan Budak ile DİSK Tekstil Sendikası'nın ihanet dolu geçmişini sergilemektedir.

Temmuz 2015

DEV TEKSTİL'den örgütlenme çağrısı

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), genel kurul öncesinde yürüttüğü faaliyetlerle tekstil işçilerini örgütlenmeye çağırdı.

Küçükçekmece'de yaygın çağrı

DEV TEKSTİL, yaklaşan Genel Kurul süreci öncesinde tekstil işçilerine seslenerek kölece çalışma koşullarına karşı örgütlenme ve DEV TEKSTİL'e üye olma çağrısı yaptı. Geçtiğimiz hafta Kigılı, Kom ve Polimer fabrikalarına bildiri dağıtımını yapan DEV TEKSTİL üyeleri, diğer yandan da afiş çalışması yaptı.

"İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için DEV TEKSTİL'de örgütlen!" şiarlı afişler dün Gaziosmanpaşa Meydan, Bereç-Tekstilkent Sanayi Sitesi ve çevresi, Rami ve Küçükköy yoluna, İkitelli'de Atatürk Mahallesi, Masko çevresi ve Bağcılar yolu üzerine yapıldı.

Aksaray'da

Colins Eroğlu Tekstil işçilerine çağrı

DEV TEKSTİL üyeleri, Aksaray ilinde bulunan Colins Eroğlu Tekstil fabrikasında çalışan işçilere servis duraklarında bildiri dağıtımını yaparak sendikal örgütlenme çağrısı yaptı.

Fabrika özgülünde hazırlanan bildirilerle; fabrikada sendikanın bulunmadığı, işten çıkarılmaların, iş kazalarının, yemek sorunun, fazla mesai ve mesailerin maaşa yansımaması gibi bir dizi sorunun bulunduğu hatırlatıldı. Colins Eroğlu Tekstil işçileri yaşadıkları tüm bu sorunlar karşısında DEV TEKSTİL'de örgütlenmeye çağrıldı.

Bildirilerde ayrıca işçilere DEV TEKSTİL ile iletişime geçerek bölümlerde örgütlenmeleri ve kendi temsilcilerini seçerek yaşadıkları sömürü koşullarına karşı birlikte mücadele etmeleri çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece - Aksaray

İNSANCA ÇALIŞMA VE YAŞAM KOŞULLARI İÇİN

DEV TEKSTİL'DE ÖRGÜTLEN!

Kamu emekçilerinin yaz kampı başarıyla gerçekleşti

Kamu Emekçileri Forumu olarak yaz kampını planladığımız gibi 3-4-5 Temmuz'da Büyükdada gerçekleştirdik. Her ne kadar forum toplantılarına sürekli katılan dostlarımızdan bir kısmının kampa katılamaması bir eksiklik yarattıysa da kamp genel anlamda başarıyla gerçekleşti.

İlk sunum sınıflar mücadelesinin tarihi üzerine gerçekleşti. Sunumda üretim ilişkisiyle üretici güçlerin karşılıklı ilişkisinin toplumsal altyapıyı oluşturduğu; din, hukuk, devlet ve bilinç gibi üstyapı unsurlarının alt yapıdaki bu karşılıklı hareket tarafından belirlendiği ortaya kondu. Bu bağlam içinde köleci, feodal ve kapitalist dönemlerde gerçekleşen sınıf savaşımından bazı örnekler verildi. Sunumda, günümüzde toplumsal mücadelenin dünyanın her yerinde ivme kazandığı ve yeni bir döneme girildiği vurgulandı.

İkinci sunum sınıf savaşımının biçimleri üzerineydi. Bu sunumda sınıf savaşımının ekonomik, siyasal ve ideolojik olmak üzere üç biçimi olduğu, bu üç biçimin diyalektik bir bütünlük oluşturduğu vurgulandı. Sunumda çalışma ve yaşam koşullarında bir takım iyileştirmelerin gerçekleşmesi için verilen kendiliğinden mücadelenin ekonomik mücadele olduğu ve dolayısıyla bu mücadelenin sistem içinde bir takım kazanımları hedeflediği belirtildi. Sistem içinde bir takım iyileştirmeleri içeren ekonomik mücadele sırasında emekçilerin sınıf bilinçlerinin yükseldiği ve böylece iktidarı hedefleyen bir mücadeleye, yani siyasal mücadeleye yöneldiği vurgulandı.

Demokrasi-devrim ilişkisinin tartışıldığı üçüncü sunumda toplumsal sorunların çözümünde, ufkun sistem içinde demokrasi, parlamento vb. unsurlara indirgenmesinin reformist; bu ufkun ezilen sınıfların verdiği mücadeleler sonucunda kurulacak olan

sosyalizme bağlanmasının ise devrimci görüş olduğu vurgulandı. Sunumda, sorunların çözümünün sosyalizme bağlanmasının, sistem içi demokratik ve ekonomik kazanımların ve bu uğurda verilen mücadelenin önemini zerre kadar azaltmadığı vurgulandı.

Kamu emekçileri hareketinin tartışıldığı dördüncü sunumda, bir slayt gösterisi aracılığıyla, kamu emekçilerinin mücadele tarihi kısaca anlatıldı. Sunumda başta öğretmen hareketi olmak üzere, kamu hareketinin yüz yılı aşkın bir tarihinin olduğu belirtildi. Genelde kamu emekçilerinin özelde de KESK'in geldiği durumun değerlendirildiği tartışma bölümünde ise kamu hareketinin taban örgütlerinin kurulmasının hala acil bir görev olarak önümüzde durduğu vurgulandı.

Kampın üçüncü günü gerçekleştirilen ve kadın sorununun tartışıldığı sunumda, kadın sorunun tarihsel bir sorun olduğunun ve günümüzde oldukça karmaşık bir yapı kazandığının altı çizildi. Sermayenin ihtiyaç duyduğunda (2. emperyalist paylaşım savaşında olduğu gibi) kadınları kitlesel olarak emek pazarına

sürdüğü, bu ihtiyaç kalktığına ise (günümüzde olduğu gibi) ona yol vererek "asli görevlerine", yani ev işleri ve çocuk bakımına yönlendirdiği belirtildi. Bugün burjuva kadının, emekçi kadının yapmak zorunda kaldığı ev işleri ve çocuk bakımı başta olmak üzere pek çok işi hizmetçi ve bakıcılara yaptırdığı ve dolayısıyla emekçi kadının çifte ezilmişliğinin burjuva kadın için geçerli olamayacağı vurgulandı.

Yapılan sunumlarda canlı tartışmalar yaşanırken, kampa katılanların ortak kanısı sunumların oldukça başarılı geçtiği ve doyum sağladığıydı. Günlük, iki saat sabah iki saat de öğleden sonra gerçekleşen dört saatlik sunumlardan arta kalan zamanda kampa katılanlar arasında arkadaşlık ilişkilerini ve dayanışma duygularını geliştiren, kaynaşmayı sağlayan çeşitli etkinlikler yapıldı. Bu etkinlikler, kampa katılanlar arasında moralleri oldukça yükseltirken, sosyal bakımdan daha da sağlamlaşmış ilişkilerin oluşmasını sağladı.

Kampa Katılan Bir Eğitim Emekçisi

KESK TİS sürecini değerlendirdi

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), 8 Temmuz'da Genel Merkez binasında düzenlediği basın toplantısında kamu emekçilerinin enflasyon karşısındaki kayıplarını ve 2016-2017 yıllarını kapsayacak TİS süreci değerlendirdi. KESK'e bağlı sendikaların genel başkanlarının ve MYK üyelerinin katılımıyla gerçekleştirilen basın toplantısında basın açıklamasını KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen okudu.

Özgen, 2016-2017 yıllarını kapsayan üçüncü dönem toplu sözleşme görüşmelerinin kamu emekçileri ve emeklilerinin yanı sıra aileleri de katıldığında 20 milyon kişiyi ilgilendirdiğini belirterek toplu sözleşme görüşmelerinin Ağustos ayının ilk iş günü başlayacağını, uyuşmazlık durumunda da 31 Ağustos'ta sona ereceğini kaydetti. 2014-2015 yıllarını kapsayan 2. Dönem Toplu Sözleşme görüşmelerinin AKP hükümeti ve yandaş konfederasyon işbirliği ile oldubittiye getirildiğini hatırlatan Özgen, şöyle

konuştu:

"Tarihe kara bir leke olarak geçen satış sözleşmesi ile kamu emekçilerinin 2014 yılı maaşlarında net 123 TL ile yıllık ortalama % 5,2 artış yapılmıştı. Kamu emekçileri tarihinde ilk defa enflasyon farkı verilmemesinin düzenlendiği söz konusu satış sözleşmesi ile taban aylık katsayısına bağlı ödeme tutarlarında da hiçbir artış yapılmamıştı."

Kamu emekçilerinin satış sözleşmesinin ağır faturasını ödemeye devam ettiğine dikkat çeken Özgen, enflasyondaki gerçek artış oranlarını ortaya koyarak kamu emekçilerinin yaşadığı hak gasplarına vurgu yaptı.

2014 yılı farklarının maaşlara yansıtılmasını isteyen Özgen, toplu sözleşme takvimi Eylül ya da Ekim ayına alınması gerektiğini ifade etti.

Özgen, 15 Temmuz 2015 Çarşamba günü ülke genelinde yapacakları bordo yakma eylemleri ile taleplerini dile getireceklerini söyledi.

Hozan Serhad: Müzikten mücadeleye uzanan uzun yol...

Tarihte halklar hep ozanlar çıkarmıştır. Ozanlık geleneği doğası gereği halkın içinden çıktığı için, ozanlar genelde halkın sesi soluğu olmuştur. Genel olarak aydın, sanatçı ve yazarlarda olduğu gibi bunun bir parçası denilebilecek ozanlar da toplumun bir parçasıdır ve toplumun ruh halinin, hareketinin ve sorunlarının doğal bir taşıyıcısıdır. Yani ozanlık en basit tabirle bir nevi iletişim, yorum ve değiştirme iradesidir.

Ozanlar kendini toplumun örgütlülük ve hareketlilik düzeyine göre de konumlandırabilir. Kimi halk ozanları sadece tek başına bir ozan olarak “sahne”ye çıksa da kimi ozanlar ise daha ileriden bir bilinç-irade göstererek, sisteme karşı örgütlü bir duruş sergileyebilirler. Rahatsızlığını duydukları bu sömürü düzenini değiştirmenin tek başına olamayacağını kavrar ve düzene karşı daha güçlü mücadele edebilmenin imkanlarını var ederler.

Tabi böylesi bir durumda da mücadelenin mantıklı bir sonucu olarak sermaye sınıfının daha bir dikkatini çeker ve ekstra baskılarla da karşı karşıya kalabilirler.

10 Temmuz 1999’da mücadele içerisinde katledilen Hozan Serhad bunun ön açık örneklerindendir. Asıl adı ile Süleyman Alpdoğan, ezilen bir ulus olan Kürt ulusuna mensup olması ile tanınmış ve sanatçı yaşamı ile de örnek bir kişiliktir. “Payize”, “Ağrı’nın İsyen Kızı ‘Hewlêr’” gibi birçok eseri müzik dünyasına kazandırmış olan Serhad’ın yaşamı Ağrı’nın Eleşkirt ilçesinde, 24 Temmuz 1970 tarihinde başlamıştır. Yedi yaşlarında abisinin istememesine rağmen başlayan sanat tutkusu bir süre sonra abisi nezdinde de dikkate değer olmaya başlamıştır. Abisi Arif Alpdoğan o dönemi şöyle anlatıyor:

“Evde bir tek bağlamamız vardı. O bağlamayı almak için annemle bir yıllık emeğimizi sarfettik. O çok meraklıydı. Bağlamaya bir şey olur diye korkuyordum. Çok kavgaya ettik... Pes etmedi. Fakat aradan bir yıl geçti, benden daha iyi melodiler çıkarmaya başladığını gördüm. Onda bu hırs ve azmi görünce, destek olmaya başladım.”

Türkiye’de ’80’li yılların ortalarından itibaren “çocuk şarkıcı” furyası başlamıştır. O dönem Serhad da bu furaya katılan isimler arasında er almıştır. İlk albümü olan “Gülo”yu Murat Esen adıyla, bugünkü İMÇ (İstanbul Manifaturacılar Çarşısı) denilen, plak şirketlerinin bulunduğu yerde çıkarır. Ancak bu sömürü düzeni sanat ile ilgilenmek isteyip de başarılı olamayan bir çok kişiye yaptığını “Murat Esen”e de yapar. Ve Serhad tekrar Ağrı-Patnos’a dönmek zorunda kalır. Sonuçta sanat yapmak da tekellerin elindedir ve sanat piyasası denilen mengenenin arasında sıkışıp kalmıştır.

1988’de İzmir Devlet Konservatuari’ni kazanır. Müzik alanında giderek daha da yetkinleşmeye başlamıştır. Bu dönemde siyasal olarak da sorgulamalar yapmıştır. Ulusal ve siyasal bilinci gelişmeye başlayan Serhad, Kürt kimliği, sanatı ve müziği üzerine araştırmalar yapmaya yönelir. Xelil Xemgin, Serhad için şunları söylemektedir: “Ruslar için Aleksandr Sergeyeviç Puşkin ne önem taşıyorsa, Edith

Piaf Fransızlar için ne kadar değerliyse, Kürtler için de Hozan Serhad ve Sefkan, Mizgin gibi sanatçılar da aynı önemi taşıyorlar.”

Serhad için üniversite yılları politik bilincinin geliştiği yıllar olsa da daha özel olarak ’91 yılı örgütlü mücadeleye katıldığı ve devrimcileşme yönünde daha net ve kararlı olduğu yılları işaret eder. Ve artık düzenle bağlarını koparmıştır. O yıllarda üniversitede tanışıp evlendiği Yıldız isimli yurtsever, yapılan operasyonlarda tutuklanarak cezaevine konur. Bu arada Serhad ise önce Haftanın’e, oradan Mahsun Korkmaz Akademisi’ne geçer. Müzik eğitimindeki yetkinliği göz önünde bulundurularak Avrupa’da kültür-sanat faaliyetleri için Hünerkom’a gönderilir. Böylece 4 yıl sürecek bir kültür maratonu da başlamış olur.

Serhad kedinin müzikle sınırlandırmayarak tiyatro ile de ilgilenmiştir. Bununla beraber Kürt Müziği’ne dönük asimilasyon saldırılarının farkındadır. Başta TRT olmak üzere Kürt Müziği’nin asimile edilmesinde birçok “sanatçı” ve kurum seferber olmuştur. Serhad bu durumu şöyle yorumlamıştır: “Bizim güçlü bir kaynağımız var. O kaynağa dönüş, özellikle orada Kürt kültürünü ortaya çıkarmak, bize düşüyor. Bugüne kadar dengbêjler belli bir noktaya getirdiler, biz bunlara el atmazsak ortada kaybolacak. Zaten Türkleştiriliyor. İzzet Altınmeşe, Nuri Sesigüzel gibileri örnektir. Eski parçalarımızı çıkaralım, okuyalım, geleceğe aktaralım, bunlar kaybolmasın.”

Bu mücadelenin asıl olarak Avrupa’da değil, birebir kendi topraklarında verilmesi gerektiğini düşünen Hozan Serhad 1996 yılında kaynağa dönüşü gerçekleştirmiştir. Zap’ta birkaç ay kaldıktan sonra, Hewlêr’de bulunan Mezopotamya Kültür Merkezi’ne ulaşmış, Kürdistan’ın hemen hemen her yerinde düzenlenen kültür sanat etkinliklerine katılarak mücadelesini bu yönde sürdürmüştür. Özellikle Süleymaniye’deki Güzel Sanatlar Akademisi Orkestrası’da yoğun olarak emek harcamıştır.

16 Mayıs 1997’de PDK peşmergeleri MKM ve Heyva Sor kurumlarını ablukaya almış, MKM’de

bulunan sanatçıların bir kesimini katletmiştir. Ancak katliamdan dört gün önce Süleymaniye’ye geçen Hozan Serhad’ın, yine yüzünü gösteren ihanet üzerine yazdığı “Hewlêr”, yaşananları tüm gerçekliği ile ortaya koymaktadır.

Aklının bir yerinde hep var olan Botan’da klip çekme düşüncesi, nihayetinde onu yollara düşürmüştür. Tabi yola yalnız çıkmayan Serhad’ın içerisinde bulunduğu ekip Hakkari’de Türk ordusu ile çatışmaya girmiştir. Bu çatışma sonucunda Hozan Serhad sağ olarak ele geçmiş, 10 Temmuz 1999’da işkencede katledilmiştir.

Hozan Serhad’ın eserleri bugün hala eylemlerde, mitinglerde ve mücadelenin birçok alanında dillerdedir. Hozan Serhad şimdi aramızda olmayabilir ama eserleri ile yaşatılmaya devam edilmektedir. Ve mücadele içerisinde yeni Hozanlar ortaya çıkmaktadır.

Anısı önünde saygı ve sevgi ile eğiliyoruz.

F. Deniz

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/27 * 10 Temmuz 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

İstanbul Hadımköy'deki Amerikan tekeli Greif çuval fabrikasında sınıf hareketinin devrimci geleceğini temsil eden fabrika işgalinin deneyimi ve dersleri...

ÇIKTI!

Greif Direnişi

Sınıf hareketinin devrimci geleceği

"Dar ekonomik taleplerin ötesine geçilerek, işçi sınıfına kölelik koşullarını dayatan taşeron sistemine karşı İstanbul Hadımköy'den yükseltelen direniş bayrağı, başta işçi ve emekçiler olmak üzere toplumun çok değişik kesimleri tarafından büyük bir heyecan ve coşkuyla karşılandı. Cüretli bir çıkışın ifadesi olan bu fiili direniş, mücadeleye dair inanç, güven ve umut aşılayarak, son derece anlamlı bir desteğin ve dayanışmanın konusu oldu.

Bununla birlikte, sınıf hareketinin kötürümleşmesinde çok önemli bir rol oynayan sendikal bürokrasinin denetimi nedeniyle, işçi sınıfının örgütlü kesimlerinin desteğini alamadı. Çünkü Greif, sadece kapitalist patronlara değil, sendikal reformizmin sınıf hareketini kötürümleştiren yasal-icazetçi çizgisine karşı da yükseltelen bir mücadele bayrağı oldu. Direniş süreci boyunca sendika bürokratlarının dayatmalarına ve ihanetine karşı yürütülen ilkeli ve kararlı mücadele gericilikle karşılandı. DİSK'te cisimleşen sendikal reformizm Greif gibi bir direnişe sırtını dönmekle kalmadı, grev kırılcılığı yaparak ihanetin dipsiz kuyusunda debelenen DİSK Tekstil çetesine açıkça destek sunabildi. Böylece Greif Direnişi sendikal cephede yaşanan yozlaşma ve çürümenin boyutlarına yepyeni bir düzeyde açıklık getirdi.

Greif, kendi sınırları içinde etki yaratarak geride kalmış bir direniş değil, sınıf hareketinin devrimci geleceğidir. Devrimci bir önderliğe sahip olmak sayesinde her açıdan örnek ve yüz ağartıcı bir pratiğin sergilendiği bu militan işçi eylemi, sınıf hareketi açısından paha biçilmez kazanımlarıyla, dersleri ve deneyimleriyle, yeni dönemde ileriye atılan tüm sınıf bölüklerine yol göstermektedir."

Kitabı temin etmek için EKSAN YAYINCILIK'la irtibata geçebilirsiniz...

TEL: 0536 285 73 25 - E-Mail: eksenist@gmail.com